Transcript van 20251206-MvS-Levens-echt-Contact-Havelte

10 aug 2026

Samenvatting

Deze samenvatting van de bijeenkomst "Levens-echt Contact" in Havelte (6 december 2025) is opgedeeld in drie delen, gebaseerd op de verstrekte transcripties.

Deel 1: Kosmisch Ambassadeurschap en Project Starforce

In het eerste deel staat de aankomst en het herstel van de eigen verantwoordelijkheid centraal. Martijn van Staveren introduceert het concept van **"stoffelijke vergeestelijking"**, waarbij het de bedoeling is om de oorspronkelijke hartskracht en geestelijke kracht vanuit het innerlijk te manifesteren in de materiële wereld.

- **Ambassadeurs van het Hart:**
  De deelnemers worden aangesproken als ambassadeurs die niet alleen verbonden zijn met de aardse natuur, maar ook met een breder levensveld buiten de aarde. Dit wordt **"kosmisch ambassadeurschap"** genoemd: het puur aanwezig zijn en uitstralen van de levenskracht zonder specifiek doel.
- **De Vloeibare Werkelijkheid:**
  De realiteit wordt beschreven als een vloeibaar veld dat reageert op de diepste kracht van het innerlijke bewustzijn. Men ontdekt dat men zelf de initiator is van veranderingen in dit veld door middel van intenties en aandacht.
- **Project Starforce:**
  Dit project wordt geïntroduceerd als een manier om het bewustzijn te verruimen naar een grotere bestemming, waarbij maximaal 8 miljard mensen betrokken kunnen zijn. Het doel is om het **"land van ooit"** (de oorspronkelijke wereld) weer in het veld te laten leven door middel van bewuste aandacht en het herstellen van de innerlijke "command".
- **Teamwork:**
  Er wordt benadrukt dat dit proces teamwork vereist; men moet op elkaar kunnen rekenen om de "vloeibare beweging" in het veld te versterken en elkaar energetisch op te vangen.

Deel 2: De Autoriteitskracht en de Matrix-Regels

Het tweede deel verdiept de dynamiek tussen het individu en de systemen van de matrix, waarbij de nadruk ligt op **autonome kracht**.

- **Intergalactisch Team:**
  De mensheid op aarde wordt omschreven als een groot intergalactisch team uit verschillende divisies die elkaar moeten assisteren door ervaringen en vermogens te delen.
- **De Schillen van de Matrix:**
  Er wordt uitgelegd dat systemen proberen te voorkomen dat mensen hun diepste laag bereiken of dat zij elkaar werkelijk begrijpen. De matrix fungeert als een set regels in de "mind" die de werkelijkheid anders inkleurt dan de oorspronkelijke natuur.
- **De Autoriteitskracht:**
  Dit is de meest zuivere, autonome levenskracht en de **"macht van liefde"**. Door deze kracht volledig terug te halen in het bewustzijn, kan men de controle van de matrix over het eigen denken neutraliseren.
- **Interactie met de Omgeving:**
  Een deelnemer deelt een ervaring waarbij zij met zes kinderen in een auto stapte voor de ogen van de politie; door haar neutrale, oorspronkelijke staat ("command")

bleken de agenten niet in staat om een bekeuring te geven, omdat hun systeem vastliep op haar frequentie.
- **Situational Awareness:**
  Net als in de luchtvaart moeten mensen zich bewust worden van de situatie en de omgeving van hun "voertuig" (het lichaam/bewustzijn) om de autoriteit over hun eigen realiteit te hernemen.

Deel 3: Toekomstmanipulatie en Open Contact

Het laatste deel behandelt complexere thema's zoals tijdlijnen, artificiële intelligentie en de uiteindelijke onthulling.

- **Cyborg-legers uit de Toekomst:**
  Van Staveren stelt dat er vanuit een verwoeste toekomst cyborg-legers (vaak aangezien voor aliens) worden teruggestuurd naar ons nu. Zij zouden menselijke karakterprofielen en organische identiteit uitlezen om deze in de toekomst te implementeren in artificiële lichamen.
- **AI en Tijdloops:**
  Kunstmatige intelligentie (AI) wordt beschreven als een veld dat een kopie van de wereld over de realiteit heen legt, totdat de kopie de primaire realiteit wordt. Wij zouden ons momenteel bevinden in een herinnering aan het oorspronkelijke experiment, die door deze krachten vanuit de toekomst wordt gemanipuleerd.
- **De Stamcel en Herstel:**
  De sleutel tot verandering ligt in het activeren van de **"stamcel"** van het eigen bewustzijn—het archief dat helemaal achterin zit en de herinnering aan "thuis" bewaart. Wanneer het karakterprofiel van de matrix wordt opgegeven, wordt de controle vanuit de toekomst uitgeschakeld.
- **Het Doel van Starforce:**
  Het uiteindelijke gevolg van **Project Starforce** is de terugkeer van de koninklijke, vrije mens en het herstel van **open contact** met andere sterrenwerelden. Dit betekent dat andere beschavingen zich weer openlijk zullen laten zien in een samenleving gebaseerd op universele verbinding.
- **Loskoppelen van de Leraar:**
  Aan het eind van de sessie moedigt Martijn de deelnemers aan om hem als "informatie-programma" in hun hoofd uit te schakelen. Ware vriendschap en verbinding ontstaan pas wanneer de macht van de aangeleerde woorden van een ander wordt verbroken, zodat men weer puur vanuit het eigen hart kan spreken.

Transcript van 20251206-MvS-1-3-Levens-echt-Contact-Havelte

Deel 1-3

Nou, de aankomst. Dank dat je hier wilt zijn. Ik doe even de microfoon erbij omdat ik geen idee heb hoe en waar de mensen eventueel die dat nu aards ervaren zitten, die mij iets minder goed horen. Maar ik kan hem ook weglaten en gewoon zo spreken. Dat kan ook. We gaan het wel uitzoeken. Ik hou hem er nu even bij.

Van harte van harte dat je hier vandaag bent. En ik voel mezelf ook hier van harte aanwezig met jou samen. Zo voelbaar dat wij een samenkomst hebben, die in gelijkwaardigheid hier is. Plaatsvindt, zo voelbaar … allemaal mensen hier uit andere werelden in het aardse bestaan.

Allemaal onze ervaringen doorlopen van deze wereld en dat is nogal wat. Het is heel verrijkend en verbindend om je hier te mogen ontmoeten. Ja, dat mogen we ook beseffen dat we elkaar zien, tegenkomen en dat het pad wat jij loopt in deze wereld zijn, hier … Dat eenieder hier die hier in deze ruimte aanwezig is dat ook kent en elkaar dan hier in dit moment ontmoeten. Al het moeten is weg. Wij moeten niets. Jij moet niets. Ik moet niets. Wij mogen, ik mag, jij mag, wij zijn, Jij bent, ik ben ... Is hier. Fijn dat je gekomen bent. Heel mooi.

Een boeiende dag die zeker niet één dag is. We maken met elkaar dat naar een ander niveau waar we allemaal al mee bezig zijn. We brengen het samen bij elkaar. Samen.

Ik heb hier gisteren in deze ruimte in alle rust samen met Wendy spulletjes verschoven, met materie heen en weer geschoven om de energie zo op een bepaalde manier te laten zijn zoals het nu is. En dat staat niet vast. Dat is allemaal open. Het is een dag wat een zeer grote verantwoordelijkheid in onszelf naar voren mag halen. Nog meer dan ooit tevoren. En dat is is waar we vandaag ook met elkaar doorheen gaan. We kunnen hier zo tot ongeveer 6 uur zijn en dan daarna reizen we verder. Ik heb de afgelopen tijden met jou samen en jij ook met mij en jij met jezelf en ik met mijzelf en jij met anderen en ik ook weer met anderen, heel wat bekeken in deze wereld. Heel wat gezien, heel wat meegemaakt. Heel veel herkenning in wie ik ben, in wie jij bent, in wie wij zijn.
En laat het nou zo zijn, tijd of geen tijd, dat dat een bepaalde tijd heeft gevraagd in paden die we bewandelen en die we dan ook in een andere vorm weer doorwandelen, of juist stoppen met de wandeling.

Er is heel veel gebeurd, heel veel. En het moet ook hier gezien worden, want dat kun je eigenlijk alleen goed delen, als je je besef open hebt dat er zoveel mensen zijn zoals jij. We spreken met elkaar over het echte levensveld, de natuur in ons. Één met het leven in een lijn, in verbinding zijn met jezelf, met de natuur. En dan het besef, het voelen dat natuur niet alleen hier op de aarde is. En jij dus ook niet als je in verbinding bent met jezelf, de natuurmens, dat is het kloppende hart. Als je lief kunt hebben - je kunt liefde echt voelen zonder vorm, de kostbaarheid van het leven, kostbaarheid van elkaar.
Dus de aankomst daar binnenin … en dat vraagt echt ruimte, ruimte om dat te beseffen, om dat te voelen … dat je op dat moment dat je in jezelf weer kunt liefhebben, dat je voelt dat je niet een op zichzelf staand afgesloten wezen, mens bent, maar één met het leven en liefhebben weer kan worden gevoeld – gaat dat liefhebben ook voorbij de natuur hier. Wellicht zintuiglijk niet aanwijsbaar. Hier kun je naar elkaar wijzen en elkaar een knuffel geven, dan voel je dat de liefde, de natuur, het levensveld, de waardering, het weerzien, de ontroering … en soms staan er wat dingen tussen en die laten we dan weggaan … hier kun je voelen dat dat uitgewisseld kan worden. Ook omdat je het kunt ervaren, Je kunt het naar elkaar toe brengen. En als ambassadeurs van deze wereld is dat een grote sleutel dat je dat ook deelt. Maar er zijn zoveel andere werkelijkheden waar wij een onderdeel van zijn.

En wij kunnen deze liefhebbende, koesterende kracht in ons van het leven, kunnen wij ook verder brengen dan deze aarde. Dus dan gaan we uitzenden, zonder te willen uitzenden. Uitstralen zonder te willen uitstralen, zonder doel, puur, puur er zijn. Ja, dat noemen we kosmische ambassadeurschap, het dragen van de ambassadekracht van het levenswerk.
En in de paden die we wandelen merk je ook dat je in verschillende realiteiten leeft hier en alles bij elkaar zich centreert in jou. Dat was ook de oefening die we moesten doen.
En we dachten bijna dat we iets moesten leren. En dat hoeft niet. Je bent goed zoals je bent. We hoeven niet te zijn zoals de ander is. Dan kunnen we elkaar ook niet meer vanuit de oorsprong wie we werkelijk zijn, hier laten voelen hoe uniek jij bent. Wees uniek en blijf dat. In deze ruimte hier, heel fijn dat we deze ruimte mogen gebruiken, voor losse dagen

ook. Dus ook invoelen en kijken van wat en hoe. Koffiezetten is geen kunst, alhoewel ik dat gelijk moet rectificeren, want ik heb een verkouden koffieautomaat in de keuken.
Als ik daar koffie mee zet, dan gaat hij op een gegeven moment heel hard hoesten (gegniffel). En dan hoest hij alle koffie eroverheen. Dus dat is ook goed. En dat vraagt ook alertheid om eerder de kan weg te halen als dat die verkoudheid optreedt(gegniffel).
Maar zo ben ik hier samen met Wendy lekker aan de slag gegaan gisteren, om deze ruimte samen, om ons kosmische ambassadeurschap hier op de aarde, ons aards ambassadeurschap samen, hier in alle ruimte te kunnen ontvouwen, zodat we samen door een aantal indringende belangrijke, voelend belangrijk, niet denkend, voelend … belangrijke onderwerpen mogen gaan. En ja, dat is ook interessant toen we hier gister aankwamen. Wij kwamen aan en de parkeerplaatsen waren ook eigenlijk al bijna vol.
Maar dat wisten we ook dat de gebouwen hierachter gebruikt zouden worden voor een soort van tantra. Ik zeg altijd erbij, een soort van, want er schijnen heel verschillende soorten te zijn. En dat is ook mooi.

Maar het was ook leuk om hier te lopen en het veld waarin wij dus kwamen vol respect te kunnen voelen. Toen hebben we de auto hier neergezet. We gingen rustig spulletjes eruit halen en de mensen van de andere gebouwen kwamen hier ook aan en dan te mogen voelen, ook die mensen, net als wij, hebben een missie. En gedachten hebben daarin geen ruimte. Iedereen in deze wereld loopt iets, doorloopt iets. En daar niet iets van vinden, maar juist voelen, er van harte welkom in jezelf en een onderdeel ervan te mogen zijn. Zodat alle trillingen en alle velden van leven zich kunnen vinden bij elkaar. En we werden onmiddellijk genegeerd. Dat is … dus hier houden, geen gedachte … dat is wat we hier komen doen, door hier te zijn. Hier gewoon zijn. Dus we deden de deuren open, de spulletjes eruit, komen mensen aan en wij zeggen heel fijn op onze manier gewoon, goede avond. Goedemiddag was het zelfs nog.

Nou, het was fijn om te zeggen. En dat is eigenlijk ook waarom wij in deze wereld zijn. Wij zijn in deze wereld om samen te komen met andere mensen. En voor ons is dat hier dus ook heel erg waardevol, dat we goed zien dat we ondanks dat we het hebben over specifieke gevoelens, ook kennis, dat we ook onderling geen onderscheid maken.
Dat we goed kunnen zien hoe extreem diep en groot en totaal zonder enig woord te belasten, maar ontlastend door de woorden weg te halen, de andere ertoe doet. En toen gingen we dus hier de spulletjes neerzetten en toen bleken er niet genoeg lepeltjes te zijn en de glazen niet. Dus nu toen moesten er in de vaatwasmachine. En toen belde we op met een paar vragen en toen hoorden we: "Nee, ik ben er niet. Je moet daar en daarheen."
Maar die die is er wel. En toen gingen we daar dus heen bellen en die zei: "Nee, ik ben er niet, want je moet daar en daarheen bellen, want die is er wel." En ik ben er dit weekend niet. En ik zei tegen Wendy: "Wat fantastisch dat ze allemaal lekker vrij hebben".
Ja, het is toch heerlijk. Mensen die werken hier ook heel hard. Het was gisteren schijnbaar sinterklaasfeest en [ze hebben] kinderen misschien. Hoe fijn is dat?

Ik heb een stukje op de website geplaatst.

En die wil ik graag hardop eventjes voorlezen:

Levensecht contact.

Echt levend contact.

Stoffelijke vergeestelijking als onderdeel van het terugkeren van de oorspronkelijkheid. Deze dag is een onderdeel van Project Starforce. Maximaal 8 miljard deelnemers.

Zodra een mens het pad bewandelt om zich bewust te zijn van een grotere bestemming in zichzelf, worden de attentiemomenten intenser om daadwerkelijk in contact met het levende veld van de aarde te geraken. Deze dag gaan we ons hart volledig laten zijn in deze contactervaring.

Stoffelijke vergeestelijking in contact met het leven. De kerntaak van dit onderwerp is dat de mens haar ambassadeursfunctie herkent en uitvoert en dan wel vanuit jezelf.

Dat vraagt heel heel wat.

En daar hebben we de afgelopen jaren, allemaal op onze eigen manier, in dit leven en zijn we allemaal op onze eigen manier nu mee bezig.

Ambassadeurswerk. Het uitrollen van de geestelijke kracht, de hartskracht van binnenuit in de materiewereld. Verstoffelijking.

En het lijkt mij ook heel mooi en goed, om daar eens met elkaar samen, misschien in een soort kleine mini-setting, vanuit het ambassadeurschap die we zijn, wie jij bent, gewoon eens te gaan luisteren. Wat stoffelijke vergeestelijking en ambassadeurschap voor jou in de kern betekent. En ik ben wel bereid om het weer opnieuw te zeggen.

Project Starforce.
Heb je hem mee kunnen pakken?

Reactie: Ik denk het wel.

Martijn: Dit is de ruimte waarin alles kan. Hou de microfoon even bij je mond als je wilt. Misschien zijn jouw emoties om die te horen wel heel fijn.

Reactie: Geen idee waar ik moet beginnen (is emotioneel)

Martijn: Ga maar naar je kern. Wat is voor jouw **geestelijke verstoffelijking**?

Reactie: Nou, om dat naar buiten te brengen, dat is echt een …

Martijn: Nou, ga ik er ook nog even voorstaan. En wat kom jij hier als ambassadrice vanuit dit gevoel eventueel doen of zijn?

Reactie: Ik wil zeggen dat het moeilijk is. Die probeer ik te omzeilen, want wat ik van binnen voel om dat naar buiten ... er staan zoveel hekken voor...

Martijn: Maar dit is een wereld waar je door de hekken heen gaat.

Reactie: I know. I know.

Martijn: Dus dat is geen excuus.

Reactie: Dat weet ik. Ik moest net denken wat je zei van die energie die je voelde. Ik kwam hieraan en ik had wel wat mensen gezien toen ik de auto parkeerde, maar iedereen was weg. De deur stond open van de auto. Ik denk nou, dit was allemaal heel snel. En er was niemand meer. Dus ik liep daar. Ik dacht: "Nou, daar zijn we geweest.

Nou, daar waren mensen ook in mijn slaapkamer. Dus denk dat is hem niet." Dus die andere ook niet.
Maar ik kwam wel iemand, of tenminste dat wist ik nog niet, kwam ik iemand tegen die ik hier ook van hier ken. Dus ik zei: "Oh, is is Martijn hier?" Nee, ik doe een tantra weekend. (lach)

Martijn: Nou, wij ook! (lach)

Reactie: Maar toen moesten we beide … we keken elkaar, we moesten lachen en toen dacht ik van ja, ik ben daar wel even doorheen gelopen om ook verbinding te maken.
En ook met plezier dat te doen. En toen zei ze van maar één. Ik zei maar dat is niet één. Dus ik had deze was ik gewoon voorbijgelopen. En ze zei, ik breng je wel even.

Martijn: En kun je nog kijken naar de woorden, of woord, energie, **geestelijke verstoffelijking** …

Want dat is voor ons ... wij komen uit een fly dek uit een andere wereld.

En wij zitten hier met de kracht van ons hart, met onze zachte liefdevolle kracht kijken wij ook naar het onderwerp, de kracht, **geestelijke verstoffelijking**.

Wat mag dat eventueel zijn?

Ik stel een vraag en ik stel de vraag niet als jouw leraar, want dat ben ik niet. Ik stel de vraag slechts alleen maar en louter alleen maar, om hem samen in het veld tot leven te kunnen laten komen in de materie.

Martijn: Kun jij dat ergens nog zien?

Iedereen geeft hier zelf aan als het klaar is, hè.

Als we het voelen van het is goed, ik heb het gezien, dan kun je gewoon de microfoon weer teruggeven.

Het gaat erom dat we alles zelf aangeven.

Dankjewel.

Reactie: Nou, hartelijk welkom iedereen. Ik had gehoopt vandaag incognito hier te zijn. En voor mijn gevoel ben ik dat nog steeds, maar ergens ook weer niet. Heb ik gehoord, maar het is allemaal goed. Ja, het is ook een heel erg gebeuren om met elkaar ook echt tot samen, ook met elkaar, ook echt iets aan te wakkeren zeg maar. En ja, die aanwakkering krijgt ook van binnenuit zelf met elkaar ook te kunnen bundelen. En nou ja, iedereen weet hier wel al heel lang en de een langer dan de ander, dat daar niet iemand anders of andere mensen of groepen of wat dan ook voor nodig is. En dat is ook zo naar mijn gevoel.
Dus een reden te meer om het dan ook met elkaar te doen. En ja, nou ja, dit zou zomaar zo'n dag kunnen zijn dat het ook gebeurt. Ja. Is er nog iemand die iets wil zeggen? Of heb ik dat al gezegd? Nou, na mijn gevoel is het goed zo. Mag ik hem ook aan iemand anders geven? Ja, natuurlijk mag ik dat.

Reactie: Dankjewel. Ik zit even te overvoelen **geestelijke verstoffelijking**
Ik vind het best een beetje spannend hier te staan. Ja, het is voor mij iets wat de woorden **geestelijke verstoffing** is, iets wat van mij mijn reis naar hier, die twee woordjes samenvat.

Wat kom ik hier doen?
Ja, zijn, dat wat ik hier ben, hier laat zien en in contact met mijn medereizigers, de uitwisseling wat ik in mijn hart voel, in mijn buik voel.

En soms zijn daar geen woorden voor nodig, ik zie het eigenlijk in één oogopslag.

Dat je, herkenning van zo'n moment van de tijd gaan mogen plakken (moeilijk te verstaan). Iets van lang geleden. Heel dichtbij. Zo van, ik ken jou hier, die andere die hier zitten … die 8 miljard, is geen verschil. Dankjewel.

Martijn: Iemand?

Reactie: Ja. Vanochtend bij het koffiezetten, heerlijk dat kopje koffie s'ochtends, ging er een heel diep en een intens diep … "het spijt me" … door me heen. Martijn, "het spijt me". Jullie … "het spijt me". Ik zelf, "het spijt me". Ik voelde een enorm verdriet na een hele vreugdevolle ervaring enkele weken geleden. En het gaat over "het spijt me". Het gaat over een heel diep besef van bezig zijn met heel veel onderwerpen in deze wereld en nog net in deze wereld staan, het nog net zijn. Enkele weken geleden gebeurde het dat ik ineens … Boem! in een uitwisseling met een dierbare vriendin over hoe sluiten wij aan, met elkaar, hoe sluiten we ook aan in hoe we hier zitten met de taal.

Geestelijke verstoffelijking is dat voor mij, dat de taal echt van binnenuit is.

Dat je echt voorbij het denken van deze wereld en voorbij de ideeën en de thema's van deze wereld weet te komen. In dat gesprek viel ik er ineens in, dat ik begreep Martijn, waarom jij de thema's pakt, die je pakt. Waar ze uit komen. Dat was het eigenlijk. Ik viel eigenlijk helemaal in mezelf en daar ging werkelijk een gouden poort open. Het was een enorme … dit. En dat was over en weer communicatie, het knalde helemaal open. Daar begreep ik hem pas echt. Mentaal had ik hem wel, maar het leven ervan hier, is een heel ander verhaal.

En dat betekent voor mijn **geestelijke verstoffelijking** als ambassadegroep.

Sta je echt in jezelf?

Kun je hem echt voelen?

Kun je langs die thema's gaan?

Maar ze niet worden, dat.

En het spijt me gaat erover, ik heb de tijd nodig gehad om hem te voelen.

En dat is een verdrietig verhaal hier voor mij.

Martijn: Was het dat?

Reactie: Ja

Martijn: **We gebruiken wel eens gewoon aardse woorden.**

En die komen bij ons altijd uit ons hart.

Altijd, topdiplomaat zijn.

Dus niet top aan de top, maar top in het centrum van je hart, van je bewustzijn.

Topdiplomaat zijn, de zaken weer kunnen voelen, het leven kunnen voelen.

Dus wat jij ook zegt dat poort opengaat, dat je ineens ziet, niemand kan dat aan de anderen uitleggen.

Je kunt ook zelf voelen, dat hier voelen in deze wereld een heel … en dat heeft met onze ambassade, de ambassadehergroeperingraad te maken, dat je allemaal bewust van zijn, ieder op zijn eigen manier … je kunt voelen hier dat gevoelens heel kneedbaar of vloeibaar zijn.

En dat is ook wat gevoel is.

Het is nooit hetzelfde.

Het is steeds anders.

Dus het woord liefde gebruiken en waardering en echt naar een ander kijken.

En mijn voorbeeld is altijd omdat ik dat zelf ook gewoon zo voel, is wang tegen wang en de zachtheid voelen voor elkaar.

Iedere keer als je dat doet, voel je iets anders.

En het zit allemaal in de trilling van het echte gevoel binnenin.

Het is altijd anders.

De ander kan net anders zijn.

Jij kan net anders zijn of jij en de ander precies hetzelfde, maar de omgeving daaromheen is anders.

Dus je zit hier als ambassadeur, ambassadrice zit je hier eigenlijk in een heel vloeibaar veld.

En jij bent het zelf ook.

Dus als je het dan hebt met elkaar over project Starforce, dan vraagt dat als het zo genoemd zou mogen worden, en ik neem gewoon die woorden eventjes gemakkelijk tot dit moment in beweging … het vraagt bewust voelen, omdat bij de grote ontdekking en dat zijn ook allemaal lagen binnen lagen, dat zijn allemaal ontdekkingen.

Je kunt iets ontdekt hebben en 10 dagen later of 10 jaar later ontdek je precies hetzelfde, maar met nog een veel grotere diepgang erin.

Dus dan kun je zeggen: "Goh, dat ik heb dit eigenlijk nog niet eerder ontdekt."

Terwijl je weet, je weet ik heb dit al eerder ontdekt.

En toen ik dat ontdekte, herontdekte ik het eigenlijk alleen maar, want toen was het daarvoor ook al.

Alleen kon ik het toen ook niet voelen.

Dus ambassadeur zijn van het hart, is ook steeds de ontdekking opnieuw toelaten, de herontdekking.

Want iedereen, ieder mens in deze wereld die zegt tegen zichzelf en tegen ander: "Ik heb het totaal ontdekt, ik heb alles helemaal ontrafeld in gevoel," dat is niet waar.

Het mag wel waar zijn, mag …

Maar we weten allemaal dat we als we hier onszelf verklaren, gearriveerd, dat we wel in een vloeibaar veld zitten.

En als we het dan hebben over **geestelijke verstoffelijking**, dan is dat dan is dat heel veel.

Zo hebben we bijvoorbeeld ook ontdekt dat deze wereld, een wereld kan zijn die op ons reageert, van buitenaf zeg maar, zo noem ik het even.

Als ambassadeurs is dit heel belangrijk, maar we hebben ook ontdekt dat we zelf de initiator zijn en beide bestaat.

En het is niet of alleen de buitenkant reageert of alleen de binnenkant, van binnenuit wordt gezet, maar het is een voortdurend vloeibaar gesprek.

En dat is zoiets kostbaars om dat te ontdekken en daarin ook je functie, de reden van je hier aanwezig zijn, te doorgronden vanuit je gevoel.

Zo … "wauw, ik heb ontdekt dat als ik dit doe, dit voel en ook IK er ben, dat ik een initiatie met mijn bewustzijn geef in dit veld naar iets toe".

En als ik dat dan doe, ik doe maar even deze beweging met de hand … als ik dat dan uitzet met mijn bewustzijn, dat ik lagen aanraak.

Tik tik tik tik. En daar reageert de werkelijkheid op, in meer of mindere mate.

En ik ook in de ontdekking leef dat het heel fijn zou zijn als iemand anders daar ook …. tik tik tik … samen in doet.

Dat je samen de oorsprong terughaalt.

Want als ik tik tik tik tik doe, dan merk in bepaalde punten dat het tik tik tik …. uit echoot, het galmt weg.

En dan hebben we dus versterkers nodig.

We hebben versterkers nodig om de vloeibare beweging van binnenuit, in het veld hier in liefde, in warmte en in respect overal te laten zijn.

Zonder een oordeel, zonder iets te willen verbeteren.

Eigenlijk brengen we onszelf terug. En dat is teamwork vanuit het gevoel. En dat mag inmiddels voor ons allemaal duidelijk zijn geworden, dat heel zwart wit:

"Ik ben er wel of ik ben er niet."

En als we het hebben dan over het IK, is IK als wezen, liefdevol wezen, wezen die lief, lief voelt in mezelf, lief in de ander voelt. Kostbaar. Kom maar, kom maar lekker hier en ik hou je vast. Het is hier een andere omgeving hè lief mens. Hier gebeuren andere dingen. Kom maar hier. Ik hou je dicht tegen me aan. Dat is een bewustzijn van thuis. Niet wegduwen. Koesteren.

En ja, dus wat is **geestelijke verstoffelijking** in jouw bestaan, hoe zie jij dat? Wat voel jij daarbij?

Ik heb een paar dingen nog erbij gezet.

Deze dag komen onder andere de grids aan de orde.

Zijn er verschillende niveaus waarin je het leven kunt leven?

Welke weg wordt zichtbaar en voelbaar wat jij nodig hebt.

Dit is project Star Force.

Je moet er echt helemaal ingaan op je eigen manier.

Het zijn maar zinnen, woorden, maar het zijn mogelijke al in jou zelf aanwezige trillingsvelden, waarin jouw bewustzijn al aan het doorvoelen is, aan het kijken is.

En wat zijn de kosmische groepen?

De Mahat, als we het daarover zouden willen hebben ...

En wat is de waarde van het leven op aarde in jezelf toelaten …

Ja, nu dat je hier bent en met elkaar hier in deze wereld bent, kijk je dus naar heel puur, kijk je naar deze … niet aan de samenleving verbonden, maar vanuit je eigen hart, thema's.

Daar kijk je rustig naar.

Daar hebben we het ook met elkaar over.

Het is in lijn staan met elkaar.

En wat is een commander?

Wat is een command?

Wat is een command?

Wat heeft dat te maken met levensenergie, **geestelijke verstoffelijking** …

Wat heeft dat te maken met echt levend contact …

Jouw command, jouw manier van wie we hier zijn.

Niet een mening hebben over iets over een ander.

Niet een mening over jezelf hebben … dat ik ben degene die wel liefde en ontvormd is, maar ik zie dat de ander dat niet is.

Dus dat niet.

Wat wat is een command?

Wat is het hè?

Wat is een commander van het hart?

Wanneer spreek je vanuit je eigen gevoel, vanuit je eigen hart?

En wat houdt het woord stamcel …

Is energie, jouw stamcel.

Jouw, Jij … jouw stamcel.

Wat houdt dat in?

Niet in de mind, hier in ons eigen bewustzijn, terugkeren hier met elkaar.

De werkelijkheid verbinden.

Wij verbinden ons met de werkelijkheid.

De werkelijkheid verbindt zich met jou, met ons.

Betekent een directe connectie, input, output is gelijk, in-uit is gelijk, alles is aan.

Betekent een hele hoge verantwoordelijkheid, die niet de verantwoordelijkheid is zoals het woord hier op de aarde wordt neergezet, dat je tot de verantwoording wordt geroepen door …

Maar verantwoordelijkheid dat je voelt dat alles wat je uitzendt, volledig uit jezelf komt en volledig in je hele gevoel, overal ben je in aanwezig.

Wat de gevolgen ook zijn.

Dat als jouw liefdevolle intentiekracht je grootste irritatie in het veld gaat raken, waardoor daar licht en bewustzijn komt = bewustzijn … **de persoon waar je het slechts mee overweg kunt**, maar al helemaal gewoon eigenlijk toch, vanuit liefde aan de kant hebt gezet, dat die persoon geraakt wordt en die persoon die verschijnt terug op je beeldscherm.

Komt terug in je leven.

Stamcel.

Dat zijn een aantal woorden, trillingen die met ons te maken hebben.

De boodschap wie we zijn, maar ook de boodschap die het gaat worden in deze wereld.

Dat het zich gaat laten zien, bewust, actief.

We hebben ook allemaal ontdekt dat deze wereld waarin we nu aanwezig zijn, de sporen en laat ik zeggen de restanten, overblijfselen, ook al die woorden mogen weg.

Ik wil daar geen duiding aan geven.

Ik zeg het alleen zo.

We hebben allemaal ontdekt dat de sporen van de oorsprong reactief kunnen zijn in het veld.

We kunnen allemaal voelen dat de bloementuin zo in één keer opzet.

Niet vanuit je mind herinnering, maar zo hop en daar is land van ooit ineens whoemmm …

Voel je het?

Voel je dit is het echte leven.

Dat hebben we allemaal gezien.

En dat is niet voor niets.

En dat is ook heel ontroerend.

Want door wat hier gebeurd is in deze wereld en wat er allemaal ja aan andere activiteiten zijn, die er dus ook zijn hè, net als op dit terrein … hier op dit terrein waar we met z'n allen verblijven, zijn allemaal activiteiten … ook al zou het helemaal dicht staan bij wijze van spreken, dan nog is het mogelijk, omdat jij er bent dat het land van ooit in jouzelf, ook in het veld gaat leven.

Dus de **stamcel** van jou thuis.

En zo kijken we met elkaar naar deze onderwerpen, naar wat verantwoordelijkheid nemen is, dragen van jezelf.

En daarvoor moet je dus eerst uit misstanden vandaan en uit verantwoordelijkheden die je hebt opgelegd gekregen naar anderen, of naar andere situaties.

Er voor elkaar zijn, elkaar verzorgen, liefde geven, is niet verantwoordelijk zijn.

Hier in deze wereld zijn, in deze wereld en ambassadeurschap terughalen in jezelf en met elkaar, samen.

Samen zijn is ook alleen, verantwoordelijkheid dragen in jezelf.

En de ander doet dat ook.

En we hebben dus allemaal ontdekt dat deze wereld reageert op jou.

We hebben ook allemaal ontdekt en dat is een cruciaal punt, dat deze wereld ook reageert afwijkend op jou.

Ik heb niet gevraagd om een verkouden koffiemachine. Mijn gevoel is en ik ben daar al uren mee bezig in rust en steeds weer dat dweiltje erbij weer. En ik weet, ik dweil het nu op maar de volgende keer als hij weer verkouden is, ligt het te weer dweilen. En ik weet ook wel, dat ik dat niet zelf heb bedacht, dat is gewoon niet zo.

En dat is waar we hiernaar moeten kijken.

Er is er iets aan de hand, dat is jouw opdracht nu.

En daar moet jij voor jezelf verantwoordelijkheid in nemen.

En over de kracht, daar moeten we samen over uitwisselen en bij onszelf heel duidelijk zien dat er een verbinding is tussen de wereld waarin je nu verblijft in jezelf.

10, 20, 5 jaar geleden, noem het waar het in welke bandbreedte van tijd het bij jou zit ... was het onmogelijk en ik spreek dat nu ook echt helemaal vanuit mijzelf … ik heb toen ik hier in deze wereld kwam, (?)ook mijn geheugen en terugblik van wat mijn verleden hier dan is, heb ik heel veel gesproken over … we zijn niet alleen in dit universum, in deze werkelijkheid.

We worden bezocht, er zijn bezoeken.

Wij zijn zelfbezoekers en we zijn een heel mooi volk.

En we zijn met elkaar in een soort ja amnesie in een geheugenverlies.

Maar ergens zit er nog een heel diep voelend geheugen in ons en dat is de goede kracht.

Dat dus voor elkaar zorgen.

En ja, als ik daarover sprak dan was over ufo's en de contacten die ik heb met mensen en andere bezoekers werd ik eigenlijk altijd voor gek verklaard.

En dan zei ik wel eens van ja, maar de toekomst in de toekomst, dat is de toekomst waar ik dan aan refereer.

En dat is niet de gemeenschappelijke toekomst, maar die kunnen we wel samen maken, is het zo dat het buiten gaat komen en en ik wist dat het buiten zou gaan komen omdat ik het zelf doe.

Jij kunt het ook weten dat je het zelf doet.

Dit is dus wat we allemaal hebben ontdekt.

Dat de werkelijkheid reageert op de diepste kracht van je innerlijke bewustzijn.

En dat kan ook een **geestelijke overtuiging** zijn die zich manifesteert in de materie.

En mensen zeiden van: "Je bent gek".

Ik sprak met mensen door de jaren heen, op allerlei verschillende niveaus zeg maar, niet hoog of laag maar verschillende secties van de samenleving, maatschappelijk, sociaal.

En als ik dan zei van ja, maar ze weten het binnen de regeringen ook wel, sommige mensen, niet allemaal … nou als dat zo was, als dat zo was. nou het was niet zo … ik was gek.

Het bestond niet. "Kun je het dan niet zien je ziet toch dat het waar jij het over hebt niet bestaat, als je nou gewoon de wereld in kijkt zie je dan iets terug van wat jij wat jij zegt". Ik zeg, "ja ik zie het, ik heb de contacten.

Ik spreek met de mensen van elders, en ik Ik heb de contacten van deze wereld".

En dan liep het gesprek vast, want de andere persoon zag iets anders, namelijk de totale afwezigheid ervan. Het matchte helemaal niet. Totaal andere werkelijkheid, de dingen die in mijn wereld bestaan, bestaan in die van de ander gewoon niet. Nou toen moest je nog niet …
en zelfs ook binnen de mensen die ik sprak die er ook mee bezig zijn, die konden niet vermoeden dat dat er in de toekomst een moment zou zijn waarin er openlijk gesproken zou worden. Zelfs door hoge militairen openlijk en ook niet door zeg maar een president van bijvoorbeeld Rusland of een president van Amerika, dat was onmogelijk.

Heb je wel door dat je goed om je heen moet kijken wat er in deze wereld gebeurt, dat dat niet een op opzichzelfstaande gebeurtenis is dat jij het hele veld waarin jij leeft zo dermate anders hebt laten reageren, dat dit allemaal in jouw werkelijkheid nu zichtbaar wordt. Dat je dat wat je onzichtbaar hebt tentoongesteld hebt gekregen. Dus de afwezigheid ervan dat jij dat hebt gedaan.

Besef je dat wel?

Als commandant zul je dat moeten beseffen. Je moet het zien. En weet je, dat mogen we ook allemaal eerlijk zeggen... door de persoonlijke processen waar we hier op de aarde doorheen gaan, die ons heel erg veel warmte en liefde geven, het ontkoppelen van bepaalde dingen, het openmaken.

Door persoonlijke wegen kan het zijn dat je uit je bewustzijn zou kunnen raken, wat je tot nu toe allemaal al hebt gedaan. Dus 20 jaar geleden, 10 jaar geleden of 5 jaar geleden was het onmogelijk om een gesprek te voeren met de secretary of state, dat is Marco Rubio, die op dit moment daar ook mee bezig is, samen met J.D. Vance, om de files te openen en naar buiten te brengen … was het onmogelijk om een gesprek te voeren over dit soort onderwerpen. 10 jaar geleden was je zwaar gestoord als je dat beweerde in mijn wereld. Na hard werken ligt het open.

In jouw werkelijkheid ligt dat ook open.

In mijn werkelijkheid ligt dat ook open.

En we gaan het verder openleggen.

En we gaan niet openleggen dat er ufo zijn, maar we leggen samen met elkaar open dat er een groter levensveld is in ons, het land van ooit, de wereld van thuis.

En dat er contact is tussen ons als menselijke civilisatie … ja, vanuit bewustzijn, is ook dus een **geestelijke verstoffelijking** dat ze hier volledig in ons en samen met ons aanwezig zijn.

En dat er dus ook een wet is, dat andere mensen dat in in het begin misschien helemaal niet zullen kunnen zien, omdat zij in een ander ingeregeld veld leven.

Je moet wel beseffen wat het is om commandant te zijn van jezelf.

Mensen zeggen wel eens tegen mij: "Nou, ik laat het maar los hoor Martijn.

Ik ik stop er maar mee, want ik zie niks veranderen.

Ik zie niks veranderen.

Even terug dat we beter wat dichter bij elkaar kunnen zetten.

Zijn er verschillende niveaus waar u het leven kunt ervaren?

En ik zei: Rond 2028 leggen we het helemaal open. Dat is wat ik heb gezegd."

En ik zei: "In 2031 zijn we al openlijk met elkaar zelfs echt aan het vliegen.

Zo heb ik het als kind gezegd, tussen deze wereld en andere wereld.

Er zal vergeten worden, zal vergeten worden de grote tijd van de vergetelheid.

Kijk, ik weet niet waar andere mensen precies mee bezig zijn, maar ik kom er wel achter omdat je ook in mijn wereld verschijnt en ik met je in contact ben.

En jij ook mag achter alles komen waar ik bezig ben, want ik ben nu in jouw wereld.

Dus we hebben allemaal ontdekt dat deze wereld … nu ga ik het woord gebruiken, eenvoudigweg bestuurbaar is.

En dan is het woord bestuurbaar, is door de doorgang heen van sturingen naar vrijheid.

Dit is op het snijvlak van oude overtuigingen naar overtuigingsloos.

Een commandant van het hart mag en moet gaan zien dat hij of zij, of voorbij hij en zij, de kracht om deze werkelijkheid die echt ingetuned is op jouw bewustzijn, te kunnen en te mogen, volledig te besturen.

Dat is project Starforce.

En bij het openleggen en het reactief maken volledig tussen de werkelijkheid van buiten jezelf of van binnenuit … en dat doe je dus vanuit je gevoel, ontstaat er een grote verantwoordelijkheid.

Reactie: Waarom ontstaat die verantwoordelijkheid?

Martijn: Ga maar kijken. Ga maar kijken wat er gebeurt als je een, ik noem het maar even een opgestapeld bewustzijn van jezelf, die allemaal door elkaar heen ligt … dat je die tot leven brengt op een bepaalde plek of situatie en die situatie die dus verbonden is met jou bewustzijn, want dat is wat hier aan de hand is, die situatie verandert omdat jouw bewustzijn verandert.

Dan heb je een verantwoordelijkheid omdat de spelregels die jij dus aanpast, nog niet geschreven zijn.

En als je gaat reageren bij het opheffen eigenlijk van bepaalde spelregels hier, en dat zijn strikte regels in verschillende lagen die worden opgegeven … bij het opheffen van die spelregels … en dat noem ik even opheffen, omdat jij iets doet wat eigenlijk niet gescript is … krijg je reacties met allemaal vraagtekens en die zullen zich richten op jou.

Reactie: Je gaat twijfelen.

Martijn: **Ja, dat is de commandant.**

Dat dat is de leeuw.

Dat dat is die kracht.

En daarom moet je ook goed beseffen dat je het samen doet.

Ik moet op jou kunnen rekenen.

Jij moet ook op mij kunnen rekenen.

En op mij kun je rekenen.

Ik ben er.

Ik ben er 100% volledig voor iedereen.

Jij ook, maar ik kan het niet voor jou uitspreken.

Dat is een vraag die jezelf moet stellen.

Ben ik er echt?

Ben ik echt werkelijk waar, als iemand nou een gil en een schreeuw doet, zonder een gil en een schreeuw te maken en je ziet het, vang je die je die persoonlijk ook op?

Vang je die persoon op of niet?

Ik heb toen ik 23 was, heb ik een heel mooi weekend met mensen mogen doen, ervaren. En die man … we waren met een groep van 20, 25 mensen. En die man had het hierover. We zaten erbij en die man die ging op zo'n tafel, nou ja, op een tafel ging hij staan en hij liet zich zo achterovervallen. Maar er was niemand die hem kon vangen. En er lag ook geen matras onder. We hadden het over deze onderwerpen. Dan moet je eens kijken wat de kracht van die groep is. Moet je eens kijken wat die kracht is. Zowel voor de groep samen, als individueel bewustzijn samen, een team. Die hele groep was in één tel gemobiliseerd … bammm … eronder. En die man die viel boven op de lichamen. Ik laat je nooit los, hebben we gezegd. Nooit! Kijk en dat is, dat je iemand opvangt, maar de vraag is … durf jij hetzelfde te doen dan die man? Teamwork, de geest, de kracht van binnenuit, vloeibaar, het leven. Voel je hem? Voel je hem hoe diep de verantwoordelijkheid is naar jezelf om op te ruimen, om eerlijk te zijn, om open te zijn? Het is teamwork, het vraagt wat hè, als wij met elkaar de pacifische vloot in de revisie brengen, als er een bepaalde pacifische vlootafdeling helemaal niet functioneert en daardoor een grote onbalans komt in de wereld, ik druk hem bewust zo uit … En de vraagtekens komen naar je toe. Van wat nu?

Want je verandert de spelregels en je gaat onderuit … dan moet je wel opgevangen worden.

Of andersom je ziet iemand anders onderuitgaan.

Dit is teamwork.

Dit is commanders zijn.

Dat is onder andere commanders zijn.

Commandant van het bewustzijn.

Gezamenlijk.

We willen allemaal heel graag in deze wereld de oorsprong, het land van ooit terug laten komen, hè, dat zijn we zelf …

Het is al terug, omdat jij er bent.

Sinds jij er bent dansen de bloemen weer.

Maar nu zitten we in een tijd waarin het voorwerk is gedaan en de kaarten in de werkelijkheid … en dan heb ik het niet over wereldpolitieke zaken of militaire kwesties, maar dan heb ik het over het levensveld wat terugkeert, wat zo zwaar is weggeprogrammeerd.

Het gaat erom dat we dat levensveld kunnen openen.

En dat vraagt toch … en ik weet niet of dat het allemaal waar is voor jou … dat vraagt toch een hele andere benadering.

Het vraagt andere koersen, andere richtingen, andere beslissingen, ook op andere plekken.

Reactie: Maar dat levensveld, dat nemen wij mee vanuit thuis, hè, dat ben je dan.
Maar het levensveld van de aarde, is het daarin aanwezig of komen wij het daar brengen?
Kunnen wij dat openen hier, zodat het samenvloeit of brengen wij dat, **door die**

spelregels te veranderen in de wereld?

Martijn: Ja, dat laatste.

Dat laatste.

Zo wordt het echt op op geest strategisch niveau wordt er zo echt over gesproken.

Wij repatriëren het leven.

Martijn: Juist.

Ja en dat kun je ook zien, want als je naar de natuur kijkt, gewoon naar de natuur kijken hoe dieren met elkaar overweg gaan.

In relatie tot hoe de samenleving in elkaar zit, zie je dat dieren diezelfde vijandigheid hebben eigenlijk naar elkaar toe.

Wij vinden het biologisch verantwoord vanwege de zogenaamde keten van van voedsel.

Maar dat is niet zo.

En op het moment dat een liefdevol mens in het land van ooit geraakt.

Dus het oorspronkelijke bewustzijn er is, ontstaat er ook harmonie.

En dan kun je ook bij een leeuw gaan zitten en dan en dan heb je een lief haasje op schoot en niemand eet elkaar op.

Dus dan komen er allerlei andere niet regels tot leven.

Dus de regels die vervagen en worden in dit moment zelfs opgeheven.

En dat is wat hier aan de hand is.

Er is een schil van die loopt eigenlijk vanuit de nullijn, loopt hij dwars door alles heen.

Dat is dus de force, de levenskracht.

Maar die schil die kan niet in deze dimensie vibreren als hij in deze dimensie ook niet wordt gebracht.

En dat vraagt dus een hele andere benadering.

Reactie: Dat hebben wij gezien voordat we hier kwamen met elkaar.

Martijn: Juist.

Daar zijn we van op de hoogte.

Het enige wat we niet weten is hoe we onszelf gaan verhouden tot de wereld.

Omdat we die ervaring pas echt letterlijk hebben nu.

Je kunt wel zeggen hoe het vorige week was, maar het gaat om nu.

Hoe verhoud je jezelf nu op dit moment en tot jezelf en tot elkaar.

En die levenstrilling die hier wordt gebracht door de mensen samen en als commandant samen met elkaar de werkelijkheid helemaal opnemen en daar helemaal reacties in laten ontstaan, is ook een trilling wat dus het gezamenlijke bandbreedteveld is waarin andere beschavingen ook arriveren.

En er zijn nu beschavingen die hier arriveren die die komen niet in dat levensveld aan.

Het zijn niet per se slechteriken of zo … die komen niet in het levensveld aan, maar die arriveren in het veld wat er wel is.

En dat is zeg maar … het is een beetje diffuus dat veld, maar het is gepolariseerd.

Het is een veld van plussen en minnen.

En daar opereren zij in.

Dus de positieve, die in dit veld kunnen landen, die landen in het positieve veld.

Dus het gepolariseerde veld van wat hier algemeen wordt gezien als positief.

Daar landen ze in.

En andere intelligenties, die dus een soort negatief aspect hebben voor onze visies van hier, landen in dat negatieve veld.

En dat is ook precies wat hier gebeurd is.

Vandaar ook Project Starforce, om iets anders te laten ontstaan.

Want bij de tot totstandkoming van contacten in deze wereld, waar je heel veel verschillende andere onderzoeksgroepen en vaak toch ook militaire groepen, bleek ook dat mensen daar komt ie, mensen die dus positieve voorstellen hadden … wij brengen jullie nieuwe technieken om te kunnen herstellen … en dat klinkt heel positief, maar ze kwamen hier binnen op basis van een positief veld.

En een positief veld is … wij doen het voor jullie, wij doen voor jullie het goede of wij brengen voor jullie iets anders.

En dat veld, de levenskracht van binnenuit, als die hier tot leven wordt gebracht, dus die komt hier echt tot een eruptie, dan kunnen daar mensen van ooit in terugkomen waarin geen zwart of wit of plus of min, positief of negatief geldt.

Dat is voorbij, voorbij die visie.

Reactie: Je had nog wat op je website staan.

Martijn: Klopt.

Reactie: Commander Sakira.

Martijn: Ja, klopt. Ik heb het ook gezien.

Reactie: Is hij al in het veld? Kan ik hem zien?

Martijn: Ja, zeker.

De eerste vraag reageer ik een beetje niet met een woord op, omdat dit veld waarin wij nu zitten de stamcel is van de verdichting.

En jij bent de stamcel van de verlichting …

Reactie: Ik wil niet steeds aan woord zijn, maar …

Martijn: Graag!

Reactie: Tijdens het in weekend in Elp heb ik je gevraagd hoe de werkelijkheid kan veranderen van vrienden in de niet welwillende, hoe dat werkte en dat heb je toen mooi uitgelegd. Als ik het goed begrepen heb zal ik het even kort herhalen. Dat is de matrix die ertussen gaat staan en het liefdesveld in jezelf. Als je alles met elkaar verbindt, kan datgene naar voren komen wat werkelijk bestaat en dan wordt er niks tussen gezet.

Martijn: Ja.

Reactie: In Kerkveld heb ik het verteld. Toen waren er geen opnames. Toen werd ik op een ochtend wakker thuis en toen werd er gezegd, we gaan vandaag maar even niet door het parkje. Ik wil altijd met mijn honden. Het had heel erg geijzeld. Het was half zeven zondagochtend en ijskoud en ik liep toch door het parkje, want de weg was glad.
En ik heb twee honden die trekken. Dus dat was gevaarlijk voor mij. En ik kon niks zien in het parkje. En herken het als mijn broekzak. En ik liep door het parkje heen en ik zag in één keer een man staan. Heel mooi gekleed, goed gekleed. Ik kon zijn ogen niet zien, maar hij stond ongeveer 2 meter van me af. Nou, als ik normaal een man in het parkje tegenkom 's nachts of 's ochtends vroeg, dan kun je me bij elkaar vegen. Want ik ben echt heel bang. Mijn persoonlijkheid is echt heel bang voor dat ik mannen tegenkom in het parkje. Maar toen gebeurde het helemaal niet en mijn honden reageerden niet. En ik zag hem en ik werd een stukje opgetild. Niet niet letterlijk, maar in mijn gevoel voelde ik alsof ik groter werd en ik bleef staan. Er kwamen twee velden. Ik was bang in de zin van dat ik dacht: "Wat moet hiervan denken? Ik ken iedereen in de buurt." En we stonden zo stil. E toen deed hij een paar stappen op zij. Hij ging op het bruggetje staan. Alsof hij wou zeggen:
"Ik ben geen gevaar voor je." Maar ik vond hem niet ver genoeg van me afstaan. Dus ik bleef staan en toen deed hij nog een paar passen opzij. Toen ging hij bij een hertenkampje, ging hij bij het hertenkampje staan en hij keek keek mijn kant op, maar ik kon hem niet zien in zijn ogen.

En toen dacht ik: "Nu kan ik er voorbij."
En er werd een deken van mijn bewustzijn getrokken. En ik dacht toen, alles wat Martijn verteld is waar. Dit is een **correctiegroep.**

Dit is iemand van de **correctiegroep** en die komt mij vertellen dat ik niet verder mag met wat ik aan het doen ben. En ik probeerde heel normaal naar huis te lopen dat die man niet zou zien dat ik bijna aan het rennen was. Want ik was best wel bang.

En toen was ik weer thuis en toen werd ik rustiger. En toen ging ik later, maanden later ging ik daar weer over nadenken. Toen kwamen er andere gevoelens omhoog. Die man die ik gezien had, dat ik kon voelen dat het één van mijn beste vrienden was geweest.
En toen dacht ik dat kan niet, want is van de **correctiegroep**, daar hoor ik toch niet bij.
Dus toen had ik voor mezelf een gedachteconstructie bedacht.

Nou, dan heb ik vast en zeker een keer voor **Orion** gewerkt en dan is dat misschien wel iemand geweest waar ik heel goed bevriend mee was in de **oriontijd** en zijn we uit elkaar gegaan en kan ik geen contact meer met hem maken.

Martijn: Dit is de oriontijd.

Reactie: Ja.

Martijn: Ja, dit moest ik toch even tussendoor zeg.

Reactie: Oké. En ik vind het een beetje eng om te zeggen, want ik ben best wel een beetje bang dat ik dan voor paal sta en dat ik misschien dingen niet zo goed meer … ik kan heel slecht in verbanden leggen. Dat ik dat niet goed bij elkaar leg. Maar dat ben ik nooit vergeten. Dat diepe gevoel wat ik voor hem had. Dat het één van mijn beste vrienden was en de liefde die ik voor hem had. Dat kon ik niet rijmen met de **correctiegroep**. Dus ik heb dat gewoon losgelaten verder.

En toen zag ik het plaatje van Sakira.

En toen dacht ik: "Wat lijk jij op die man die ik ben tegengekomen." Want als het iemand van de **correctiegroepen** was geweest, waarvoor zou hij mij laten zien dat hij mij geen kwaad zou doen.

Martijn: Ja. En waarom staat hij op de website van mij?

Waarom doe ik dat?

Dat gebeurt en er is heel wat voor nodig geweest om hem erop te krijgen.

Er was heel wat aan de gang om hem er niet op te krijgen.

Ja en dus dat ik andere mensen er ook nog niet op heb gekregen.

Maar dat komt wel dat heeft daar allemaal te maken.

Het heeft allemaal verbinding in trilling, in frequentie, in bewustzijn met jou, met ons.

Dat is ook de de doorgang met elkaar naar die ontmoeting toe.

Het Is goed hè, dat jij daar …

Reactie: Dus ja, ik wil nog wel wat vertellen. Daarna ben ik klaar hoor, want ik ga op tijd weer naar huis en ik kan niet in het donker rijden. Maar ik heb in mijn thuiswereld heb ik een centrum.

Martijn: Maar je durft wel in een parkje …

Reactie: in in mijn thuis …

Martijn: Ik geef je even een microfoon, want het is, ik let zelf helemaal op …

Reactie: … thuis waar ik mezelf ben, daar heb ik een centrum. Het is niet helemaal rehabilitatie, maar een rustcentrum. Wij werken met een team en het is heel mooi gebouw. Hij heeft twee witte deuren met een soort maren trapje met hele fijne gouden draadjes (?) door de deur heen. En er zijn allemaal kamertjes en daar werkt een prachtig team waar ik mee samenwerk. En daar komen wezens en mensen. En één van de dingen die ik doe is in een soort natuurkamer, een soort ovalen kamer is dat en daar sta je gewoon met je voet op de aarde en er zitten allemaal planken aan de muur, met hele mooie aardewerken potten met kruiden, natuurspullen. En dat is de laatste … het is geen behandeling, want mensen komen zelf, maar de laatste fase van dat centrum, zeg maar. Er staat een heel mooi bed in het midden, ook helemaal van hout en van stenen. En dat is heel zacht als je erop gaat liggen met een soort kussentje. En daar komen mensen dan op liggen als laatste. En dan ga ik iets doen, ik weet niet wat, maar ik doe daar iets. En als ik klaar ben, dan gaan die mensen zitten. En dan doen ze een ogen open en dan zie je het leven terug in de ogen. En dat is het allermooiste wat er is in de kosmos. Dat je ziet dat het leven terugkomt in een wezen waar het wel altijd heeft gezeten, maar niet kon zijn. Dat is zo'n grote kracht. Dan moet ik zelf even naar buiten. Er zit ook geen deur in die ruimte, maar een soort gordijn. En dan zit je in de bergen en dan komt de levenskracht stroomt helemaal door je heen. Dat is zo mooi, zo diep, zo mooi. En die kracht terugbrengen, dat is wie ik ben. En ik Ik zie dat in mijn dagelijks leven ook. Ik kan niet voorbij planten lopen die geen water hebben. Ik kan niet met de auto voorbijrijden als ik een vogeltje op de grond zie liggen die gewond is. Ik kan niet een hond in een asiel laten zitten als ik voel dat hij wil leven. Het is ook een valkuil. Maar dat is wat ik doe en dat is wie ik ben en daarvoor ben ik hier ook. En op een dag kwam mijn aller aller aller aller allerbeste vriend in een voertuig en die stond bij het centrum. En ik stond voor de deur en ik had mijn handen op de deur en ik wist dat ik naar binnen kon lopen of mee kon gaan, maar ik ging mee. Want het terugbrengen van het leven hier op aarde is de allergrootste opdracht die wij hebben.
En degene in dat voertuig dat was jij. Nou meer zal ik niet zeggen vandaag. Hoop ik.

Martijn: Alles mag hier gezegd worden hoor. Ja, nou ja, mooi!

Ja, Project Starforce is een project in deze wereld waar het gaat over openlijk spreken wat je ziet gebeuren, wat je meemaakt.

Dat kan zijn fysiek meemaakt, maar het kan ook zijn fysiek op een in een ander trillingsveld, hè.

Dat maakt niks uit.

Protect Starforce gaat over dus openheid en het gaat over samen naar elkaar kunnen luisteren en het gaat over samen deze werkelijkheid ontregelen.

En ik vind dat het ons best wel tot nu toe al heel erg goed gelukt is, want als je dat vanuit liefde mag bekijken … en dat is nou eenmaal zo zoals het hier werkt, dan word je dus zelf ook getroffen, want je bent ook ingeregeld in een systeem.

En dan ga je merken dat hoe meer bewust je je wordt, hoe meer ontregeld de boel ook begint te worden.

Dus begrijpelijk, dat mensen die hiermee bezig zijn in deze wereld af en toe ook wel hardop zeggen: "Nou, ik stop ermee.

Ik stop ermee, want ik wil gewoon toch weer een bepaald reglement in mijn leven hebben.

Ik wil op mensen kunnen rekenen dat ze er zijn op de manier zoals ik altijd heb gehad.

Ik wil dat de wereld weer stabiel wordt en niet die grote dreigingen allemaal van dat regels verdwijnen.

Maar je moet wel goed zien dat dat wel is wat er tot nu toe ... jij, al hebt gedaan in jouw werkelijkheid.

En dan moeten dus alle belangen van het behouden van ... en het welzijn van, moeten dan allemaal aan de kant.

Want als jij de boel laat ontregelen door de levenskracht weer terug te laten komen, dan kan dat best zijn dat er mensen waar je heel erg veel van houdt, die ingeregeld zijn om een bepaalde controle over jouw bewustzijn te hebben, dat die mensen in jouw werkelijkheid een enorme andere plek gaan krijgen, om als een soort rode spot, als een rood punt te navigeren, dat die persoon of die situatie, degene wordt die jou gaat bezighouden.

Dus alle controlesystemen die ook verpakt zitten in liefdevolle situaties, die worden ook ontregeld en die gaan hele stevige instrumenten proberen te zijn om je bezig te houden, om je uit je innerlijke commandantschap te laten trillen.

En dan kom je dus in allerlei hele interessante spectrums terecht van ja, waar moet ik zelf in investeren in de energie?

Dus er is een hele diepe herkenning nodig van wat je zelf aan het doen bent.

Reactie: Mijn naam is Henny, dank je wel voor wat jij zei Caro, het deed mij veel om dat te horen dat de eigenaar zoveel resonantie in mijzelf kan brengen als die uitgesproken wordt door mijzelf of door anderen.

Dus bij deze … Al 3 jaar ga ik van locatie naar locatie met dus pozes thuis. En ik voel daar de verbinding met het open veld en de dieren waar ik daar mee samen mag gaan wonen voor een onbepaalde tijd of een bepaalde tijd. Het is een het is een plek, die dan door mij, in mij gevoeld wordt waar geen regels zijn en waar geen wetten gelden behalve die van liefde en harmonie. Dat voelde ik en dat voel ik. En soms krijg je reacties, feedback, die dingen nog verder in mij openen. Zoals ook van jou (Martijn) en van de dieren. En van de dieren. Van alle dieren. Ja, nu hadden wij onlangs in Zwaanshoek deden we een oefening. Een oefening. Ja, ik hou niet van oefeningen. We doen het gewoon op dat moment. Ik doe het gewoon op dat moment. Waarbij we ons thuis van het brein naar het hart naar thuis dat gevoel doorzetten naar … (?) En ik zat thuis met een hele goede fluid en ik was dat aan het vertellen aan hem wat we deden en hij zegt: "Jezus, ik zie gewoon mee gebeuren. En dat gaf een een opening weer in mij van we doen het continu, alleen we doen het vaak niet bewust. Het gaf wel een enorme zet in in zeg maar in het diepe springen, anders als van de Euromast af te dalen wat ik gedaan heb, maar nu op een ander vlak. Dus aan de ene kant

voel ik dat ik mezelf uitzet via de locaties in het samenzijn met dieren. dus op een fysiek en ook weer energetisch verhaal.

En ik kreeg de impuls, we hebben allemaal dat boekje ontvangen van het noodpakket. Nou, dat lag bij mij ook al gelijk bij de papier stapel, maar ik dacht dat is ook een ingang. Dus ik heb dat ook op Telegram gezet van wie doet er mee op die en die datum, voor iedereen vrij … en ik ik ben me af gaan stemmen op mijn thuis en ik heb zeker een half uur heb ik dat veld opgebouwd in mij. En dat doe ik met bouwstenen die mij bekend zijn hier. Maar ik voel dat de dat de energie van thuis er doorheen wil. En ik ben dat veld op gaan bouwen in mij. En ik had ondertussen op voorhand ook een naam en een gezicht van de terrorismebestrijding die erin genoemd wordt. Dus ik stemde mij af op die dame en ik liet haar mijn thuis voelen. En van haar ging ik door naar de krijgsmacht. En van de krijgsmacht ging ik door naar de ministers van defensie. En van hen ging ik door naar alle staatshoofden. En ik zag een heel netwerk in mij verschijnen zonder dat ik daarmee bezig was. En toen dacht ik van jeetje, achteraf. En toen heb ik het gestopt. Dat is de kracht van ons. Dat is de kracht van wat wij doen. En wat we kunnen doen, wat we mogen doen, wat we allemaal op onze eigen manier doen. Die kracht van thuis, de kracht van … Ik heb één keer een vogeltje en één keer een muis in mijn handen gehad die dood waren en die even later wegvlogen en wegliepen. Dat is onze kracht en het zit in zoveel stukken van ons. Ik vind het een verrijking om dat door te zetten in deze wereld op mijn manier en samen. Want ik weet dat iedereen deze ervaringen heeft. Iedereen. Ik hoor heel veel mensen erover. Dat is samen voor mij.

Martijn: Ja, dat het is ook jezelf herkennen hè in het veld.

Het is een herkenning.

Dat is ook onze commandantfunctie, is jezelf herkennen in de matrix.

Want wat er gebeurd is, dat waar wij vandaan komen hebben we geen boven en een onderbewustzijn.

Dat bestaat daar niet.

We zijn ons volledig bewust. Volledig.

Niets wordt vergeten en niets is onbewust.

Dat maakt ook dat we een een oersterk, oersterk volk zijn.

Dus er is niets wat in het ongeziene gebeurt thuis niets.

Alles is helemaal open.

Er is niets geen geheimen.

En toch heeft ieder mens gewoon privacy, maar er wordt niets in het geheim gedaan.

En wat zo bijzonder is, is dat hier in deze wereld 99% van je volledige bewustzijn, dus helemaal open van de 100%, is 99% hier in het onderbewustzijn.

Dus de oorsprong zit in je onderbewustzijn geplakt.

En die ene procent die er nog is, is deze wereld hier.

En alles wat mooi is van de wereld thuis, zie je ook in de wereld hier om je heen.

Er zit een verbinding tussen.

Dus je eigen liefde, wie je werkelijk bent, je eigen levenskracht, daar zie je dus eigenlijk de restanten.

Het representeert zich in deze wereld.

Maar door de val van het bewustzijn, door het inklappen van de oorspronkelijke vermogens van jezelf, het levensveld, de beschadiging daarvan is dat wat dus oorspronkelijk is, door de schrik wat er heeft plaatsgevonden, is de is de oorsprong in een schrik terechtgekomen en ik zit in je onderbewustzijn.

Dus wat je hier ziet in deze wereld en dat is hoe ook de besturing werkt, via ons hoor.

Via andere mensen die hier bijvoorbeeld zijn opgekomen en die niet het oorspronkelijke bewustzijn ook in zichzelf aan hebben, geldt dat niet.

Maar wat er eigenlijk aan de hand is, is dat wij vanuit ons vanuit onze onderbewuste schrik die in ons zit, de herinnering van de val buiten om ons heen ziet.

Dus we zijn geschrokken dat wij als burgerbevolking, als burgerraad met elkaar ... zeg maar ik ben geschrokken, jij bent geschrokken.

We zijn als mensheid geschrokken om onze totale burgerraad die we samen met elkaar zijn in hun wereld, daar zijn we zoveel in geschrokken dat we dat kwijtgeraakt zijn, dat we dat stuk nu ook verbrokkeld zien in een positie van anderen die het niet kunnen.

Dus de wereldleiders zijn geen slechteriken.

De Matrix wil dat wij dat denken.

Wat zij doen is niets anders dan het script volgen omdat het een reactie is … wat de Matrix doet is uit het onderbewustzijn informatie putten.

Die haalt het daar weg, wie jij werkelijk bent.

Wie jij werkelijk bent.

En het wordt in jouw wereld en dat is dus bij iedereen verschillend wordt dat gevoeld waar je … het woord "affiniteit", je verbinding mee ligt.

En je ziet dat daar waar jij de grootste liefdeskracht in voelt, omdat het één van je hoofd belevingen zijn thuis, dat zie je terug in deze wereld, maar gepolariseerd.

Dus als je een wetenschapster bent, een bewustzijnswetenschapster en je ontwikkelt/schept daar dingen en je bent daar bezig met bijvoorbeeld genezing, gezondheid voor andere levensvormen.

Dat zul je zien hier in deze wereld, zul je geconfronteerd worden met eigenlijk een voortdurende herhaling van situaties waardoor je met wetenschappers en artsen te maken hebt die het niet kunnen, maar hun intenties zijn heel goed over het algemeen.

Maar het brokkelt weg.

Je merkt van … ze doen het niet.

Dus er is een verbinding tussen.

Dus als commandant moet je begrijpen dat deze wereld reageert, of via het onderbewustzijn waarvan je niet weet hoe het in elkaar zit … dus dat weten we dan als mensheid niet, dus dan reageert de matrix op het programma, op het script, maar uiteindelijk reageert het op ons onderbewustzijn.

En de andere kant moeten we zien van hé, ik heb er ook invloed op.

Kan het ook echt werkelijk de regels veranderen.

Je kunt werkelijk de regels opheffen.

Ik moet altijd heel erg lachen dat als in bepaalde situaties ben geweest, dat die mensen waar ik dan persoonlijk contact mee heb, dan via allerlei nieuwssites worden dan 3, 4, 5, dagenlang, gebombardeerd met allemaal visies over die persoon en personen.

Wordt er allemaal over geschreven en het is alleen maar negatief.

Alleen maar negatief op de nieuwssites.

Negatief op televisie, negatief, negatief.

En dan moet ik zo lachen, want die matrix die probeert mij met de mensen waar ik contact mee heb waar dus ook de doorbraken in mijn stuk ook in mee worden in beweging gezet, probeert de matrix die personen non-stop op mijn beeldscherm te brengen op een negatieve manier.

En dat zo vakkundig, tot ik bijna ging twijfelen bij wijze van spreken.

Kan niet want ik heb geen twijfel.

Maar het wordt dan nog krachtiger en nog sterker.

En dan moet je dus even goed ook naar jezelf kijken hè.

Dat is bij jou ook zo.

Wat er gebeurt is dat er verbinding is tussen mij en die personen.

Dus die connectie is er.

En in die connectie wordt geprobeerd een tegenovergesteld beeld of twijfel te zaaien.

En dan ga je het zien.

Dan ga je zien dat je die persoon ook daadwerkelijk of situatie of situaties in je leven heel dichtbij je hebt staan.

Heb je wel eens aan mij getwijfeld?

Nee hè?

Nee (lach)

Reactie: Eerlijk?

Martijn: Ja, het mag allemaal open hè!

We zijn hier om vanuit ons hart liefdevol over onszelf te spreken met elkaar.

Er is een connectie tussen jou en mij en tussen mij en jou.

Die connectie is er nu.

Nu is die verbinding er.

Ik ben ook een uitbeelding van iets.

Ik ben ook op jouw beeldscherm in jouw werkelijkheid aanwezig.

En jij ook met de buurman en buurvrouw hier.

Dus je ziet ook die die restanten van de liefde zie je ook, je ziet in deze wereld alles.

Alles wordt uit ons bewustzijn getrokken.

Die grote machinerie zoals ik het dan maar gemakshalve noem, de machine die dit allemaal doet, die superintelligent is, die de mind echt gewoon compleet … wij kunnen hun niet verslaan omdat de mind dat is wie ze zijn.

En iedereen die denkt dat dat kan, die snapt helemaal niks van wat er eigenlijk aan de hand is.

En geldt over kwantumfysica.

Mensen die proberen kwantumfysica uit te leggen, die begrijpen helemaal niet wat kwantumfysica is.

Op het moment dat je begint uit te leggen verandert het.

Maar dat is namelijk die machine.

Dus zodat je denkt dat je het begrijpt en op het moment dat je het gaat begrijpen, verandert het.

En dan ga jij vasthouden ja, maar ik weet wel hoe het werkt, maar ik ga niet zeggen dat ik het nu niet begrijp.

Kwantumfysica is niet te begrijpen.

Je kunt het een klein stukje benaderen.

Als wij het hebben over Project Starforce, dat is een opzet van een heel indringende afronding, niet een start, maar een afronding, dan moeten we de verbindingen zien.

Niet begrijpen, maar de verbindingen zien tussen de werkelijkheid en jou.

En op het moment dat je ergens ingaat, op het moment dat je ziet en voelt waar de verbindingen liggen en daar word je door geroepen of dat roep jij naar jezelf toe, dan ontstaat er een interactie tussen jou en je bewustzijn en dan is het mogelijk om daar de regels compleet te laten vervallen.

Reactie: Ik vind het wel moeilijk om die verbindingen te zien. Ik hoorde een opname en legde jij uit over drugs, wat drugs was. En toen legde hij uit hoe jij zag, hoe jij dat zag.

Martijn: Nou ik leg niet uit hoe ik dat zag. Ik corrigeer je niet hoor. Ik zeg letterlijk zoals het is en dat moet ik ook doen om een grotere intervisie weer bloot te leggen.

Reactie: Ja, maar toen je dat dus zei, toen dacht ik van “ah zo denk jij”... Maar dat ik ik weet niet of andere dat kunnen, maar ik vind dat heel moeilijk om dat zo te zien, om dat zo te … dan denk wat doe ik dan niet goed dat ik die verbanden niet goed kan leggen.

Martijn: Nu wel.

Reactie: Ja, omdat ik het gehoord heb. Dat vond ik wel heel belangrijk dat ik dacht als ik dat nooit gehoord had, dan kan ik dat ja, misschien over 20 jaar, maar nu kan ik dat niet leggen.

Reactie: Over 20 jaar is ook goed. Ja, dat is veel sneller als dat jij nu denkt. Ja. Het is ook de de mogelijkheid die je met elkaar deelt over wat de matrix is, hoe het hier werkt, wat er aan de hand is. En dat het niet een materiewereld is, maar dat het een vertaling is naar de materie wat we hier zien. En voordat het materie wordt op ons beeldscherm en tegelijkertijd ook is het nou eenmaal energie. Dus degene die de goocheltruc onder de knie heeft om een bepaald energieveld aan ons bloot te stellen wat een impact op ons heeft waarvan je niet ziet dat het dat is. Het verhult zich. Het verhoudt zich of het houdt zich op in een bepaalde materievorm. Dan ga je in één keer zien hoe dingen in elkaar zitten. Dan ga je het zien.

Reactie: Ziet iedereen dat hier? Ik vraag het even hoor, het klinkt een beetje dom, omdat ik denk nou iedereen snapt dit.

Martijn: Ja. Maar het is ook heel kneedbaar, want het ene moment is het er wel en ander moment is het er niet.

Het is met welke ogen je kijkt.

Hoe vaak gebeurt dat?

Hè … daarom hebben we een aantal kernpunten bloot te leggen om het **Project Starforce** open te leggen.

Op dit moment is er een hele grote dreiging aan de gang.

Echt al al sinds 2017 is die zeer eminent aanwezig.

En dat zijn dat er een soort van soldatengroepen zijn, onder de vlag van zeg maar buitenaardse entiteiten, die hier zijn, om de matrix die al bestaat, de controle die uit de toekomst komt, zoals we het hier op dit moment nu zien, om die overeind te houden.

Om deze tijdlijn overeind te houden.

Dat is ook waarom over de hele wereld algehele militaire mobilisatie plaatsvindt.

En dit zijn nog maar de opzetjes die we nu zien.

Het wordt nog veel heftiger.

En dat zijn omdat er rookgordijnen worden gezet omdat de wereld, het wereldbewustzijn … ze hebben besloten om het wereldbewustzijn, dat is dus de matrix om het wereldbewustzijn niet in een verstoring en een en een grote angst te laten komen met de boodschap … "er zijn buitenaardse infiltraties."

Dat willen ze dus niet.

En er is een andere koers voor de eerste keer gekozen in deze "never ending loop." die dus nu eindigt.

En wat je ziet is een totale algehele mobilisatie van militaire prioriteiten op alle mogen manieren om een eminente dreiging af te wenden.

En daar hoeven wij niet mee bezig te zijn, maar we moeten wel doen wat er op dit moment eigenlijk van ons wordt verwacht.

En dat is dat de één trekt de lakens omhoog, het witte laken en de anderen die halen die aanwezigheid mogelijkheid gewoon naar nul.

Want er moet hier eerst rust komen in dit veld en die twee dingen bij elkaar brengen.

Die twee dingen bij elkaar brengen tot één vloeiend geheel.

Reactie: Kun je dat nog een keertje zeggen Martijn …

Martijn: Ja, als ik het voor jou doe, dan moet ik het straks nog 39 keer doen.
Neem iedereen mee. We komen er nog wel een keer op uit zo hoor …
Kun je voelen dat je erbij moet blijven?
De ruimte die ik zeg maar geef … niet aan jou hoor, maar gewoon door op mijn manier nu te bewegen is ook een een een uitnodiging voor jou om in "pay attention" te blijven vanuit je gevoel.

Dat is waar de bekrachtiging over gaan.

Boem … lichaam voelen, Ik ben er … naar boven ... aan! Dat zijn de schakelaars. Klik klik klik klik klik klik klik. Dus we hebben of een mogelijkheid om te doen zoals tot nu toe is gegaan en in de liefde te verkeren en dat is ook heel mooi. Dan gaan we op een gegeven moment, zoals we hier dan denken, dan gaan we dan naar huis en zo … Als je het dan weer opnieuw gaat doen en weer opnieuw gaat doen en weer opnieuw en je doet dat gewoon een miljard keer bijvoorbeeld, hè … dan zul je dat niet merken. Het enige is dat je op een dag zult maken. En misschien is dat wel deze dag dat je dat zat bent, dat het niet hoeft. En dat je nu gaat opletten. Niet wat ik zeg, maar wat jij doet. Dat je beslist wakker te zijn en te blijven. Dat je dát doet wat je voelt in je hart. En dat je die alertheid, de bewustheid van je liefdevolle hart, ook daadwerkelijk in dit onderwerp kunt brengen.

Reactie: … (?)

Martijn: Ik voel mijn buik (lach) Ik schaam mij nergens voor. Wie doet dat nou hè (houdt microfoon voor z'n buik) … Ja. Wie doet het nou hè … die met een microfoon gewoon samen met jou in een ruimte zit, dat je microfoon op je darm doet en dat iedereen kan horen dat het darmpje rommelt. Zo herkenbaar hè? Daar hoef je je niet voor te schamen. Hebben we allemaal.

Reactie: Ik heb een vraag over wat je vertelde over die **stamcel**.

Martijn: Het ging over jouw **stamcel**.
Het gaat over jouw **stamcel**.
Niet die, maar die van jou.

Reactie: Het klinkt zoals je het gebruikt hebt in ieder geval in de tekst, klinkt het zeg maar anders. Maar die **stamcellen** zijn biologisch gezien zeggen ze, zijn het cellen die dan kunnen veranderen in alle cellen van ja, wat nodig zijn, in het lichaam zeg maar. Maar dat was dus niet helemaal zoals ik dat in de tekst zag, of zoals je dat voorlas. En dat andere is

nou ja, dat was dat aspect van de **stamcellen**, van verdichting. **Stamcellen** van verlichting. En samen samen met dat plaatje daarbij … kun je misschien iets meer over zeggen?

Martijn: Ja, dat kan wel. Ik geef even de microfoon eerst aan Vincent. Dit hoort erbij, hè allemaal, wat we allemaal doen.

Wat is voor jou project Starforce?

Wat is wat jij erbij ziet en voelt of erbij denkt? Helemaal vanuit jezelf.

Reactie: Ik zal me even even tussendoor dat dat ik wel eens denk van hoe handig het zou zijn dat dat we allemaal met elkaar verbonden zijn. Dat je niet met woorden alles hoeft te zeggen. Dat alle informatie gewoon tjik tjik tjik … Er is zoveel te zeggen. Alleen ja, dat vond ik wel even fijn om te zeggen, want er valt heel veel te zeggen nu. En ja, als er woorden aan geef, dan is het toch vaak dan ja, lastig … Nou, goed ... **Starforce**. Ja, wat is het voor mij … ja, grote noodzaak en ook om naar buiten te krijgen wat er in jezelf leeft, dat je dat hier neer kan zetten. En dan niet zozeer dat je iets in deze wereld neerzet, maar dat je je wezen naar voren krijgt. En dat doe je dan Ja, met elkaar samen. En ja, eigenlijk vind ik het grappig ... maar eigenlijk is het ook dat je deze werkelijkheid verslaat. Dat werkelijk alles wat je ziet, dat je dat eigenlijk helemaal aan de kant kan zetten en alles ook wat je denkt, maar dat je je wezen erdoor kan zetten. Want op het moment dat je gaat denken dan gaat het al helemaal mis of zo. En ja, dat is voor mij een ingangetje. En vanaf dat ingangetje dan kan ik ook met andere mensen gaan samenwerken. Want op een diepere laag ja, ben ik met iedereen verbonden. Zijn we met elkaar verbonden. En op die diepere laag, ja, daar kunnen we vanuit werken. En dat is ja … maar ik merk dat ik het niet zo goed kan vertellen wat ik eigenlijk wil vertellen.

Martijn: Oké, dan gaan we daar gewoon even een tijd van nemen samen.

Want het gaat ons allemaal aan.

Dit is een een een bijeenkomst waar het gaat over spreken vanuit het levensveld.

En ik heb in mijn leven heel veel gezien dat mensen … en ik weet zelf heel goed wat het levensveld is en ik heb mezelf dus geleerd om mijzelf goed te kunnen manifesteren in deze wereld, vanuit deze levenskracht dat niet altijd voor anderen zichtbaar is.

Maar ik heb gezien dat in deze wereld mensen als ze hun gevoelens terughalen en weer opnieuw herontdekken, dus echt in het gras, in de natuur, geen woorden, ruim, ontspanning, tijd is weg en het leven is volledig aan …

Dat mensen als ze daarin terechtkomen, ook heel veel daar blijven en het dan niet vanuit die ontspanning, vanuit die ontspanning in de stofmaterie brengen, om de verandering te laten zien met het hart en ook de commandant te zijn, waardoor dat wat je van binnen voelt ook werkelijk manifest wordt.

Dus wat ik heb gezien is dat het is fantastisch om dat te doen en dat is ook echt waar het over gaat. Maar we moeten ook die koppeling durven leggen met ons bewustzijn en ook nu weer … Niet denken dat heb ik al 10 keer gedaan, NU!

Want nu zijn we bij elkaar. En wij zitten hier niet met 40 mensen.

Er zijn meer om ons heen en door ons heen. Er wordt hier meer meegekeken als dat we op dit moment allemaal zomaar met onze mind kunnen denken. En wat voor zo voor ons belangrijk kan zijn – dat is niet omdat ik de vraag stel, het is een energie via woorden – wat is voor jou, wat zou voor jou …

Wat gebeurt er in de wereld, In jouw wereld als project Sterrenkracht hier manifest wordt.

En dit is niet meer een vraag aan Vincent hè. Dit is een vraag aan jou. Want toen je hier nog niet was, toen heb je gezworen aan jezelf om het te doen!
Ja, voel maar.

Reactie: Ja, ik weet het.

Martijn: Ik lag hier gisteravond om half 12, lag ik hier op mijn rug met mijn armen gespreid in het donker, met een kaars aan, om die reden die jij ook voelt. Ik heb jou uitgenodigd en iedereen hier. Ik heb hier gehuild de grond met liefde dat we hier met elkaar zijn. Dat we dat samen mogen naar boven brengen.

Reactie: Ja, het is ook een enorme daadkracht vanuit wat er in je zit en dat je … nou enorm veel power om er doorheen te breken. En ja. Op dit moment weet ik niet niet zo goed hoe … omdat, vaak zou ik eigenlijk wel uit elkaar willen barsten maar dan weet ik niet of dat allemaal goed gaat of zo. Alles wat mis kan gaan is al gebeurd. Hou hem heel, hou hem heel, gewoon heel heel eenvoudig voor ons allemaal, eenvoudig bij ons houden. We zijn vanochtend wakker geworden uit iets van het niets.

Dat is deze dag, dan hebben we het over echt levend contact, levensecht contact.

Met mezelf, wij met elkaar met elkaar. De wereld, de dieren, de natuur. Het sterrenkrachtproject, **project Starforce**. Wat als **Project Starforce** hier plaatsvindt voor jou. Niet wat ik ervan vind. Wat wordt de verandering, de toevoeging. Wat gebeurt er in deze wereld? Wat is dat voor jou?

Reactie: Nou, deze wereld verdwijnt en er komt iets terug en we kunnen weer echt zeg maar …

Martijn: Zie je wat ze doen?

Reactie: Ja, ik heb het er moeilijk mee … Ja, want ik ik kan heel goed verhalen maken, maar dan weet ik dat het niet komt vanuit het stuk waar ik het vanuit wil zeggen.

Martijn: Ja, dan kun je mij daar de schuld van geven … i love you Vincent (lach).
Maar we kunnen elkaar... kijk, want ik weet al wat ik doe en ik weet ook dat er allemaal wel gedachten over zijn. Je kunt mij de schuld geven. Het is allemaal voorbeeld, maar dat kan ook allemaal echt zijn. Je kunt mij de schuld geven, maar jij neemt de verantwoordelijkheid nú voor jezelf om te spreken in dit moment hier, vanuit je liefdevolle hart. Dat je eenvoudig in je eigen kern, zoals je voor de spiegel kunt staan en kunt zeggen,

"Als Project Starforce hier ontbrandt, dan gebeurt dit."

En dan kun je het zo bafff … en dan staat je hart helemaal open en je mind in lijn met hart.

En dan ben je die grote verlichter kosmische commander van warmte en natuur.

Wat is project Starforce als het open gaat hier voor jou … kern …

Wat betekent het, wat zie je gebeuren …

Ik zie … Ik kan iets gaan zeggen waardoor je stopt met lachen, maar ik doe het niet.

Reactie: Mag wel hoor …

Martijn: **Want het is niet mijn taak.**

Martijn: **Ga gewoon naar de kern.**

Want het gaat niet alleen over Vincent en over Martijn, het gaat over ons allemaal.

Want ze zijn bezig om de kracht van het hart te ondermijnen.

En dan is het … als je iets niet meer zou kunnen voelen, hebben wij ook nog – en dat is gewoon een deel van ons liefdevolle bewustzijn – hebben wij ook nog ons verstand.

En verstand is niet altijd alleen maar matrix, maar verstand is ook een heel groot innerlijk archief van weten.

Want je kunt zeggen: "Ik kan de gvd hè, niet meer voelen op dit moment bijvoorbeeld, maar ik heb ook nog een eigen innerlijk verstand en ik kan gewoon uitspreken dat ik weet dat als Project Starforce hier ontbrandt en ontbranden, opengaat het!

Dan gebeurt er dit!!

Dat is ie.

Kun je die microfoon zo aan haar geven?

Ja. Niet dat jij hoeft te spreken hoor, maar hoe voelt het nu?

Reactie: Beter

Martijn: **Juist, ja …**

Hoe kan dat, bij ons allemaal hè?

Hoe kan dit?

Wat is dit?

We zitten hier geen persoonlijke sessie te houden hoor.

Dit is een commandantenbijeenkomst van het hart.

Reactie: Dat kan omdat we monddood worden maken. Ja. Pak hem eens terug. Kijk maar niet meer naar mij. Spreek maar tegen iedereen of kijk naar de vloer. Spreek vanuit jezelf. Eerst naar binnen, naar je eigen landschap, naar je eigen thuis, het land van ooit. Ga maar naar jezelf.

Reactie: Ik kan zo goed van binnen voelen en zoveel verdriet en kracht en mijn hoofd en alles zit ertussen, maar ook weer niet tussen.

Martijn: **Je hebt geen analyses nodig.**

Je doet nog steeds wat zij willen.

Reactie: Ik weet het. Ik zou het gewoon zo graag willen laten voelen zonder dat ik iets hoef te zeggen, maar ...

Martijn: **Geestelijke verstoffelijking.**

Waarom zijn we hier bij elkaar?

Waarom zijn al deze mensen en ik ook in jouw wereld nu aangekomen om te luisteren naar dit enige echte moment van jouw hele bestaan?

Wil jij dat het geheim wat in jouw wereld is, namelijk deze wereld die in een geheimhoudingscircuit zit, wil jij dat dat zo blijft?

Of vind jij het fijn dat de werkelijkheid waarin jij verblijft een levend vibratieveld gaat worden?

Zoals het hoort.

Reactie: Ik ben hiervoor om het levend vibratieveld in werking krijgen.

Martijn: **Die mensen die in jouw wereld en in onze wereld – het gaat allemaal om onszelf - die de geheimen in jouw wereld hè, in jouw wereld waarin dat gebeurt, de plekken waar macht zit, de plekken waar geheimen zitten, systemen zitten, ook positieve dingen die onderdeel van het systeem zijn.**

Wil jij dat dat opengaat?

Voel je dat dat open moet gaan?

Is dat iets wat open moet gaan?

Of moet het dicht blijven?

Kijk, kijk, daar is hij.

Kijk naar naar wat je doet.

Kijk naar wat we doen.

Kijk, dit dit is waar ik het over heb.

Geestelijke verstoffelijking.

Wat er gebeurt met de mens, met de schil van waarin je leeft.

Hoe de matrix de baas probeert te zijn.

Zij laten jou doen wat jij in jouw veld stationair in deze wereld ziet gebeuren.

En het is zo simpel.

Ik weet precies wanneer jij iets gaat zeggen en steeds leg ik er een woord voor, want ik wil heel graag een deelgenot zijn van je matrix van jou.

Wat is project Starforce?

Wat zijn de gevolgen ervan?

Als jij doet, als wij doen in deze wereld wat wij hier mogen doen en ook eigenlijk te doen hebben.

Wat betekent project Starforce.

Reactie: Dan gaat het leven open, dan gaat het leven open voor iedereen.

Martijn: Ja, maar als iedereen nou een deelgenoot is van jouw matrix …

Reactie: Die valt gewoon weg?

Martijn: Ik leerde jou in 2014 denk ik voor de eerste keer rennen en toen kwam jij met een kameraad. Hoe heette hij ook alweer?

Reactie: Klopt ja …

Martijn: Hoe heet hij?

Reactie: Ik weet niet of ik zijn naam wil noemen.

Martijn: Ja. Ja, precies.

Weet je waarom ik het jouw vraag?

Zij, de Matrix, laat jou doen en denken om die schil in primaire kracht te houden.

Hoe heet die jongeren?

Reactie: Ik vind het niet leuk.

Martijn: Nee. Hoe heet die jongeren? Komen wij tot elkaar?

Reactie: M (naam)

Martijn: M, Precies. Oké.

Komen wij tot elkaar in de kracht?

Verhouden wij ons volledig totaal helemaal open tot elkaar?

Ik heb laatst zijn boekwerk wat hij me heeft gegeven over de lezingen nog in mijn handen gehad.

Niet voor niets om dit moment.

Je moet zien wat de dwarsverbanden zijn tussen hoe de matrix reageert, deze werkelijkheid primair.

Wil jij dat de president in deze wereld doen wat jij gaat zeggen, wat jij voelt of ga jij je mond houden en doen wat zij willen dat jij zegt.

Dit is commanderschap.

Dit is het hart.

Spreek vrij uit.

Geldt voor ons allemaal.

Spreek vrij uit.

Het l ijkt net nu alsof het allemaal over V gaat.

Maar jij bent onze broeder.

Wij zijn broeders en zusters.

En er gebeurt iets met ons wat we gewoon op de hele ... zonder boos te worden op onszelf en op elkaar moeten we het gewoon zien.

Ons bewustzijn is de zalving, de geest is de zalving van de materie door het te kunnen zien en te voelen.

En ik mag heel zijn.

Ik ben al heel en ik mag mijzelf zalven en zien wat er gebeurt.

Het gaat niet om de oplossing.

Je hoeft niet als mens hier te presteren.

Het gaat om dat je het herkent, dat je het kunt zien.

Ik ga het nog een keer vragen.

Wat zijn de gevolgen van project Starforce in jouw wereld.

Gewoon boem … open!

Reactie: ja, de matrix valt uit elkaar.

Martijn: **Maar dan val jij ook uit elkaar.**

Reactie: Ja, dat klopt.

Martijn: En dan … met dit nummer leerden wij elkaar kennen. (speelt muziekstuk af)

Wat is **project Starforce**!

Laat het antwoord hier aanwezig zijn!

Reactie: Ik kan één ding zeggen. Dat het het einde van de bezettingskrachten is. En dat het echt einde is.

Martijn: Het moet ook helemaal uit onszelf komen.

10 jaar geleden, ongeveer 11 jaar geleden begon ik samen met jou, misschien dat we elkaar toen nog niet kenden, maar dat is in ieder geval wat ons wordt ingefluisterd via deze wereld, we hebben elkaar altijd gekend, altijd!

Dat is ook waarom we samen zijn.

We zijn samen met elkaar omdat we elkaar kennen.

In de deze hele wereld. 10 jaar, 11 jaar geleden begon ik met dit muziekstukje te draaien aan het begin van de lezingen.

En ik praat erover en het gaat niet over mij, maar ik heb het voortouw samen met jou en veel anderen genomen om te spreken over deze werkelijkheid.

Dat deze werkelijkheid zo'n ruime en warme op alle mogelijkheden en in alle mogelijkheden verkerende realiteit is.

Ik vertelde daarin dat ik hier ben gekomen op mijn manier en dat ik interacteer en contact heb met mensen en andere wezens die niet per se allemaal menselijk zijn.

Dat ik vanuit een andere wereld kom en dat ieder mens uit een andere wereld kom.

En ik spreek over contacten die ik heb hè en ik vertelde daarover.

Ik nam eigenlijk dat wat wij met elkaar gaan bouwen, helemaal daarmee naartoe.

We nemen eventjes een moment van rust.

Dan kunnen we even een theetje of koffie pakken, of even toiletteren of een frisse neus buiten halen. Ik ben dankbaar voor deze mooie start met jou.

Hele mooie warme zoekende zonder te zoeken frequentie, gemeenschappelijk gezamenlijk bewustzijn.

Ik ben er en ik weet dat jij er ook bent.

Dankjewel V. voor je leiderschap.

Want leiding in jezelf is niet dat je alles moet weten, moet antwoorden op een of andere pipo, die half scheef op een stoel zit, met een microfoon in zijn mond dingen vraagt.

Ik ben gewoon slechts een moment van iets.

Maar het gaat om jou.

Het gaat om jou, om ons.

Het gaat om jou.

Het gaat erom dat we onszelf helemaal durven en kunnen uitspreken.

Je moet gewoon zien wat er gebeurt.

Er is in die frequentie is er samen iets heel belangrijks en waardevols te doen.

Want als je morgen wordt opgeroepen, dan moet je kunnen spreken.

En dan moet je niet kunnen spreken uit je mind, maar dan kun je volledig spreken uit je hart.

En dan ben je niet bang om luid te spreken, want dan vind je het fijn dat je stem eindelijk weer vibreert in het landschap.

Dat je je liefde mag uitspreken.

Ik ging gisteren even door de kamers boven en ik zag 21 bedden en aan de andere kant zijn ook nog acht.

Die zijn niet voor vanavond, maar wellicht voor een ander moment.

Want we tillen het samen met elkaar, samen met elkaar tillen we dit onderwerp, deze vibratie wie we echt zijn, brengen we samen.

Tillen we samen in het veld waar het open behoort te zijn.

En laat daar geen enkele twijfel over zijn.

Dit kan alleen gebeuren omdat jij ziet wat de verbindingen zijn tussen de matrix en wie jij werkelijk bent binnenin.

Dus je zult alles moeten doorbreken vanuit het hart, liefdevol.

Niet in de weerstand schieten en dan vanuit een weerstand iets kapot maken.

Want dat zijn weer persoonlijkheidsprocessen van de aarde.

Maar in de liefde naar binnen toe van binnen en en poefff … jij zei exploderen, uit elkaar spatten …

Maar in liefde, in liefde uit elkaar, helemaal ontvouwen.

Helemaal open.

Moet er nog iets gezegd worden voordat we de pauze ingaan door iemand?

Reactie: Misschien dat ik nog kan? Ik wil eigenlijk zeggen dat dat de matrix zeg maar dat hij eigenlijk altijd een soort van gelijk heeft. Dus je kan er nooit van winnen omdat als je … stel dat je nou zeg maar heel veel bewustzijn hebt dan kan je alles zo zien dat je alles zo een plaats geeft, maar dat je uiteindelijk toch in die matrix zit. Dus met je bewustzijn van in je je hoofd, et cetera. Je kan het alleen iets buiten deze matrix, kan alleen je anker zijn om eruit te komen. Want je komt er anders nooit uit. Omdat, stel dat alles open zou zijn, nu dat alles open zou zijn, dan zou je misschien alles een plek kunnen geven en ook dat je het ja, voor jezelf in gevoel dat het allemaal klopt. En maar je wordt geparkeerd.
Alleen dan krijg je het moment dat van, ga ik dat echt doen waarvoor ik hier ben, of ga ik ga ik dat niet doen. Maar dat is dat is allemaal niet leuk. Zacht uitgedrukt.

Martijn: Nou, dat denk ik dat we dat ook allemaal wel herkennen op een bepaalde manier.

De vraag is en die mag ook gewoon gesteld worden, moeten wij hier in deze wereld, in jouw werkelijkheid, helemaal de oorsprongregels hè, regelloos, de trillingen van thuis, de openheid moeten wij die hier hélemaal compleet, hélemaal compleet opbouwen, of is het misschien zo dat eerst moet je het zelf herkennen en jezelf weer voelen, samen met andere mensen, samenzijn, het samen.

En is het misschien zo dat je door contact te leggen met mensen van elders die hier gewoon verschijnen, waardoor je samen bent, is het zo, dat hun bewustzijn hier binnenkomt, samen en uitsluitend via jouw bewustzijn, dat dat hier binnenkomt, waardoor de regels van de matrix compleet door allerlei andere, niet orde troepen worden opgeheven.

Kijk maar even buiten de schil van deze werkelijkheid.

Want dat is … Jij zegt dat is niet leuk.

Het is ook niet leuk.

Want het gebeurt hier en dat weten we allemaal, zonder dat we enige vorm van liefdesverlies daardoor ervaren.

We zien allemaal in deze wereld dat jij zelf onschendbaar bent aan je binnenkant, met pure liefde en warmte.

Maar je ziet ook dat in de verdieping waar dus de verstoffelijking is, dat daar de macht zo sterk is, die macht is zo sterk dat je eigenlijk in de tijd dat je hier nu bent, bijna niet, als je hem bij wilt brengen naar de wereld stoffelijking, **bijna niet kunt of lijkt te kunnen beschikken in het omzetten van de geestelijke kracht naar de verstoffelijking, waardoor de matrix anders reageert.**

Dus je zou kunnen zeggen ..."Ik doe een deel.

Ik doe een deel."

Als we het ik doe een deel, ik ben, brengen naar wij zijn ... wij zijn samen het deel, het liefdevolle gewicht van warmte en openheid.

We centreren dat met elkaar.

Dan kom je dus in een dimensionale centrering terecht met elkaar, waardoor er een pijler van trilling ontstaat en in die trilling wordt project Starforce geopend.

Dan komen er andere mensen in dit veld hier fysiek, waardoor we samen, omdat zij een iets andere werk mogelijkheid hebben dan wie wij zijn, waardoor hier de matrixregels worden opgeheven.

Kijk en dat is, waar je naar mag kijken is, dat er een soort verleden is in deze wereld, waarin iedere keer als je in de kern komt en een soort bewijs wordt getoond ... je bent het wel, je kunt het wel, je kunt het, maar niet voldoende.

En dit is geen ontmoediging, wij moeten daar gewoon over debatteren vanuit ons gevoel.

Want daar ontstaat ook en dat mag ook gewoon zo genoemd worden, ook de noodzaak om echt van elkaar te houden en elkaar te koesteren en voor elkaar op te komen en elkaar te knuffelen en elkaar vast te houden, fysiek en geestelijk en elkaar te verzorgen.

Ook echt vanuit liefde, vanuit warmte.

En vanuit die bundeling van energie ontstaat het frequentieveld met elkaar in gewicht, in de matrix, waar een antwoord op wordt gebracht.

Maar dat antwoord moeten wij zelf wel zijn, door de vraag te vormen in de energie.

En daarom wordt hij dichtgetrokken.

Want wij zijn de enige die het van binnenuit doen.

Want als jij wordt dichtgetrokken, dan kan daar niet op worden geantwoord.

Dus het is een samenwerking.

Het zijn geen buitenaardsen.

Het zijn menselijke groepen.

Net als wij zelf komen daar vandaan.

Het zijn menselijke groepen die samen met elkaar en met ons hier samenwerken, om de levenskracht weer terug te laten komen.

En wat er dan gebeurt, of deze wereld wordt opgeheven of dat deze wereld voortbeweegt.

Dat maakt allemaal niet uit.

Het gaat erom dat dat wat hier ontstaat, dat het gebaseerd is op universele liefde, een universele levenskracht.

Dus voor alles en iedereen.

En als je beseft wat hier allemaal gebeurd is in deze dimensie, dan is het ook heel begrijpelijk en dat mogen we gewoon aanvaarden ... als ik er niet ben, als ik geen liefde geef, gebeurt er niets.

En als ik er wel ben en ik geef liefde, dan komt het woord samen ook onmiddellijk in beeld.

Ik ga de vraag straks nog een paar keer met ons allemaal doornemen om meer dimensies van dit leven hier naar voren te kunnen halen.

Want jouw visie vanuit je gevoel en jouw visie ook vanuit je denken, dat uit je gevoel komt, doet ertoe, hier om de stamcellen te laten vibreren en ook de stamcellen van de aarde, van Tarra Gaia hier te laten vibreren, hier in deze ruimte met elkaar.

Reactie: De **stamcel** is niet geïsoleerd hè en dat vergeten we hier.

Martijn: **Nee, die is zeker niet geïsoleerd.**

Reactie: Zo gauw je een isolement ervaart, moet je een alarmbel hebben.

Martijn: **En wat er veel gebeurt, is dat als je een isolement rondom je stamcel voelt, Dus je oerbewustzijn, is dat wij heel veel in deze wereld willen begrijpen wat er gebeurt en we willen er iets mee doen en we moeten willen er iets tegen doen.**

Wat je zou kunnen doe is niets en weer in lijn raken met jezelf.

Dus je zult moeten los loslaten. Los.

Dus als je ook vandaag hier voelt in deze setting dat je af en toe gewoon naar buiten moet ofzo of wanneer dan ook, omdat je eventjes het gevoel van ik moet nu loslaten, dan doe je dat gewoon.

Het kan ook zijn dat ik dat op een gegeven moment ook even doe, hè. Ja.

Levensecht contact, Levensecht contact.

Echt levensecht contact met elkaar, met jezelf.

Waar ben je allemaal doorheen gegaan?

Wat is er allemaal gebeurd?

Wat vindt er allemaal nog plaats?

Niet denken, maar in dit moment nu.

Niet wat er gisteren is en morgen, maar vandaag.

De rest hebben ze eromheen gelegd. om je te laten theoretiseren, om hun tabellen in jouw hoofd te brengen.

Knap hebben ze het gedaan.

Ik hou van ze en dat weten ze.

Reactie: Hoe reageren ze dan?

Martijn: **Vriendschappelijk, totdat ik aan de tabellen kom.**

Maar dat gebeurt dan omdat ze me hebben geaccepteerd.

En dan doen ze hetzelfde als dat wat leidden tot onze val.

Tot zo.

Transcript van 20251206-MvS-2-3-Levens-echt-Contact-Havelte.MP3

Deel 2-3

En zoals ieder mens dat ook normaal niet ook doet en zo hoort het ook is dat je over alles eerlijk en open bent.

En ik weet dat ik ook gewoon moet zeggen.

Ik weet dat ze proberen vanuit mijn werkelijkheid … en je mag ik best even meekijken met mijn werkelijkheid, ze, het systeem, de systemen … er wordt geprobeerd om jou daar niet te kunnen laten zijn in mijn werkelijkheid. vanuit waar ik werk.

Ja, het gaat heel veel over onszelf.

Dus ook vanuit mijn kant, vanuit jouw kant bekeken, ik doe bepaalde dingen, Ik leef bepaalde dingen.

Dat kan ik doen vanuit wie ik ben en vanuit wie jij bent samen.

Dat is wat we samendoen hè.

Eigenlijk we pluggen elkaar met een lichtkabel in.

Klik. Ja … Dus jij bent omdat ik jou ontmoet heb en wij dus met elkaar in verbinding zijn en dat is heel veel hè, dat is echt heel veel, dat is zo rijk.

En ik weet ook dat jij net als ik ook gewoon door stormachtige oceanen reist en dan ineens wordt het weer rustig hè.

Dan komt er in één keer weer een golf en ik ook …

Maar doordat we elkaar kennen, doordat we elkaar zijn gaan ontmoeten, ben jij aangesloten, verbonden in mijn connectie.

In mijn connectie in mijn hart, in mijn bewustzijn.

Dus ook in mijn denken.

En jij bent in mijn wereld – en dat is andersom precies hetzelfde – jij bent in mijn wereld een zeer groot onderwerp, net zo groot als ik zelf.

En wat ik aan het doen ben is hetzelfde als jij.

Vanuit liefde en verbinding, vanuit terug naar het land van ooit, naar de natuurkracht.

En het is allemaal mooi in woorden, maar kom maar eens echt in dat landschap.

Want ze rekenen erop dat we het niet kunnen.

En veelal blijkt ook dat dat heel vaak gewoon wordt gesimuleerd.

Dat weten ze ook.

Ze weten gewoon dat ze jou kunnen laten simuleren totdat je een keer knapt.

Knapt, open, boem!

En dan stroomt het hart helemaal en dan voel je, dit is het.

Dit is het echt.

Al het andere is het niet.

Ik kan het heel diep benaderen, maar dit is het echt.

En wat er gebeurt is dat ze proberen in mijn veld, in mijn wereld waarin ik leef, in mijn trillingsveld en dus en dat zijn de eerste 13 schillen van de matrix die, allemaal met regels en elkaar vastzitten voor onze matrix.

Als je die regels gaat snappen en dat kan zien, dan kun je gewoon de zaak veranderen.

Nog los van de hartskracht.

Je kunt het zelfs vanuit hun regels veranderen.

Maar ze proberen dat wat ik ervaar en wat ik meemaak en doe, proberen ze uit alle en vanuit alle mogelijkheden die zij tot een beschikking hebben, proberen ze niet bij jou te laten brengen.

Dus er wordt voorkomen, geprobeerd te worden voorkomen, dat wat ik doe en wie ik ben en met wie ik contact heb dat dat niet over gesproken kan worden.

Dat niet gesproken kan worden over project Starforce.

Dat niet gesproken kan worden over de dingen waar ik over spreek er mee bezig bent.

Ze proberen dat dat niet bij jou kan komen in mijn schil.

Als dat even lastig is, moet je hem omdraaien.

Er wordt ook geprobeerd om jou allerdiepste laag, wie jij bent, zodra je daarin bent, dat het open is, proberen ze dat een ander jou niet kan begrijpen.

Dit is hem, hè?

En het is niet mogelijk dat dat constant niet kan, want wij hebben zo nu en dan volledig contact met onszelf en met elkaar.

En dan bedoel ik zo nu en dan, helemaal!

Dus dan lopen alle gedachten weg en dan voel je elkaar tot het diepste van je wezen.

En wij zijn met elkaar op de aarde een heel groot intergalactisch team uit verschillende divisies die elkaar assisteren, om door in contact te komen met jezelf en in de levende kracht, door in contact te komen met jezelf en de levende kracht en in contact met elkaar, assisteren wij, zijn wij een team in, om de dingen die jij kan en een ander niet, ook bij mij te brengen en bij de anderen te brengen.

De dingen die jij kan en jij bent, ook bij de anderen te brengen.

En andersom ook, dus de dingen die ik doe, ook bij jou te brengen.

Je moet niet allemaal hetzelfde pad lopen en dat kan ook niet.

Je moet het gaan delen.

Dus dan ga je elkaar informeren over wat er gebeurt, wat je ziet, wat je voelt, waar je mee bezig bent.

En dat is wat we eigenlijk net hebben gezien.

En het kan best zijn dat jij aan de zijlijn hier zo, terwijl je midden in het centrum zit van deze gebeurtenis, dat je kunt voelen ...

"Ja, maar V kan het op dit moment eventjes niet op de manier zeggen zoals hij het voelt.

Ik kan het wel.

Dan is het niet zo dat het V zijn punt is, maar het is iets groters.

Het manifesteert zich via het veld, via hem.

En het is ook heel krachtig dat het gezien mag worden.

En ik weet dat het vanuit mijn kant bekeken, de knopen zijn, dus ook de dreigingen die ik heb meegekregen om hier te zijn.

Zeer zware bedreigingen om daar niet over te spreken.

Zeer zware bedreigingen.

Zo zwaar dat je zou kunnen overwegen, ik, of ik niet gewoon moet stoppen.

Dit is vanuit mijn kant bekeken.

Het is niet minder waard dan dat van jou.

En ook niet meer.

Ik deel het eerlijk, omdat het heel zwaar en heel pittig is wat er allemaal gebeurt.

En daarom vraag ik jou ook en ik vraag het ook aan mezelf om maximale openheid hier met elkaar samen, te zijn.

Dus als er een verstoring is, dat ook die verstoring maximaal wordt gezien.

Dat we niet in de derde dimensie gaan trainen, maar dat we vanuit onze geestenkracht in de derde dimensie, dus in de stoffelijke wereld kunnen zien waar het zit.

En op het moment dat we zien waar het zit en we zijn een team, dan kunnen we 'm pakken.

Dan pakken we het laken wat verkreukeld is samen vast, dan trekken we hem helemaal samen op en dan leggen hem in ons hart, zo … helemaal erin.

Want ik, ik ben hier ook, om net als jij, om ook de problematieken, de verstoringen van het veld die helemaal niet verbonden zijn met jou wie jij bent, maar wel via jou zichtbaar worden, ik ben hier ook om dat laten op te tillen en ook in mijn hart en samen die verstoring te dragen.

En wat de kracht nou precies is en dat is ook een deel van project Starforce, dat is ook het contact leggen, is dat als je dat samen doet, samen pak je het op, dan wordt die verstoring bij één persoon weggehaald, die niets anders is dan puur een uiting van een grotere technische controle … die komt ook in mij terecht, als je dat met een aantal mensen samen draagt, wordt er zoveel liefde in gebracht – en je begrijpt dat het er is – en wordt hij dus kwantumfysisch, in deze dimensie opgeheven

omdat die trilling wordt geneutraliseerd en de oorsprong komt er ook nog eens in, je eigen liefdeskracht.

Nou, ik heb nog even gedweild in de keuken. Ik stond erbij, ik denk "nou gaan we nu zo of niet … (?) En toen was het water helemaal door het pijpje heen en alles was perfect. Perfect. En toen deed de koffieautomaat prrprrrr … (lach)
Het is echt een film. Dit is gewoon een film, maar het is een hele leuke film. En af en toe moet je gewoon verschrikkelijk hard huilen en ook eens een keer even boos zijn.

En ook je onmacht die je kennelijk in dat systeem hebt via de derde dimensie.

Daar moet je je ook bewust van worden.

Want je loopt in deze wereld gewoon tegen een muur aan, totdat je ontdekt dat die muur helemaal niet bestaat.

Ik liep als kind door de deurposten heen. Ik was denk ik een jaar of vijf of zo. Toen dacht ik van, "zou dat hier eigenlijk ook werken?" Ik was er nooit mee bezig geweest. Zou dat hier ook werken? En dat is een ander denken.

Het het is zoiets simpels, maar omdat de matrix, ingeregelde gedachte is matrix, dus de wetgeving hier zo sterk in de mind is … dus ik moest het er helemaal uit halen, ik ging helemaal terug naar mezelf, met wel mijn denken, mijn eigen denken. Ik – ik noem het maar even, fantaseer ik – ik in de muur kon zijn.

Dat ik gewoon letterlijk in die muur stond. En ik weet nog een keer dat ik mijn kamer doorliep. Mijn kamertje, ik was een echt klein jongetje, toen liep ik door de kamer heen en toen stond ik ineens met mijn gezicht door de muur heen, want mijn raam van de slaapkamer bij mijn ouders is hoger.

En ik ik kon er dus niet overheen kijken, ik moest altijd op de rand van mijn opklapbed staan, om zo de tuin in te kunnen kijken. En dan stond ik zo bij die verwarming en ik kijk zo in één keer zo in buiten en denk … "Yes! Dat ging echt door me heen zo, yes! En ik kijk zo die tuin in en ik draai me om en op het moment dat er een gedachte van de aarde kwam van, oehh straks kom ik hier vast te zitten"... boemmm, zat ik vast in de muur. Letterlijk in de materie met mijn fysieke lijf zat ik erin. En daar ben ik dan uitgekomen. Ik heb het ook eens een keer gehad in een deurpost, dat ik vast kwam te zitten in een deurpost. De matrix zijn gewoon regels. Het het zijn regels.

Kijk en degene die we buitenaardse of aliens noemen, die hebben totale inzicht in hoe de regels werken en die hebben ook inzicht in wat wij niet kunnen.

Dus wij zijn voor hen een futiliteit, voor die aliens.

Dus die regelen gewoon de werkelijkheid met hun eigen mind.

Met hun eigen mind regelen ze de werkelijkheid anders in.

En ze laten ons denken dat ze met ufo's vertrekken.

Laten we maar de ronde verder in gaan.

(Bekrachtiging)

Kom maar eens helemaal terug bij jezelf.
Die ronde gaan we dus in.
Laat het los wat er buiten jezelf is.
Kom helemaal in jezelf terecht, in wat jij voelt en ook weet wat de waarheid is, wat het echte werkelijke leven is.
En kijk vanuit jezelf bijvoorbeeld in en om je heen, aan de binnenkant, hoe deze werkelijkheid van jou eruitziet. Mensen, dieren, de natuur, alles wat jij kunt zien.
Reis naar je eigen innerlijke land, naar de wereld van jezelf.
Steek het licht aan vanuit je land van ooit in je hart.
Steek het licht aan van je hart in je hoofd.
En breng dit licht in deze ruimte met elkaar.
En breng dit licht in deze wereld met elkaar.
Wees dit licht.
En zo brengen we samen de herinnering van thuis hier tot leven, in het besef van SAMEN. De sleutel tot verandering, ligt in het oorspronkelijke land waar ik, jij, vandaan komt.
In dit moment laten wij SAMEN – en ieder doet dat zelf – ontstaan, in het landschap naar boven (hoofd?) in het licht … je aandacht naar buiten beeld gehouden bezoeken aan deze wereld, door niet transparante intelligentie.
AAN!
En los!

Dit is een hele mooie beweging om samen te kijken wat het levensveld, ook met elkaar samen, in het echte levende contact met elkaar verkeren is, wat het echte levensveld is.

Het levensveld.

Niet het digitale levensveld, gesimuleerde levensveld, het levensveld dat van binnenuit komt.

Je kunt – en ik weet niet of dat de eerste keer gelijk zo is, ik heb geen idee, daar spreek ik niet per se vanuit – maar je kunt voelen of ervaren dat voordat je iets gaat doen, voordat je in deze werkelijkheid iets neerzet, iets naar buiten toe uitzendt, dat je eerst naar je eigen thuisbasis moet.

En daar hoef je dus niet over na te denken.

Je hoeft niet te denken, waar kom ik vandaan?

Het zit in je.

Je bent het!

Daar is vorm helemaal niet zo relevant.

Althans nu op dit moment niet.

Het is dat je thuiskomt.

Jou thuis.

Dat je de harmonie voelt.

De levenskracht is beschikbaar voor iedereen en alles, dat je daar binnenin aankomt.

De onbegrensde energie van harmonie, daar kun je niet over nadenken.

In dit momentum ben je helemaal teruggereisd naar jezelf.

Dan kom je precies daar waar jij je hele leven al over spreekt, hoe het eigenlijk hierbuiten hoort te zijn.

Daar gaan mensen, daar waar jij vandaan komt, gaan wezens en mensen met elkaar om op een respectvolle en liefdevolle manier.

Als daar iets niet begrepen wordt, ontstaat daar geen discussie over, maar is er ruimte en tijd om met elkaar daarover uit te wisselen.

Daar hoeft niemand gelijk te hebben, omdat ieder wezen er is op de eigen manier en volledig het leven kan leven, zoals hij/zijn dat wil.

Dus wat je hier in deze wereld voelt wat hier moet komen, komt niet zozeer door de afwezigheid hier, dat laat het wel zien, maar het komt eigenlijk gewoon van binnenuit, dat je voelt hoe kan dit hè?

Hoe kan deze reactie zijn?

Hoe dat kan is omdat hier binnenin voel ik hoe het eigenlijk gewoon heel normaal, ook kan, zo … in harmonie.

Als iemand verdriet heeft, dat je mee kunt huilen of dat je er kunt zijn, zonder een projectie te hebben op de persoon van, "het is jouw eigen schuld dat je verdriet hebt, dan had je dat maar niet moeten doen," hè …

Dus dat land binnenin, in je in je eigen centrum, waarin jij terug kunt reizen naar de organische wereld in jezelf.

Je bent een levende getuige van thuis waar jij vandaan komt.

Alles zit in je, alle zaden en bloemen en boomsoorten en trillingen en reizen en contacten, alle kennis die er is, de opkomende zon en zonnen, alles is binnenin je aanwezig.

Dat is de zandloper waar je doorheen gaat binnenste buiten.

Dat is het echte levende contract.

En dan hier in deze werkelijkheid hier, ook samen, beseffen dat ieder mens hier, hoe we ons hier ook manifesteren en wat er ook allemaal gebeurt, ieder mens komt uit "Het land van de oorspronkelijke zonnekracht", die heel intens is.

Zonnen, warm, rijk aan energie, voeding, gezond, heel, vitaal, echt levend contact met elkaar en vanuit daar in deze werkelijkheid hier, aan het werk hier zijn.

Door dit zo te doen ... kijk er is in deze wereld hier, is er zoveel onderzoek gedaan.

Maar wat we hier zien als matrix, als ufo's, wezens uit andere werelden, hele vreemde gebeurtenissen, grote ruimtevoertuigen met enorme legers in andere dimensies, die allemaal gezien zijn.

De historie van de aarde.

Interactie tussen verschillende buitenaardse groepen die onderling in discussie zijn met militaire organisaties, met regeringsafdelingen, niet die per se regeringshoofden ...

Er is zoveel onderzoek op dit gebied.

Er is zoveel gedaan.

Dit wat jij nou net deed, denk maar niet dat zij dat kunnen op dit moment.

In deze wereld zijn militairen vooral in een structuur van opdracht, hogere rang, lagere rang.

Dus ook geestelijk, geestelijk zijn ze ook zo ingeregeld.

Project StarForce is iets wat in de hele wereld door militairen niet kan worden uitgevoerd.

Ook niet door remote viewers, ook niet.

Project Starforce is precies datgene, zij kunnen operationeel zijn met al die verschillende divisies en lagen van deze wereld hier, daar zijn ze ook heel goed in.

Ook dat stuk, als ze in weerstand zitten en ook dat eruit halen.

Ook die kabel losmaken uit het hoofd, denken over hen en die kabel in je oorspronkelijke landschap, klik … ook zij aansluiten.

Klik in je hart, in je gevoel.

Of mensen bewust iets doen of onbewust, maakt allemaal niet uit.

En project Starforce is wat er overblijft alles wat niet werkt, is eigenlijk dit wat wij nu doen.

Dat gaat dus over de hele mensheid, is het enige echte antwoord.

Het is een antwoord om de intruders van de mind, die ons bewustzijn in tweeën hebben gesplitst, om die netwerken zichtbaar te maken.

Niet naar buiten toe.

We komen hier niet om dingen te onthullen ofzo, of te ontmaskeren, maar door ernaar te kijken.

Dus we brengen onze geestelijke eigen kracht, dus je eigen echte oorspronkelijke bewustzijnsvibratie – en daarvoor hoef je helemaal niet allemaal dingen van thuis te weten precies hoe het in elkaar zit – het enige wat je hoeft te weten is hoe jij jezelf ervaart als alles weg is, wat erover blijft.

Dus helemaal compleet alles eruit wat je hebt geleerd en naar binnen te gaan.

Gewoon bij jezelf te zijn.

Dat heeft iets met fantasie te maken.

Dat heeft te maken met daar landen waarvan jij tegen andere mensen zegt of misschien niet met woorden van, "zo hoeft het niet te gaan, het kan ook zo."

Dan praat je vanuit je eigen basis.

Je hoeft niet zo tegen elkaar te doen, dat is niet nodig.

Het kan ook zo en dan kun je wijzen naar je hart.

Dan weet je binnenin hoe het ook anders kan.

Daar komt al die kennis vandaan.

En als je vanuit daar bent en samen met elkaar, komt er oorspronkelijk bewustzijn, samen, echt levend contact in echt contact met elkaar, met de levenskracht van jezelf, binnenin, die allemaal verbindingen heeft.

We zijn in verbinding via de levenskracht.

Dus eerst daar naar binnen en dan zijn we in verbinding met de levenskracht, met elkaar.

Hierbuiten hopen we dat we met elkaar in contact zijn.

Maar als de geestelijke kracht van binnenuit in de materie hier komt, voelen we hier die levenskracht ook met elkaar.

Van daaruit hier naar binnen, brengen we heel rustig door jezelf te zijn, onze aandacht in specifieke onderwerpen, situaties en gaan we de werkelijkheid ontregelen en daar waar onze aandacht naartoe gaat – en dat gebeurt alleen vanuit jezelf.

Zodra je maar eventjes linkt aan een overtuiging van iets anders, gaan ze onmiddellijk deze energie, die niet uit jezelf komt, gaan ze onmiddellijk oppakken.

Want dat zij zijn namelijk onze gedachten en zij manifesteren uit onze gedachten beelden terug wat voortkomt uit jou.

Wie kan zeggen wat Project Starforce is?

Hier is nog een microfoon.

Reactie: Ja, ik wil wel een ervaring delen. Nou, ik werk met kinderen en de kinderen hadden een vrije middag en ik ben met de trein naar een kinderboerderij en een grote speeltuin geweest. Het was superlekker weer en het was gewoon heel gezellig. En we hadden besloten om de allerlaatste trein terug te nemen en ja, de kinderen waren best moe. Dus ik had geregeld dat mijn partner ons zou ophalen bij het station. En toen kwamen wij bij het station aan en toen stond daar een politieauto en R zijn auto stond achter die auto. Dus ik dacht,"Oké, wat ga ik doen, ik was met zes kinderen. En ik ben ingestapt. De politieauto die reed voor ons weg. Achter ons kwam er een andere politieauto aan die bleef achter onze auto staan. Ik zette de tasjes van de kinderen erin, vier kindjes op de achterbank en één kindje bij mij beschoot. Dus we zijn weggereden en toen waren we net een straat verderop en de politieauto kwam achter ons aan. Dus de kinderen vond

het super spannend. Die hadden zoiets van wow hé … politieauto. En ja, we kwamen bij mijn huis aan en toen stapten we uit. Ik heb de kindjes naar binnen gedaan en de politie die wilde mij spreken, of mijn man spreken. En ze zeiden ook van goh … mag ik u eens vragen waarom u deze actie doet zo recht voor onze ogen. Hij zegt, je weet dat dit niet mogelijk is. Dus ik kijk hem aan en ik denk van "je weet dat dit niet mogelijk is"... En ik leg de situatie uit dat we de hele middag weggeweest waren met de kindjes en leuke middag hadden gehad en dat de kindjes moe waren en oververhit en dat ik ervoor gekozen had, om het op deze manier te doen. En ja, hij zegt,"maar u bent in functie." Want ik zie een bord in uw tuin staan en u heeft een buitenschoolse opvang. Dit mag niet, het kan niet Ik zeg: "ik zeg ja dat klopt, dat weet ik." Dus hij zegt: "Ja, dat heeft wel gevolgen." Maar ik was daar verder niet op aangehaakt. Ik zeg, "Mag ik dan daar de kindjes even naar binnen doen?" Die kindjes waren binnen. Hij zegt ik weet eigenlijk niet wat ik met deze situatie aan moet. Ik zeg, "Ja, ik ook niet." Nou, hij zegt tegen mijn man, ga uw papieren maar halen. Ik ben naar binnen gegaan met de kindjes en we hebben het gelaten wat het is. En R heeft het verder afgehandeld. En daarna was de politie en alles weg … en ze konden geen bekeuring geven. Ze konden het niet. Dus in dat stukje wat ik met hun zeg maar, daar geweest ben, is er iets gebeurd bij hun. Doordat ik mij denk ik neutraal inzette. Het ging echt over het stukje gezag, hij had zelfs nog de collega van de politieauto voor hem gebeld, omdat hij flabbergasted was van, hoe kan die mevrouw met die zes kindjes voor mijn ogen instappen terwijl ze weet dat dat niet mag. En ik had zoiets van: "Ja, maar hoe kan ik nou met zes kindjes die oververmoeid zijn – normaal moeten we een kwartier lopen – gaan lopen omdat jij daar staat." En daarna was het nog niet klaar, want twee dagen later lag ik op mijn yogamat in mijn huiskamer en op mijn kast stond hele grote engel met hele grote vleugels. Ik vond haar altijd ontzettend mooi. En ik lig op die mat en ik kijk haar aan en in één keer verschoof er een soort veld en ze moest gelijk weg. Ik kon het niet meer zien, zeg maar. Dus die engel die is er gelijk uitgegaan. En toen een paar dagen later belde mijn bureau waar ik daar aangesloten zit. Er was één klacht van een ouder gekomen van die kindjes, want hun kindje had wel dood kunnen zijn. Ik zeg nou, ik denk dat we de meest veilige reis gehad hebben van het stationnetje naar mijn huis, want we zijn onder politiebegeleiding naar mijn huis gegaan. Ik zeg: "Ja, ik zeg stapvoets bijna." Dus ik zeg, "dat lijkt mij een hele veilige reis geweest." Toen wilde het bureau me toch, nog aantekeningen maken en ze wilden daar dus, een soort schrijven van maken. Ik zeg, "nou, ik zeg dat wil ik eigenlijk niet, want dan kan het voor mij dadelijk gevolgen hebben omdat wij gewoon gecontroleerd worden en dan kunnen ze me alsnog vastzetten." Dus ik zeg, "ik wil dat gewoon niet, dan ga jij mij dadelijk nog zwaarder veroordelen dan dat de politie doet en ik neem aan, wij werken samen." Dus ik zeg, "voor de goede vorm lijkt mij dit niet wijs." En toen stopte het.

Martijn: Dus de vraag … even kijken hoor. Wat staat er ook alweer (lach).

"Deze dag komen onder andere de volgende grid samen in beeld."

Ik moet het even lezen want ik weet het allemaal niet uit mijn hoofd natuurlijk, (lach) "Zijn er verschillende niveaus, tussen aanhalingstekens, waarin je het leven kunt ervaren."

Zou jij twee verschillende niveaus kunnen benoemen van deze ervaring?

Reactie: Ja, ik was dus echt in mijn oorspronkelijke zijn en ja, dan de matrix. Dus je kunt ze echt op dat moment heel goed zien dat ze erin geschoven worden.

Martijn: Ja en dat is wat wij dus allemaal meemaken, hè.

Dus dus het levensveld kun je voelen en je kunt de matrix herkennen.

Wat heb je daarmee gedaan.

Reactie: Samengevoegd.

Martijn: Hoe? Voordat je echt direct antwoord geeft, moet je niet denken dat ik dit ga geloven.

Reactie: Oké …

Martijn: **Dus kijk goed welk antwoord je gaat geven.**

Niet aan mij, maar kijk goed naar wat je nou echt hebt gedaan.

Als ik dit niet zeg, dan lijkt het net alsof je aan mij moet leveren.

Dat is niet hè, dat weten we allemaal.

Dus allemaal kijken … is datgene wat we nu gaan zeggen, is dat nu echt het, waar het echt over gaat.

Heb ik dat gedaan of is dit het zoveelste miljoenste inzichtmoment wat niets doet …

Ga gewoon kijken.

Kijk eens heel goed voor jezelf.

Wij zijn niet zwak.

Dat zijn we niet.

Wij zijn warm en krachtig.

Reactie: ”Ik denk beide, maar …

Martijn: Ja ik weet het niet, het gaat om jouw visie in jouw schil.

Hoe vaak hebben wij als mensen …

Ik ga gewoon door hoor, hoe vaak hebben wij als mensen hier, als kosmische mensen op de aarde in deze werkelijkheid, hoe vaak hebben wij het gevoel, dat wat we hebben gezien ertoe doet en het doet er gewoon niet toe.

Ik druk hem even heel vierkant uit.

Ik zeg niet dat het er niet toe doet, hè.

Ik haal hem bij jou weg, jij brengt hem in en ik mag er ook samen in kneden met jou.

En wat het uiteindelijk wordt zijn twee verschillende kunstwerken. Beide zijn ze dus ook waar. Maar je mag daar dus naar kijken als mens – niet specifiek, jij ook – naar wat is het nou eigenlijk echt? Wat stond daar ook alweer? “Zijn er verschillende niveaus waarin je het leven kunt ervaren?” Welke weg wordt zichtbaar en voelbaar wat je nodig hebt? Wat heb je op dat moment … zo'n voorbeeld wat echt gebeurd is en voorbeelden bij jou, die echt

gebeuren … wat heb je nou werkelijk nodig, écht nodig in dat moment, wat losstaat van wat er allemaal gebeurt. We hebben het net gedaan. Los … en in je eigen bewustzijn! En wat wat doet die situatie buiten ons? Wat gebeurde net bij onder andere, collectief hè, wat V liet zien … Wat is **project Starforce**? Ja, jullie zijn de eerste die hier nu vandaag zitten. Jij, jij krijgt het over je heen. Niet van mij, maar wat er in het veld gebeurt. Heb je wel eens naar een organisch, ouderwets fototoestel gekeken, naar binnen gekeken, hoe een lens werkt, hoe die dicht trekt, zo dicht, diafragma ... en weer helemaal opengaat. Als het donker is, gaat ie helemaal open hè, de lens. Dat er zoveel mogelijk licht op de gevoelig plaat moest vallen. Als het te veel licht is, dan trekt ie dicht, hè. Als het te veel licht is, trekt het dicht. Wat wij komen doen is een beetje … nee wij komen elkaar helemaal niet een beetje, wij komen elkaar volledig informeren over waar de “pay attention” in ligt. In het moment waarin wij iets kunnen doen en het nét niet doen, of zo'n klein beetje, dat we vinden dat het heel goed gelukt is. Eigenlijk is het op dat moment nog niet gelukt. Tenzij het de bedoeling was om te voorkomen dat je een bekeuring zou krijgen. Dan is het je gelukt. Zijn er verschillende niveaus waar je de werkelijkheid kunt ervaren? Wat laten ze je denken? Hoe geavanceerd is deze intelligentie? En wat doet deze machinerie met ons? Is het daarmee dan gewoon, moet ik dan nonchalant worden? Moet ik dan gewoon zeggen: "Oh, kom maar op met die bekeuring en zo … " Of is het iets anders?

Reactie: Zeg je daarmee eigenlijk ook van? Wat ik ervaar in wat jij zegt is van, er is alleen maar aan-uit. Zijn er wel niveaus of zijn het niveaus, dat het dat nét niet is. En dan maak je er een niveau van, zo voelt het. Je bent er of je bent er niet. Ga je onderhandelen nog met jezelf daarover of niet? Ga je nog iets doorkopiëren van je oorspronkelijke naar hier? Of laat je het dan staan.

Martijn: Wat is een command? Wat is een commander? Het gaat om het bewustzijn, hè, van binnenuit. Dus je gaat helemaal vanuit je gedachten … boemmmm ... hier heen! En voel ook die kracht, die slagkracht. Dat is de autoriteitskracht. De autoriteitskracht is de meest zuivere levenskracht. De autoriteitskracht is de meest zuivere, eigen autonome kracht. Dat is in alle civilisaties zo. Zo geven wij zelfs daarover, vanuit wie wij zijn, geven we daarover herinneringssessies. Dus dan komen we werelden binnen en dan spreken we erover. Werelden die in een verval zijn gekomen. Ook andere civilisaties die ons dat weer komen brengen, als wij in een soort situatie zijn gekomen, waarin we van onszelf afgedreven zijn geraakt door welke reden dan ook. De autoriteitskracht! Je autoriteit. Dus ik gebruik het woord heel bewust, de macht van liefde. Bewust dat woord. De macht van liefde. Absolute macht. Als je macht goed begrijpt en het niet misbruikt, dan voel je dat macht een absolute staat van autoriteit is van jezelf. Vanuit de liefdekracht. Zo groot als schillen vanuit het hart. Allemaal lagen die weer aangaan, tik tik boem! Allemaal organische watertrillingen … oehhhbrrrr, hé ...188, aan! En taktaktak … hierbinnen! Jouw bewustzijn.

Reactie: Tjonge jonge zeg ik dan. Want ik voel nu ter plekke, dat ik alweer een stapje buiten de deur was in in mijn antwoord van net. Ik bleef niet vol in mij, zo in het command. Het command staat los van wat er buiten je gebeurt in feite. Daar moet ik me niet mee bezighouden. Ik moet dat vol aanhouden. het command, zo daarin in zijn. Dat laat je me nu weer even … en goed voelen!

Martijn: Hoe kan het – niet helemaal definiëren – maar hoe kan het, dat we in dat autoriteitskrachtveld van onszelf verkeren, dat is het levensveld, hè … autoriteit is leven. Ja, zoals je thuis leeft, naar binnen hè … zoals je thuis leeft, leef je helemaal vanuit je eigen bewustzijn. Daar voel je helemaal hoe fijn het is. Je kunt daar zagen, timmeren, dingen maken. Je kunt daar sporten. Je kunt daar dingen ontwerpen. Je kunt daar alles doen wat je hier op de aarde ook ziet, alleen vele malen ruimer en krachtiger. Maar er zit geen competitie, geen concurrentie, alles gebeurt daarvan uit samen. En dan vind je het

zelfs ook leuk om om wedstrijden te houden, hè, zoals we hier het woord noemen. En wat de uitkomst ook is, het is één groot feest met allemaal, iedereen tegelijkertijd samen. Één groot einde van dat moment, van wat we hier wedstrijd noemen. Iedereen bejubelt elkaar en is blij. En één enorm grote vriendenkracht. Dus die die autoriteitskracht, daarin zijn. hoe kan het, dat je daaruit raakt? Hier, hier gebeurt het. En waarom gebeurt het via dit? Hoe kan het dat dit zo'n invloed op ons heeft? Omdat wij het zelf ook mee hebben genomen deze wereld in. Wat je hier in de wereld tegenkomt, wat er allemaal gebeurt aan verstoringen, weerstanden en eigenlijk een soort tegenovergestelde, of zijdelingse reactie waarvan je weet, dit klopt helemaal niet. Ik ben met dit bezig en dát gebeurt. Het kan niet. Het kan niet. En toch gebeurt het wel. Ik ben zo vanuit mezelf bezig, ik ben lekker dit aan het doen en dat aan het doen en lekker aan het tekenen. Dat zijn mijn voorbeelden dan. Lekker aan het tekenen, aan het schrijven en zus en zo, dit en dat en links en rechts … en er komt een tractor langs en die rijdt in één klap de hele afvalbak finaal aan stukken! Dat zijn de voorbeelden van waarom? En ik word gebeld door Raymond en we rijden in Zuidwolden, "nou, wat er nou net gebeurt" … nou waar wij het net over hadden. Ik was aan het spreken, Wendy spreekt terug, we zitten in de auto, ik preek over bepaalde onderwerpen, de telefoon gaat ... Raymond. "Nou, wat er nu net gebeurd is" …. "wat is er gebeurd dan?" "Nou, ik zit in huis en een klap!! Een tractor heeft de afvalbak aangereden, die vloog helemaal in de lucht, helemaal stuk gereden. Een klap … Nee, HIJ was die klap. Takel mij maar naar de naar de afvalbak toe hoor, maar dat gaat niet lukken, snap je hem? Dus die prikkels komen van buitenaf. Ik ben dingen aan het benoemen om afval op te ruimen. Er is een einde gebracht door mij, op bepaalde plekken, waardoor een hele ketting van allerlei niet nodige dingen is opgeruimd en blijft opgeruimd! Ik spreek daarover in situaties, in energie. Boemmmm …

Reactie: Waarom zeg je dan dat hij de plak is?

Martijn: Omdat hij degene is die het inplugt in mijn bewustzijn. Dat is wat we hier doen. Dat is wat ik ook al jarenlang probeer een beetje zo voorzichtig aan beeld te brengen. Dat wij zelf ook de verhalen kunnen stoppen van het veld van de vervuiling. We kunnen het ook stoppen. Betekent het dan dat je nergens over mag spreken? Natuurlijk wel. Wij mogen spreken wat we willen en voelen. Maar je gaat op een gegeven moment ook zien waar je voor gebruikt wordt. Waar een ander voor gebruikt wordt. En waar vanuit ik werk kan dit niet. Maar ik doe het zelf ook wel eens. Dus wat is **project Starforce?** Komt hij weer. Wat is het allemaal? Noem het eens op. Kom eens allemaal tot leven. En laten we nou samen opnoemen wat **project Starforce** kan zijn in welke vorm dan ook.

Reactie: Geestelijke … zou je dat tweede woord nog eens weer willen noemen?

Martijn: Geestelijke verstoffelijking.

Reactie: Verstoffelijking. Ja, ja, toen ik dat …

Martijn: Weet jij al hoe het komt dat dat door mij gezegd moet worden en niet door jouw eigen bewustzijn kan worden uitgesproken?

Reactie: Ja, ik neem aan dat dat in mijn onderbewustzijn huist.

Martijn: Ja, maar neem het niet eens aan. Ik heb nou een stereogesprek met jou. Arjan gaat het zeggen. Ja, want straks in Crowdpower gaat hij alles vertellen. Want dit is een voorproefje. Moet ik straks ook alles voor gaan zeggen.(lach) Ook lachen hierom hoor. Belangrijk.

Reactie: Nou ja, het tikt in ieder geval iets aan waardoor er iets aan mij omhoog komt.

Martijn: In het verstoffelijkte stuk.

Reactie: Juist. Ja, at al gebeurd was, waar ik een herinnering aan heb …

Martijn: Wat niet daartoe leidde dat je het zelf kan opnoemen. Je mag alles zeggen hoor, maar ik ook. Dit is wat er bij ons allemaal gebeurt, hè. Nu zit V dus daar, samen hè, in liefde en vriendschap hè.

Reactie: Wat er bij mij naar boven kwam als beeld, was dat ik in de kantine zat van de middelbare detailhandelsschool in Groningen met klasgenoten, vrienden. En wat ik voelde was een ongelofelijke vriendschap en familiegevoel. En dat wou ik eigenlijk overal inbrengen. In het maximaliseren van plezier, van avontuur van lol hebben. We hebben een nationale spijbeldag georganiseerd waarmee we in de krant kwamen en ik wou altijd voor iedereen drinken halen. En ja, daar is natuurlijk ook gruwelijk misbruik van gemaakt. Eh omdat ik ook dat zelf niet doorhad in de loop jaren. En dan zat ik twee weken geleden denk ik in … en overigens heb ik ook echt … en ik voel dat zelf wel als een rode draad in mijn leven, ik heb dat ook in al mijn banen ingebracht, of ik nou barkeeper was of in een reisbureau werkte of de stallingen of ook in Earth Matters. En nou zat ik twee weken geleden in de bioscoop bij een film "Ocean" van David Attenborough. En nou ja, dat is een prachtige film over het leven in de oceaan en hoe belangrijk dat is ook voor het leven op het land. En daar is een beeld in, dat die "fishthrowder" heet het geloof ik, over de zeebodem gaan en dat die eigenlijk het paradijs op aarde, als je dat gewoon ziet hoe dat onaangetast is, is dat het paradijs op aarde, met anemonen en koralen en ongelooflijke weldaad aan leven en schoonheid en dan zie je zo'n throwder en al die grijpers over de grond, die dan één soort vis en kilometers aan paradijs kapot maken en dan ongeveer driekwart van de vis weer eruit gooien. En ja, ik heb dat wel vaker gehad, maar nu zeker toen je ook weer noemde van je autoriteit voelen, toen voelde ik echt van, oké en nou is het echt gewoon klaar, dit kan gewoon niet! Dus ik had al een aantal versies van programma liggen en een daarvan was volksvertegenwoordiging. Wat betekent het eigenlijk om volksvertegenwoordiger te zijn. Om samen te leven. En ik zie heel vaak, dat ik niet voel dat ik vertegenwoordigt word als die volksvertegenwoordigers die op tv of waar dan ook aan het praten zijn. En ik voelde echt van nou, hier ga ik mee beginnen. Wat ik wil doen is een soort archief neerleggen van situaties op onze aarde. En om te beginnen met deze, die zo onweerlegbaar onmenselijk zijn, of iets dergelijks, dat je eigenlijk met goed fatsoen als volksvertegenwoordiger niet kunt zeggen, dat je een bepaald wetsvoorstel niet zou willen inbrengen of dat je wetten zou willen ontdoen. En het is redelijk simpel, dit kan prima tot halt worden gebracht, op het moment dat in ieder geval de nederlandse wateren tot waar ook onze walvisgraad ook internationaal is. Maar met die netten is gewoon zo'n ongelofelijke ristructie, dat iedereen die enig gevoel in z'n donder heeft op deze aarde, die zal gewoon zeggen, "dat kan gewoon niet". En zo zijn er heel veel dingen, die als je gewoon menselijk voelt, die dingen die hier allemaal normaal zijn zeg maar, dat die niet meer normaal zijn. En ik heb in dat moment gevoelt, vanuit autoriteit, "en nu is het klaar" en nu ga ik ermee verder. Dus ik ben ermee bezig. Zo voelt ie voor mij. Een deeltje ervan.

Reactie: En wat heeft dat met **project Starforce** te maken?

Reactie: Nou, dat is eigenlijk dat wat ik voel is dat door mijn waarneming in te brengen, heel simpel gewoon op een kanaal, gewoon dat ik spreek daarover … wat ik voel is dat het kan uitgroeien tot een niet te negeren database, niet te negeren gevoel. Dat op het moment dat ik dat goed doe en dat ik gewoon een aantal dingen naast elkaar zet, waarvan iedereen het gevoel heeft van, "ja inderdaad" … weet je wel, dat dat er verkiezingen gaan komen, dat de publieke opinie bepalend is, voor wat politici doen. De publieke opinie die heeft ook bepaald dat de walvisgraad in ieder geval grotendeels aan de kant is gegaan. En

wat mijn bedoeling is, is dat er verkiezingen gaan komen en dat politici er niet meer onderuit komen. Dat iedereen zegt van: "Ja, maar hallo, daar kijken." Weet je wel, en anders moet je gewoon je mond houden.

Martijn: Maar ze komen er altijd onderuit.

Reactie: Want?

Martijn: Vertel maar. Zij komen er áltijd onderuit!

Reactie: Nou ja, dat is inderdaad gebleken dat ze gewoon altijd uitwegen vinden of benoemen die geen uitwegen zijn, maar wel ja, dat die wel in worden gebracht en ook zo geleefd worden. Dus dat ze het gewoon negeren of dat soort dingen.

Reactie: Mag ik even wat inbrengen?

Martijn: Yes, please. Wat er heel erg in mij gebeurt merk ik, bij het verhaal met de kindjes van de politie is, dat ik heel veel verhalen hoor, wat ik heel erg merk dat dat ik in mezelf een beweging voel om daar doorheen te luisteren en daar dus niet de aandacht op te richten.

Martijn: Door te zeggen wat **project Starforce** is voor jou. Want anders doe je hetzelfde.

Reactie: Voor mij is **project Starforce**, dat de besmetting wegtrekt in mij en dus ook in deze werkelijkheid, dat ik daarmee mezelf tot leven breng en dat ik daarmee deze werkelijkheid tot leven breng.

Martijn: Het is heel fijn. Even een moment van studie en observatie en bezinning.

Weet je wel hoe ze in de confederaties van werelden wordt gekeken, naar wat wij hier op de aarde ervaren? Hoewel dit echt als een werkelijke, serieuze werkelijkheid wordt gezien, hè. Dus het wordt niet gezien als een simulatie. Want er zijn heel veel mensen die dat woord … ik heb dat zelf ook in het begin heel veel gebruikt, bewust, om te laten doorlekken uit ons onderbewustzijn, van ons gevoel naar boven, van eigenlijk is dit een soort simulatie. De oorsprong wordt gesimuleerd. De oorsprong wordt hier gesimuleerd. En als wij maar voelen dat dat zo is, dan voelen wij ons met z'n allen heel erg thuis. En dan accepteren wij dat dit dus kennelijk ons thuis zou zijn, hè. En er komen ook mensen dan naar me toe en zeggen: "Ja, Martijn, houd toch op, dit is één grote simulatie … ” Dat was in Voerendaal, komt een man naar me toe … “dit is één grote simulatie”... na afloop van een lezing. “Ook wat jij doet, is allemaal simulatie” … Ik zeg, “simulatie waarvan? ”... “ja het is één grote simulatie”... Ik zeg, “ja maar is dan alles simulatie?” “Ja en jij simuleert ook, ”zegt hij … Ik zeg, “en waar praat ik dan mee, waar ben jij dan een simulatie van? “... Dus dat kan ook vastlopers oproepen. Deze wereld die wij hierin kennen en meemaken, wordt door alle divisies van werelden, van werkelijkheden, wordt deze situatie die we hier zien, gezien als een door zeer zeer geavanceerde bewustzijn en hersentechnologie gestuurde realiteit. Zo wordt er letterlijk ook over deze wereld gesproken. Als je met mensen in contact komt en en je kunt gesprekken gaan voeren vanuit je liefdesveld, vanuit de force binnenin, dan zullen zij ook zeggen … “Er wordt zo'n geavanceerde hersentechnologie uitgevoerd op je echte bewustzijn, dat het gevolg dit is, wat hier is." En dat kunnen zij rustig zeggen, omdat zij er geen angst voor hebben. Maar als je erin zit voelt het wel anders. Dan voel je namelijk ook de emoties, de geblokkeerde levenskrachten die zich hier tegenover je komen te staan in een vorm van je diepste onzekerheden en pijnen en angsten en gehechtheden die je kwijt gaat raken. Om dat dit is een wereld, die hebben ze zo ontworpen, hier raakt je alles kwijt.

Dus deze wereld hier, **project Starforce** vanuit de levenskracht, Je kunt hè, ik je zou kunnen zeggen, de vraag … en dat zijn de de antwoorden uit het veld hè … dat het moeilijk weer te geven is wat **project Starforce** is … is een obstructie, een verhaal wat jij vertelt, hè. Dus dat je dubbel kunt herkennen wat een situatie is. Aan de ene kant kun je dit zien wat er fysiek gebeurt en aan de andere kant ervaar je je eigen bewustzijn, door erin te bewegen, waardoor het ergens naartoe gaat, waar het misschien niet naartoe zou gaan als je alleen maar naar die agenten had geluisterd. Arjan vertelt ook iets. Dus dat is het verhaal van Arjan in woorden, maar de grotere betekenis is, dat er dingen worden herkend vanuit een diepere emotie, waardoor het openspringt. Jij zegt, "besmetting opheffen". Het opruimen van de besmetting. Als je dit nu heel groot neerlegt over de hele aarde en wij zitten namelijk hier in Havelte met elkaar, met een kleine 50 mensen denk ik. Een aantal mensen hebben gezegd, ook erbij te willen zijn die om allerlei redenen er anders niet bij kunnen zijn. Dus die mensen die zijn hier, omdat ik heb gezegd, ja … Dus het is niet een open inloop of wat dan ook. Het gebeurt allemaal in goed overleg. Maar wij zitten nu hier in Havelte met elkaar. Hier zitten we met elkaar, allemaal krachtige wezens en n kijken we na wat er in de wereld wat er allemaal aan de hand is, in de tijd waarin we nu zitten. Nu wat is **project Starforce** dan ook, als we hier niet uitkomen beëindig ik de dag! Ik meen het vanuit mijn hart.

Reactie: Voor mij is **Project Starforce** het terugbrengen van het land van ooit en daar hoort voor mij heel veel bij. Jij vraagt wel eens, jij vraagt wel eens, wat is het gene wat jou dan het meeste raakt? Maar dat gaat bij mij nogal op en neer. Dat kan van alles zijn. Van harmonie en vrede tot gelijkwaardigheid, tot openheid, tot nou noem het allemaal maar op en dat hier terug te brengen en alles wat ik heb, daarvoor in te zetten. Dat is voor mij **project Starforce**.

Martijn: Dank voor je inbreng. En niemand weet het beter of minder, of hoger of lager. We brengen allemaal in, wat we hier komen doen. Dat we zien wat **project Starforce** kan zijn en is.

Reactie: Ja, ja je hebt het de derde al naar voren gebracht en toen merkte ik ook, dat ik dat nog echt moest laten zakken. Maar volgens mij zou het kunnen zijn dat het om een constante aanwezigheid vraagt. En dat daar ook vanuit die hartsintelligentie, daar ligt ook de sleutel van het **project Starforce**. En dat is dus mijn invulling. En daar is alles in feite mee gemoeid elk moment van nu. En ik moet eerlijk zeggen, dat ik daar ook af en toe in struikel en behoorlijk en ik voel onmiddellijk als er ingegrepen wordt en dat vraagt best veel. Maar ik ben er ook dankbaar voor, want dan voel ik ook, ik ben eruit. En dat vraagt weer om om die constante terugbrenging. Ja, dat is eigenlijk wat ik denk wat **project Starforce** is.

Reactie: Ik denk dat **project Starforce**, chaos is.

Reactie: Contact opzetten met andere civilisaties.

Reactie: Het vraagt om het commanderschap bedoel ik. Sorry, mag ik nog even? Het commanderschap.

Reactie: Ik denk **project Starforce**, chaos is. Omdat je dat terugziet in de wereld. Dat is wie wij zijn. Als je het net hebt over die klap, die terugkomt. Wij zijn degene die het in werking zetten. Die chaos, dat is **project Starforce** denk ik.

Martijn: Zo ook wat Christus eigenlijk heeft meegegeven in onze boeken zeg maar de chaos, de verwarring hè.

Reactie: Als ik voel over het **project Starsforce** in mijzelf en ik benader het vanuit dat gevoel, dan voel ik dat er in mij, geen randvoorwaarden bestaan van waaruit ik naar voren aan het treden ben. Dus geen randvoorwaarden. En als ik dat in mijn huidige bestaansleven de situaties ervaar met omgang van zowel mijn eigen huisdieren, als met mijn medemens, als met wanneer ik de momenten in de natuur beleef om mij heen, met mensen, maakt niet uit, dat wanneer ik mij bevind in … en daar bevind ik me nu ook in, in dit huidige moment … die **Starforce** beleving … even zoeken naar de de woorden … in dit veld voor mezelf. Dan zijn er geen randvoorwaarden van niet met throwders … maar wel [met die] mag je een visje eten, met die mevrouw wel eten [en met die niet] weet je … Dus er zijn geen randvoorwaarden. Ik wil de waarheid in mijzelf werkelijk leven. Werd daar ook al gezegd dat er geen toevoegingen meer zijn. En daardoor sta ik elke dag weer opnieuw op en opnieuw zie ik in mijzelf nog waar ik niet volledig in het **Starsforce** moment kan uitdragen of aan het uitdragen ben. En ik zie dus die randvoorwaarde in mezelf van oh jee, daar doe ik wat bij en daar haal ik dat af en daar ga ik niet mee akkoord. Dus als het dan gaat om een volledige herziening, zeg ik ja en als ik dan ga voor een beraadslaging met een comité van natuurbeheer of wat dan ook, dan mag ik ook echt bijdragen van waaruit het veld ligt en niet randvoorwaarde van, nou hier mag je wel een paaltje slaan en daar niet. Want die boom mag eruit en daar niet. Want nee, die mens mag er zijn en dat mag mag er ook zijn en dat mag er zijn, want wij zijn die **Starforce**. En ik merk ook dat het in mij, dat dat sleutelmoment zich ook echt aan het openen is om jou in mij te ontmoeten. En wie jou ook is, of het mijn poes is, of dat het de boom is of of de lucht, of de de steen in mijn huis. Ik ga jou gewoon zien. En ik ga het niet denken. Ik voel het. Ik denk niet dat **Starforce** iets is. Ik voel wat **Starforce** is. En ik nodig je uit om in dat gevoel van **Starforce** aanwezig te zijn in dit veld. Elke dag weer waar je ook jezelf bevindt. En ik weet precies als het om een projectje gaat dat ik zelf dat projectje al aan het ervaren en aan het uitdragen ben. Ik ben die aansluiting op die **Starforce**.

Martijn: Mag ik jou naar aanleiding van wat je zo helder naar voren brengt, dank … vragen of jij contact kunt maken nu direct contact via jouw bewustzijn met mensen die niet hier vandaan komen, die naar deze werkelijkheid kijken, of die alles goed vinden wat hier gebeurt. Hier gebeurt, hier in deze wereld ... zouden zij kunnen zeggen van, "dat wel en dat niet?" Ik ga eventjes zo zwart dit even neerleggen met elkaar. Gewoon samen met elkaar, om te bouwen, hè …

Reactie: Absoluut! En dat is hopelijk ook wat ik in menselijke taal hier probeer te delen met jullie.

Martijn: Mij ontgaat je antwoord op mijn reactie. Kan je die nog eens zeggen? Hij raakt verder weg. Je moet dichterbij komen. Waar zit jij in? Waar ben jij?

Reactie: in de twijfel.

Martijn: Ja

Reactie: Want ik voelde eigenlijk …

Martijn: Maar dat is niet levensecht …

Reactie: Nee

Martijn: Twijfel zijn zij. Dan ben je uit jezelf weg. Het is gewoon mooi hè. … Ik blijf het steeds hard op zeggen om eventuele onbalans gewoon met elkaar weg te halen, hè … Het gaat niet over jou, het gaat niet over mij, het gaat over ons. De vraag is het zo dat alles hier verwelkomd wordt door mensen zoals jij en ik uit een andere wereld? Is dat zo? Is dat

zo dat alles hier gelijkertijd kan worden gezien? Of is deze situatie hier aan de hand door onze onbalans en door onze spirituele acceptatie ervan? Mag allemaal naar gekeken worden en het moet ook bekeken worden en het moet niet de uitkomst krijgen die ik nu lijk af te dwingen. Ik benoem het … en natuurlijk zit er wel een vorm, dat kun je gelijk zien dat er er een vorm van een antwoord in verscholen of eigenlijk niet verscholen, openligt, maar wij moeten ons heel goed bewust zijn, dat wij hen zijn en wij zijn hier gekomen in deze wereld met ons levende hart vol met bloed, constant AAN en wij kijken zonder een vijandige aanvallende bewustzijnshouding, kijken wij en weten wij ook wat niet hoort, wat niet klopt, wat er niet hoort te zijn. Dat is het gezamenlijke gesprek die we nu aan het voeren zijn. Ken je de "situationroom"? Heb je daar wel eens van gehoord? Heb je wel eens van de "situationroom" gehoord? Één van de belangrijkste ruimtes binnen het witte huis. Net als de "war room". Een situatiekamer. De ruimte, daar zitten mensen zoals wij die gaan kijken en kijken met elkaar, dus niet vanuit 3D. In 3D ligt de ervaring. We kijken vanuit onze gevoelsintelligentie, kijken we naar de actuele situatie wat er is. En binnen dat stuk, dat is dus de "raad van bestuur van Oorsprong" die komt hier bij elkaar, kijken wij, zonder een voorkeur te hebben. Want dat is wat ik jou hoor zeg hè, dat er geen voorwaarden worden neergelegd … kijken wij vanuit de oorsprong als commanders van het hart, kijken we in liefde, maar heel helder, dit wél en in die vorm, dát niet. Dát wel en in die vorm dát ook niet. Het moet gezien worden. En dit is nou precies waar spiritualiteit en nondualisme, garen bij spint. Omdat wij daarvoor zijn ingeregeld om alles te aanvaarden. En dat ís niet zo. Dat is niet de mensen van de grote commander crew die kijken hiernaar en dat zijn er zeer velen. En die zien van... jullie moeten het gaan herkennen. Nu dat jullie hier zijn, moeten jullie herkennen wat niet zuiver is. En herkennen dat je die zuiverheid erin brengt. Je moet het ook beslissen. Dat is een situatiekamer. De "situationroom" is dat je samen de situatie beseft, in ogenschouw neemt in je hart en naar kijkt.

Reactie: Hoe zit het met polarisatie?

Martijn: Daar doe ik niet aan …

Wat is project Starforce?

Wij brengen het samen met elkaar in beeld. Vanuit het levensveld spreken, vanuit het gevoel met elkaar samen. Maar ook kijken van wat is het nou eigenlijk? Want waar wij het over hebben, daar wordt elders ook over gesproken.

In bepaalde teams over de hele wereld, is helemaal in beeld dat er iets anders aan de hand is. En juist ook met name door de manifestatie van het ufofenomeen wereldwijd, de onmogelijkheid om daar via militaire systemen en allerlei andere dingen iets aan te doen.

Dus de manipulaties, invloeden die er zijn.

De macht die er kennelijk, in de structuur ook nog boven de mens zit, hè. De mens beschouwt zichzelf hier als de intelligentste levensvorm.

Maar eigenlijk heeft de mens niks in de melk te brokkelen, want hier gebeuren andere dingen.

De werkelijkheid is hier machtiger dan de mens.

Check! Je kunt hier wat willen, maar de werkelijkheid is hier machtiger dan de mens.

Dat is wat er zeg maar wordt samengevat in alle dossiers, hè. Want als dat niet zo was, dan zou datgene wat de mens is 3D, in een werkelijkheid leven, die compleet dienend is. Dus in die derde dimensie, operationeel is dat bekend.

Vind je het fijn? Lukt het nog? Gaat het nog? Lukt het echt nog? Gaat het? Begint het te lukken of is het al geslaagd? Hoe zit het daar eigenlijk precies? Waar zit je, waar zitten we.

Reactie: Wat ik merkte tijdens mijn moment hier is om in samenspraak met jullie te willen zijn en niet dat er een luisterveld alleen maar is, dat ik ook echt een ontmoetingsveld dien te ervaren. Een uitnodiging uit dit veld. Niet een ja – knikkend veld, maar ook echt gewoon die samen samen binding hier. Ik voel ook dat ik in mijzelf al een aardige ontmoeting heb mogen doormaken vanochtend, dankzij de andere commanders, die even een uitwisseling met ons deelden. En daar voelde ik de stukjes aangaan in mij, van waar die verbinding in mij nog meer, zo mogelijk zijn plaats is aan het vinden. Het is aan het plaatsvinden, dat ik mezelf nog meer kan ontmoeten in dit veld met jullie samen.

Martijn: Als wij nou morgen allemaal hartstikke dood zijn in jouw wereld hè, bamm. Alle mensen waar jij mee optrekt. Dus niet alleen hier, maar alle andere mensen. Dus matrix grijpt gewoon fors in en bafff …

Reactie: Ja, dan blijf ik je toch ontmoeten.

Martijn: Ja, maar dan is het nog steeds de vraag, wat is project Starforce voor jou?

Reactie: Gek hè, Ik had het gevoel dat ik dat al gedeeld had, op zich meegegeven had bij het delen van net.

Martijn: Ja maar, ga jij nu als mens, dus ik praat nu tegen jou, maar ik praat ook tegen jou en tegen jou en tegen mezelf. Ga ik nu met als mens met dit verhaal naar een samenwerking toe, in een in een bijeenkomst waarin 30 mensen zitten die bijvoorbeeld van allerlei verschillende divisies van de aarde zijn, die jou, die helemaal speciaal op jou hebben gewacht, omdat ze jou jarenlang hebben gevolgd en hebben gekeken wie en wat je doet. Dat ze hebben kunnen voelen waar je voor staat. Met welk verhaal, met welk bewustzijn schuif je daaraan tafel. Hoe … Wat … Van binnen en hoe zet je dat neer? Snap je wat ik doe? Ik doe iets naar een bepaald punt met elkaar, concretiseren vanuit de levenskracht. Concretiseren. Tsjik tsjik tsjik …

Als je de microfoon nou gewoon wegdoet, dan is het net alsof het niet meer over jou gaat.

Reactie: Ik zou mezelf vol inzetten dwars door alle weerstand heen. Herkennen en mezelf neerzetten in alle lagen.

Martijn: Noem eens één laag, een laag die jij heel heel specifiek een enorm warm hart en warm bewustzijn toedraagt …

Reactie: Dat is niet de bovenste laag, maar daar vraag je niet om.

Martijn: Kunnen we voelen dat we met elkaar aan het bouwen zijn?
Dat we door schillen heen gaan. Het kan wel zijn dat jij het allang weet, of er zit, of het voelt, maar de feiten zijn nog wel, dat we hier zitten in deze situaties. Dus we zijn met elkaar, alles bij elkaar aan het brengen. We zijn samen door de schillen heen aan het gaan. En we houden elkaars hand vast, elkaars hart vast en we verbinden ons met elkaar. En

alles wat hier gezegd wordt of niet gezegd wordt, doet er diep en diep toe.

Reactie: Wat ik zie, voel, van binnenuit zit zo'n ongelooflijke kracht en die is met geen gedachte tegen te houden tot een bepaald punt. En er is een laag dat ik het doorgang laat vinden zeg maar, dus de de mind wil het tegenhouden en daar knal ik doorheen. Dat is iets, dat is een niveau. En ik doe iets in de energie zeg maar wat er is. En ik doe iets met codes. En ik doe iets in het veld, want het is niet alleen van mij wat ik hier sta te doen. Dat is wat er door ons allemaal gedragen wordt. Dat is niet alleen ik. Dat is mezelf dan vol inbrengen. Schaamteloos.

Martijn: Fijn hè? Fijn om zo met elkaar dichtbij elkaar te kunnen zijn. Misschien voelt dat niet voor iedereen zo. Misschien voelt het niet zo voor iedereen, maar ik voel dat wel, dat we heel dichtbij elkaar zijn.

Reactie: Dat voel ik ook.

Martijn: Waar stopt het wat jij zei?

Reactie: Ik begrijp het niet. Jij zei op een gegeven moment, door jezelf blijkbaar gegeven, of niet dat het dan stopt. Dus die beweging naar de mind en dan stopt het op een bepaald punt.

Reactie: Dat ik niet meer akkoord ga. En het is ook niet te houden. Want dat is van binnen zo groots en ik hoef dat ook niet te analyseren, maar er is een moment dat ik niet meer akkoord ga met wat er in mijn hoofd gebeurt en dan gaat het open.

Martijn: En dat kan plaatsvinden omdat je je volledig bewust bent wat er met je gebeurt in je hoofd.

Reactie: Ja, absoluut.

Martijn: Denk erom als jullie erin gaan, moet je wel de taal van hen spreken om het weg te halen, om jezelf, om je liefdesveld, je levensveld in te brengen. Krachtig hè, dat je dat allemaal bewust bent. Ja, want wat ik merkte is, dat ik eerst in strijd probeer te gaan, van wat gebeurt er, of met mijn gedachten … en op het moment dat ik er helemaal vol instap en het er dan maar helemaal laat zijn, wat er dan ook maar komt, dan ben ik alles.

Martijn: Ik zet eventjes een "tunetje" tussendoor op … (Someday, Celtic Woman)

We mogen ook ontstpannen hè, het is geen inspannende dag. Het is een extreme inspanning, maar het ook niet als zodanig te worden gevoeld. We zijn met elkaar aan het aan het omspitten en inzichten bij elkaar aan het brengen en ook aan het aan het scherpen, hè. Vanuit ons hart zijn aan het scherpen van wat er hier gezien moet en kan worden. Om de commander en de command vanuit jezelf heel autonoom naar voren te brengen en met elkaar samen in te zetten.

Reactie: dat kon heel mooi met dat liedje

Martijn: Ja, dat kon heel mooi met het liedje. Dat mogen we onszelf ook geven, hè. Want het is een heel stevig veld hoor waarin je werkt. Dan is het ook wel fijn dat er af en toe even een lekker lavendel zeepje voorbijkomt, ja toch? Ja, ja, heerlijk! Zolang je maar niet in slaap valt, dat het klopt. Kijk, we hebben zo'n een oneindige reikwijdte vanuit ons gevoel binnenin ... Als je in een bepaalde bandbreedte gaat werken, kan het ook wel soms wat strak worden. Maar wat wat in ieder geval mijn intentie zeker niet is, is om hem naar een

vraagbaak te brengen. En als jij dat doet, dan is dat jouw verantwoordelijkheid. Ik vraag om samen te kijken in het gevoel ervan. Dus open, kijk in wat voor wereld je leeft.

Waar ben jij mee bezig? Wat speelt er allemaal?
Wat is **project Starforce** voor jou?

Maar wat zie je ook in de wereld wat dat zou kunnen zijn? Wat het is, wat voor uitvoerende takken en wat voor uitvoerende vorm. Het mag allemaal genoemd worden, want er liggen heel wat vormen klaar, om in activiteit rechtstreeks te komen met ons, de mensheid. Zullen wij dus ook de kanalen in ons bewustzijn daarin moeten openen. Dat ook heel helder kunnen denken vanuit ons gevoel. Dit kanaal open, dat kanaal open. Tak. Tak.

Reactie: In het algemeen kan je dus zeggen dat je je levenskracht inzet. Ik zou het veel meer willen en kunnen doen. Dat is een menselijke gedachte. Maar nou ja, ik was één keer in de natuur met een paar jonge dennenboompjes in een halve cirkel en ik zat daar rustig aanwezig te zijn. Op een gegeven moment stond ik op, ging ik in de cirkel met de boompjes samen staan waardoor wij een soort ja hele cirkel vormden. En daarna kwam er dus de spontaan uit mijn tenen, "wij zijn de force!" … woorden... Dat voel ik echt alsof, nou ja wat ik kan doen. Maar dat was dus eigenlijk een onbewuste actie en ik zou dus veel meer bewust ook willen inzetten. Af en toe doe ik dat op een kruispunt zie ik een boom staan. In Rotterdam op een kruispunt, één boom. En dan maak ik die boom zo groot als het kruispunt. En dan nou ja, in ieder geval met verbinden met Gaia en probeer ik zoveel mogelijk daarin je voor te stellen en het open te scheuren groter te maken. Nou, dat is wat ik een beetje aan doen ben.

Martijn: Mooi.

Deze wereld hier die wij ervaren, deze werkelijkheid hier, die moet in ons beeld komen, wat het nou eigenlijk is.

Want anders kom je in **project StarForce** gegarandeerd op een ander niveau terecht.
Dus deze werkelijkheid hier, die je ervaart dat beweegt zich rondom jou. Het is een …
ondanks dat het hier een prachtige mooie liefdevolle omgeving is, is deze werk een superintelligentie en die beweegt zich rondom het bewustzijn van jou.
Dus we zijn kennelijk een soort van reacties of regels.

Reactie: Dat sluit precies aan met wat ik wilde zeggen. Want ik merk eigenlijk dat inderdaad deze hele wereld de hele tijd actie reactie is. En dat we hier in de wereld van systemen zitten waarin automatisch mensen continu gedwongen worden om te reageren, op wat er vanuit het systeem wordt gelanceerd of wat ze op elkaar lanceren. En voor mij is **project Starforce**, meehelpen aan het ontmantelen van al die systemen. Zodat mensen weer in hun eigen autonomie komen, hun eigen verantwoordelijkheid op kunnen pakken. Mensen samenwerken om deze wereld in te richten. Niet vanuit systemen die bedacht zijn, maar vanuit wat er van binnen gevoeld wordt. En als iedereen van binnenuit van wat hij voelt, deze wereld kan herinrichten, dan zijn systemen ook niet meer nodig.
Martijn: Correct. Helemaal correct. En dan gaan we even met elkaar dit laagje in. Je praat over de mensen, hè. Maar wat nou als al deze mensen zo gepositioneerd zijn, ingeregeld zijn dat het niet gebeurt. Kijk, wij halen informatie uit onszelf. Dus dat noemen we hier nieuwe bronnen, maar dat zijn eigenlijk de oerbronnen van binnenuit. Deze werkelijkheid die we hier kennen, die laat zich op heel verschillende niveaus zien en heeft op heel verschillende niveaus ook een betekenis. Dus als je in het religieuze spectrum gaat … als je bijvoorbeeld vanuit het joodse geloof, dan kun je zien dat deze wereld inderdaad best joodse geloof geloven, want de reacties daarvan zijn er inderdaad. En ja, vervolgens voel je ook van ja, ik ga nu toch maar eens een keer de katholieke kant uit, ik word nu katholiek.

Dan zul je zien dat er ook allerlei katholieke trillingsvelden zijn die precies de waarheid … ja, dit klopt, dit is het echte geloof en dan vervolgens dan kom je erachter van ja, nee … maar ik ga naar bepaalde spirituele stroming xxx. En dan merk je dat dat ook … Dus er zijn zoveel verschillende lagen die hier antwoorden op ons bewustzijn, voor ieder wel wat wil zeg maar. En stel je nou eens voor dat andere mensen dat ook moeten gaan doen dat dat één van die geloofsovertuiging is. Stel je dat nou eens gewoon voor.
Stel dat het inderdaad zo is, dat deze werkelijkheid op hele andere oorzaken reageert en dat de grootste oorzaak JIJ bent. Wat vraagt dat dan van jou? Hoe diep moet je dan het konijnenhol van je eigen hart echt in. Je kunt je voorstellen, dat als er een hele slimme, zeer welontwikkelde intelligentie die niet per se kwaadaardig genoemd hoeft te worden, maar gewoon een andere manier van functioneren heeft, met wel bepaalde redenen natuurlijk … het zo slim heeft beanalyseerd dat je never ever nooit één keer door gaat hebben … tenzij je de moed toont van het hart … wat die verandering in de werkelijkheid nou echt daadwerkelijk, precies zoals je voelt wat het moet zijn, vanuit het land van thuis … daadwerkelijk in beweging zet. Dat het werkelijk gaat over jou. Hoeveel mensen zijn er in deze wereld die ook en dan bedoel ik niet jou, die ook net zoals wat wij allemaal kunnen voelen dat de wereld om ons heen moet veranderen. Hoeveel mensen denk je dat je kunt aanwijzen? Wij zijn de levende legende uit een vergaan land. En dat vergane land daarmee bedoel ik, het is helemaal achter in de archieven terechtgekomen. En ze hebben het zo knap gedaan, zo ontzettend knap, dat als je hem terughaalt, dat je gewoon struikelt over de afleidingen en misleidingen. dat je wel weet het land van ooit is er. Mijn archieven zijn levend, mijn hart is levend. Maar als je dat daadwerkelijk wilt terugbrengen in je bewustzijn hier, dat je onmiddellijk weer in allerlei tabellen en allerlei aangeleerde overtuigingen terechtkomt. Dus ik dan al 30 jaar langer fysiek praat met mensen en over lezingen en bijeenkomsten en leuk en goed … en dat is het ook, want dat is de grootste kracht, de grootste kracht is dat we elkaar weer zien en ontmoeten en ons weer verbinden met onszelf en dat we ook een fijn gevoel daaruit mogen overhouden. En fijne gevoelens kunnen soms ook gewoon hele ernstige weerstanden zijn, die zich zo groot manifesteren, dat het op een gegeven moment erop of eronder is. En dan de meeste mensen kiezen erop er doorheen … boemmm, open je weerstand. En dan blijken die weerstanden die er tevoorschijn komen ook weer een enorm herstel te zijn van dat moment, dat je bijna wegliep uit dit onderwerp. Niet bij mij, maar uit dit onderwerp, uit dit thema. Want er zijn twee mogelijkheden, hè. Een mogelijkheid is, dat je meebeweegt in alles wat hier al gezegd is, buiten jezelf en dat je begrijpt dat de wereld moet veranderen. Of je gaat beseffen dat hier iets desastreus is gebeurd en dat je, door je eigen bewustzijn overeind te halen, en dat is het **project Starforce** ook, ervoor zorgt dat deze wereld echt in lijn gaat komen met jouw bewustzijn. Commander AAN, hartkracht AAN. Dan ben jezelf het project!

Reactie: Als ik terugkijk in mijn eigen leven waar ik vandaan kom en ook hier ben gekomen, dan kan ik mij herinneren en weet ik, dat toen ik hier kwam, dat ik meteen wist je bent verantwoordelijk. Je bent verantwoordelijk om datgene wat ik van thuis gevoeld heb, om dat hier constant te laten zijn. En van daaruit moest ik gaan onderzoeken. Onderzoeken in wat ik tegenkwam. Niet wat ik tegenkwam, maar waar ik zelf in kon gaan, om te gaan kijken van, wat is in overeenstemming met mijn thuis en wat niet. En daar ben ik heel diep ingegaan. Ik ben daar in werelden terecht gekomen, waarvan ik constant kan voelen, hier willen ze meenemen, uit mijn kracht halen, maar ik blijf AAN. Ik ben verbonden met mijn thuis. Zonder verder een doel te hebben, Ik moet hier iets veranderen, verandert het om mij heen. En de verandering was iedere keer dat wat niet mijn thuis was, dat dat wegging. Dat loste op, of het sloot zich aan alsof het wakker werd, opgetild werd en mijn weg mee wilde bewandelen. Voor mij blijft het **project Starforce** ook in die zin … hoe kan ik vanuit mezelf aanwezig zijn, waarin ik mijn medemens, mijn medewezens mee kan nemen, kan aanraken, waardoor hun eigen kracht constant kan opstaan. En dan is voor mij het woord “bestaan”, dan splits ik het zelfs op in, hoe kan dat op op “zijn best aan zijn”. En ik merk ook als ik dat doe in mijn leven, dat ik mensen ontmoet waarin ik werkelijk contact

heb van hart tot hart. En dat is geen weg die dan bewandeld wordt, dat is een moment van direct AAN.

Martijn: Het is heel mooi, dat ook het beeld dat er dan bij mij ontstaat wat je zegt, dat het ook met je meegaat. Wat niet in overeenstemming is met wie jij bent, werkelijk bent, kan of weggaan, hoe dan ook, of wordt in lijn met je bewustzijn in communicatie en reist met je mee als iets bijzonders. En op het moment dat deze wereld, deze werkelijkheid met jou mee gaat reizen, dan ben jij initiator, in plaats van dat je wordt meegenomen door de werkelijkheid. En zo kijken we ook in deze wereld helemaal opnieuw naar onszelf, herkennen dat iets die klopt is één, voelen dat ik ben weer terug is twee, voelen ik breng deze liefde in het leven hier samen met andere mensen, verbinding is drie en dan ook nog dat de werkelijkheid gaat meebewegen, met jou meegaat. En op dat moment dat gebeurt, verandert echt alles. Dan is de oorsprong weer geboren. En precies dat stuk, daar moeten we goed naar kijken. Ook met ons denken, vanuit ons gevoel ook met ons denken, kijken wat dat allemaal betekent.

Reactie: Je mag dat niet als doel hebben. Wat voor mij heel belangrijk is, is dat ik dat niet wat uitgangspunt, als doel moet hebben. Dat ik dat niet voorop moet zetten. Want dan keert zich tegen me. Dan komen de weerstanden extra sterk.

Martijn: Als dat gebeurt vanuit een weerstand. Ja, we hebben het hier met elkaar over de "spot on" wat hier in deze werkelijkheid aan de hand is.

Voor alle mensen 600.000 mensen zijn er daar in Sudan vermoord, de afgelopen paar weken. Hoor je niks over op het nieuws, heel weinig sporadisch even zo. Wij zitten hier een paar duizend kilometer verderop, een kleine aarde dit stukje. Paar duizend kilometer verderop zitten we in Havelte. Het zit helemaal in compartimenten ingedeeld hè.

Dus de verstoringen die er zijn, het vraagt echt totale aandacht. Alles zit daarin.
Als ik dat 20 jaar geleden zei, hè, met een setting van een aantal mensen samen en ik zei zoiets. dan liep de helft weg.

Reactie: Ik heb een keer bij de vierdaagse stond ik en er kwam zo'n bataljon heet dat geloof ik van militairen, kwam aangewandeld op de laatste kilometer. En dan hoor je dus die voetstappen hoor je dus allemaal gelijk zo hè. Dat marcheren van voetstappen. En de klank van die voetstappen die tegelijkertijd neerkomen is eigenlijk één hè ...klak klak klak ... En de de klank die daaronder zit, dus je gaat dus op het moment dat die voetstappen neerkomen en de klank die daaronder zit, dat is een soort … misschien een basisdrum zou het kunnen zijn. Een basisklank of een basistrilling. En daar zit een soort gedragenheid in, of een soort stevigheid in, of een soort stabiliteit in. En dat is niet één klank. Dat is, ik zal zeggen een dikke klank of een of een samengestelde klank. Dus de klank van hoger komt dan bij elkaar. Misschien zou dat de klank van het hart kunnen noemen met dan de klank van de voetstap komt bij elkaar. En wat ik soms kan voelen is dat die klank, als iets dissonant is, dan kan ik dat voelen van … oh er klopt iets niet in dat veld en iets is niet congruent of zo. En of dat nu een organisatie is of iemand zegt iets. En dat kan ik dan zien of voelen. En het lijkt ook dat dan die klank, dat ik die klank kan inbrengen een soort systeem, alsof ik het in het systeem kan brengen, alsof je daar lucht in kunt brengen.

Martijn: Breng eens lucht in jezelf, nu! Wat is **project Starforce** voor jou?

Reactie: Het brengen van ruimte in een dichtgeknepen wereld of in een dichtgedrukte wereld.

Martijn: Ja, dat is zeker. Als je het gevoel krijgt door mij, dat ik druk of wat dan ook, dat spijt me dat geweldig niet, maar wel als het echt vervelend voelt. Wat maakt dat we het hier niet kunnen benoemen? Ja, ik heb het wel benoemd. Kun je dan denken. Nou, dat kan best. Maar ik heb ook het recht om te zeggen dat het niet benoemd is. Breng hem eens gewoon naar de helderheid toe.

Reactie: (iemand anders reageert nu) Hoe ik dit ervaar is, dat als je, ik noem het maar even, de ogen van thuis deze wereld in kijkt en het besef wat dan, wat dan ingeladen wordt, als je echt beseft wat hier aan de hand is, waar we in zitten … En ik moet even denken aan parallel uit de luchtvaart, waar een piloot, die heeft een bepaalde "situation awareness." Dat wil zeggen dat hij zich bewust is van de situatie waarin die zich bevindt, van de omgeving, wat voor voertuig. En die parallel zou je ook wel hier kunnen trekken dat wij als als kosmische reizigers hier samen zijn gekoppeld aan dit lichaam en daar gewoon in dat moment, alsof je net gekoppeld bent, in één keer benggg … dat besef hebt van wat is hier aan de hand. En die kracht, besefkracht die "situation awareness" die gewoon helemaal naar boven komt, dat is onze autoriteit. En als we het allemaal in elkaar kunnen zien en ook in jezelf kunnen voelen, dan zijn we er. Wat iedereen wat zichzelf meebrengt. Ja, dat is hoe ik het ervaar. Het hele grote diepe liefde voor alles en iedereen. Alle mensen, alle dieren.

Martijn: Zie je dat we ze weer eruit slijten? Er is hier een bijeenkomst gaande.
Dat is een onderdeel van **project Starforce**.
Een onderdeel van een project, wat een geestelijk project is, met betekenissen of een betekenis of één betekenis. Dus wat het ook is, die wordt hier opengelegd. En we gaan via ons allemaal – onthoud heel goed dat dit voor ons all allemaal geld en allemaal precies het aandeel wat hier nu nodig is – via onze woorden, onze gedachten en onze gevoelens reist het van als een soort beweging door ons heen.

Ze proberen, ik noem het even ze … er wordt geprobeerd, weg met "ze" … er wordt geprobeerd om het ons niet te kunnen laten zeggen, maar doordat het door ons organische bewustzijn heen reist, slijt het verbod eruit.

Daarom ben ik zo, samen met jou, samen met elkaar, zo vol bloed in mijn hart, in totale geduld, rust, om dit samen, samen in dit moment, deze dag samen te laten ontstaan. Want dit wat het is, niet dat ik zeg wat het is, maar dit wat het is, samen … is een een einde, een einde aan quarantaine, de afgescheidenheid.

Zij kunnen het niet volhouden.
Zij kunnen het niet volhouden, zij kunnen het alleen volhouden als jij het alleen doet, want dan word je moe en dan stopt het en dan ga je onderuit en dan moet je slapen, of dan moet je wandelen en dan ben je er weer. Dus wat we doen is, samen.

Daarom heb ik het ook altijd over samen, hè. Wat er gebeurt is dat we samen het gesprek voeren. En de intrinsieke waarde, de kracht van wat we hier komen doen, wat er gedaan moet worden, beseft terugkeer aan … dat reist, dat besef, dat reist, dat is in ons aanwezig en zetten we met woorden … en eigenlijk dagen wij hen uit om het verbod in stand te houden. Niet andersom. Dus geen wedstrijd, dus in de energie.

Daarom is het ook zo fijn ook even de sessie gewoon even te stoppen met praten en niet pijn erbij voelen. Gewoon van oké, ik heb ik heb het nu gedaan. Ik heb misschien nog wel veel meer te zeggen, maar ik kan ook wel gelijk daarheen en daarheen. Dit is de "situationroom". Hier wordt het in beeld gebracht.

Jij doet het nu vandaag hier, samen met onze allemaal …

Transcript van 20251206-MvS-3-3-Levens-echt-Contact-Havelte.MP3

Deel 3-3

Martijn: **Soms zeggen geluidsfrequenties meer dan woorden, hè.**

Wie wil hier voor mij gaan staan? Wie wil de tweede zijn die erachter gaat staan? En dan nog graag een man daarachter.
Reactie: Ja, ja, ja

Martijn: Jullie doen niks. Jullie doen niks. Jij doet niks. Jij doet niks, alleen jij doet iets. Doe je ogen eens dicht. Doe ik het ook. Zie mij zoals ik ben voor jou staan met je ogen dicht. En voel mij. Kijk of je me kunt aanraken met je bewustzijn. Jij bent de enige die dit doet. Oké, dank je.
Nu doen jullie het allemaal en je doet het heel bewust naar voren toe.
Vanuit jezelf door elkaar heen naar mij.

En los! Nu is de enige die wat doet. Brian achterin. Brian, denk maar aan mij. Zie me maar in jezelf. Ik sta helemaal vooraan. Ja, goed Brian. Oké. En nou allemaal weer tegelijk jullie samen met elkaar. Kijk maar naar mij. Samen dwars door elkaar heen naar voren.
Ja, dank jullie wel.

Wat is **project Starforce** … Moment hoor, geen antwoord geven, gewoon voelen.
Wat is **project Starforce** … weet je wel wat voor voor fluwelen gouden parel harten civilisatie wij zijn?

Reactie: Naadloos op elkaar sluitend, blindelings vertrouwen. Goudeerlijk, krachtig … de laatste twee heb ik van het bierviltje van "brouwerij 't IJ "(lach)
En dan drink ik nog niet eens bier …

Martijn: Maya, heb je iets …. Ik weet niet of hè, maar ik vraag gewoon heb je iets gezien, gevoeld …

Reactie: Nou, de kracht werd steeds groter. De laatste ronde zeg maar, die was het krachtigst. Dus heel mijn veld schudde van onder naar beneden. Dus dat voelde ik ja, wat jij benoemd hebt, daar kan ik me wel in vinden. Gewoon de kracht van het samen. Enorm!

Reactie: Dus je hebt systemisch, heb je in de energiekracht van die wij zijn, heb je de openende kracht … open hè. Dus in dit geval Nina vooraan … open. Dat is de openkracht, dat is een uitbeelding, hè. Dan heb je de doorgang met elkaar… en dan heb je de afrondende veiligheidskracht.
Sorry, ik ging door je heen. Kan zij de microfoon krijgen?

Reactie: Oh ja, die ligt hier. Ja, dat was een beetje wat ik ervaren had, maar ik zag jou ook als commander, in jouw … niet zoals je hier staat, maar wel in jou in een andere

gedaante.

Martijn: Ja, dat kun je ook zien.

Reactie: Ja dat kon ik zien

Martijn: **Trilling schept hier vorm.**

Vormen scheppen ook trilling.

Soms moet je in deze wereld eerst als iets niet helemaal precies gevoeld kan worden, schep je ook een vorm met elkaar.

Een vorm is ook een uitbeelding.

Een uitbeelding van samen.

Samen in lijn.

In lijn met samen, in lijn van het hart.

Harten achter elkaar in lijn.

Boemmm!!

Bijzonder hoor deze dag.

Wij krijgen het allemaal op ons dak hè.

Dag één.

Morgen komen er weer mensen.

Hebben een makkie door jou. (lach)

Echt een makkie.

Reactie: Sluit toch mooi aan bij wie we zijn als "builders" van velden, veldopeners.

Martijn: En dat is ook de beweging die we voortdurend maken.

Voortdurend hè.

Soms lijkt het net alsof het over één persoon gaat. Of dat jij het moet snappen, of dat jij het moet voelen. Omdat jij in het geduld moet zitten en dat er hier in het nu iets moet gebeuren. Maar het is een enorm proces. Toen de archieven van het land van ooit … en dat is niet, dat ik aan één specifieke omgeving verwijs, maar het land van ooit, dat is van mij in de abstractie, letterlijk al het leven dat beweegt en leeft in pure vrijheid. En toen die archieven van mensen/wezens, toen die eruit werden geduwd, toen die archieven helemaal achterin kwamen staan bij bij het wezen, toen het werd teruggevonden, werd best wel onderschat van hoeveel je elkaar ook nodig hebt om dat te repatriëren. Om het ook in het hier en nu te brengen. Om dat koninkrijk van jou weer tot het leven te brengen. Kijk maar wat er hier in deze wereld gebeurt. Hoe we tegen elkaar uitgespeeld worden. Zelfs zonder discussies. Hoeveel gedachten in jou of ander kunnen zijn over … nou vul maar in. Ja,

aangezien je hier vandaag niks komt halen, maar komt brengen, is het ook dát, waar deze ruimte nu voor is.

Wat is commanderschap?
Wat is de cuh-man?
Wat is en wie is en wat is jouw **stamcel**?
Wat is daarmee gebeurd?
In wat voor tijd leven we nu?
Wat is er hier in opkomst?
Wat gebeurt er allemaal?

Wat is **project Starforce**?
Wat zijn de gevolgen daarvan, waar de mensheid nu al mee te maken heeft.
Al die toestanden en al die besturingen, al die controles en al die reacties.
Weet je wel hoe groot deze verantwoordelijkheid is, vanuit het liefdevolle hart om hier te zijn in deze wereld, je hierin te verdiepen.

Je kunt je nu nog terugtrekken!

Reactie: Nou, dat is geen optie.

Martijn: Het is een optie om terug te trekken, Brian.

Reactie: En dat doe ik soms ook wel Martijn.
Al doe ik dat zelf niet, dat is de dubbelganger zoals ik het noem.
Maar die verantwoordelijkheid, ik werd straks enorm geraakt door jou Gerry, wat jij hem benoemde.
Die verantwoordelijkheid die je van jongs af aan voelde.
Daar gaf je ook voor mij woorden.
Ik besef dat dat eigenlijk zoveel is geweest in mijn leven, dat dat nu nog een beetje een sta in de weg is.
Door de tijd heen heb ik wel eens gedachtes gehad van ik stop ermee.
Maar het waren niet meer dan gedachtes.
Dus dat is geen optie.
Als die momenten niet de optie zijn, wat dan wel?
En voel ik soms heel veel te willen delen, maar daarin ook de sta in de weg om het te doen. Ja, eigenlijk schieten deze woorden tekort.

Martijn: Waar zijn wij met elkaar naartoe op reis?
Wat zien we in deze wereld gebeuren?
Wat is wat is hier gaande?
Wat overkomt jou?
Het klinkt als een soort slachtofferrol, maar dat is absoluut niet wat ik ermee beoog.
Wat overkomt jou in de zin van dat deze wereld zo anders reageert?
Je weet bijvoorbeeld, ik geef het voorbeeld, … je weet ik moet in de natuur wonen.
Evenals voorbeeld.
Ik moet in natuur wonen, in rust en stilte met een fijn ven en een mooi mooie ruimte eromheen, waar je in de stilte 's morgens, rustig kan zitten.
Hoe kan het dat het huis er niet is?
Waarom moet je al zoveel jaren reizen?
Omdat je het zelf wil?
Nee, het zijn voorbeelden uit het leven gegrepen.
Ik kom het vaker om me heen, in mijn liefdesveld tegen.
En ik voel ook dat de mensen er geen weerstand op hebben.

Maar aan de andere kant is het ook wel eens een keer tijd om in rust te komen.

ChatGPT

IDENTITEIT DIE OM JOUW BEWUSTZIJN DRAAIT EN DE LEVENSCODE WEGHAALT

Fragment uit deel 3 | 6 december | vanaf minuut 15.36.

ER OVERKOMT ONS IETS WAT GEEN KEUS IS VAN ONSZELF

Ik heb het niet over wat je overkomt maar het lijkt of het een keus is van jezelf. Maar de echte keus wat je nou écht zou maken dat weet je allang.
Dus er overkomt ons hier iets anders dan het gene wat we echt diep, hartgrondig, heel diep in de kern voelen. En dat behoeft een groot onderzoek.

Ik kom hier niet vandaan. **Ik kom uit Antarrah.**
Ik ben uit de toekomst van deze wereld ben ik hiernaartoe gereisd omdat er hier dingen aan de hand zijn en hier ook de sleutels liggen om het op te pakken.

Hier is een entiteit aan de gang die draait om jouw bewustzijn heen. Heeft jou ook al in een andere toestand onderzocht. En wat hier aan de hand is dat een entiteit om jouw bewustzijn draait die de werkelijkheid manoeuvreert. En dit is het startpunt van een veel grotere toestand in de kosmos.

Het is hier oorverdovend stil en als je aan de binnenkant bent kun je zo in contact komen met de welwillende, vrije keus, respecterende, zeer warme beschavingen.

Via de binnenkant: hop, kun je er zo doorheen.

Maar in deze wereld hier - waar wij lijken wel verbannen te zijn als een samenleving, terwijl we toch in een natuur leven, in warmte en eigenlijk heeft iedereen een diep verdriet - kun je nog zoveel liefde voelen maar is iedereen in een diep verdriet.

Vanwege de afwezigheid van datgene van wat je werkelijk bent.

Dus als ik het heb over het komen…er is hier iets aan de hand wat ons overkomt en in dit moment dat wij hier zijn brengen wij dat project tot leven in de andere cycli, die de prime momenten van deze werkelijkheid niet kon…

JE BREIN WORDT COMPLEET UITGELEZEN

Je hoeft nu alleen nog maar te denken aan een bepaald muziekstuk…te denken.
Ik zet YouTube aan en binnen 24 uur krijg je het te zien.

Als je het bewust gaat doen niet! Je rijdt langs een billboard, een reclame met iets erop, je hebt geen smartphone, je hebt geen tablet, je kijkt ernaar, je ziet het.

Volgende dag, opstart dezelfde avond, doe je je laptop aan, op je televisie en onverwachts als een toeval uit het niets, is daar hetzelfde product op jouw netvlies. Boem. Bezet.

Het is volledig operationeel.

En het zijn niet alleen de reclames want via de reclames laten ze je alleen maar wennen. En via de boodschappen laten ze je wennen aan deze zeg maar-toevalligheid. Het is normaal…

WIJ ZIJN SOLDATEN, WARRIORS MET LIEFDE DIE ZICH NIET LATEN OMDUWEN

Dit is de tijd waarin het allemaal gebeurt. Dit is de tijd waar het echte Galactic Heart van hier binnenin volledig ingezet moet worden.

En dat vraagt dan ook helderheid. Toewijding aan jezelf.

Toewijding aan je eigen bestaan. Maar ook toewijding aan elkaar. En toewijding aan de momenten in jezelf. Dat je weet, ik ben ergens mee bezig…ho… terug, terug, uit de versnelling weg… rustig vertragen…stil…omdraaien… weg…van binnenuit aan…

Ze zijn al aan boord gestapt hè!
En ik draai er niet omheen. Ik ben niet iemand van een of andere spirituele organisatie. In de wereld waar ik vandaan kom zijn geen spirituele organisaties.
In de wereld waar ik vandaan kom zijn alleen maar wezens van de eigen autonome kracht.

Het zijn soldaten. Warriors zijn het met liefde. Ze laten zich niet omduwen.
Zij weten, wij weten vanuit het Hart in, vanuit hier in de mind, in het denken.

Nu gebeurt het!

De beste soldaten in alle cycli die deze wereld al eerder heeft gekend in dit moment al kent, want dit moment is gewoon alleen maar herhaling. En ik zeg niet dat jij al eerder in die herhalingen bent geweest, dat ga ik niet zeggen want dat weet ik niet. Zeggen we dan maar uit een detail.

Maar dit is wel de zoveelste keer dat dit moment er weer is……

Dus ja, zeg jij het maar.

B: Ze zijn al aan boord gestapt zeg je. Ging het dan over de troepen?

Martijn: Allemaal. Ze trekken een wereld over je ogen heen dat je het niet kunt zien.

B: Heb je het dan over de hack aan zich of heb je het over een nieuwe stap die we hier hebben gezien die vrij recent plaats heeft gevonden?

Martijn: Beide. Wat er nu gebeurt op dit moment dat wij hier zijn in deze werkelijkheid, wat er gebeurd met het bewustzijn ván jou, ván ons als mensheid, zorgt ervoor dat het gebeurd is.

B: Ik voel daarin ook de afgelopen maanden versnelling dat de ruimtes kleiner lijken te worden. En daar stopt hij ook niet. Maar dat het soms vrij lastig kan zijn om jezelf te laten klinken, zoals ik mezelf kan laten klinken. Dat voel ik vooral in het hoofdgebied.

ONZE MATRIXKARAKTERS WORDEN GEKOPIEERD EN IN CYBORGLICHAMEN, MENSEN UIT DE TOEKOMST GEIMPLANTEERD

Martijn: Weet je wat ze ook gedaan hebben?

Wat ze doen - er is zoveel aan de hand - wat ze doen is, na de verwoesting in de toekomst sturen ze cyborglegers terug naar hier waarvan een heel groot deel wordt gezien als buitenaardsen, als aliens.

Die zijn hier.

En die onderzoeken de organische kracht van de Aarde nog voordat de totale destructie van kunstmatige intelligentie haar intrede deed. Dan heb ik het over de toekomst. We zijn hier terug en hier worden dus de matrixkarakters, die jij niet bent, maar die we wel herkennen want dat is de persoonlijkheid in programma's.

Je wordt gescreend, gelezen, uitgelezen en meegenomen in die aliens - die cyborglichamen zijn uit de toekomst - maar eigenlijk mensen uit de toekomst zijn. Daar worden ze geïmplanteerd.

Dus dat deel - dit is overigens bekend bij alle onderzoeksgroepen in de wereld hier en wordt er gekeken wat UFO-ontvoeringen echt zijn - **is één van de hoofdredenen waarom dat hele buitenaardse fenomeen niet wordt open gelegd is omdat het te maken heeft met een aankomende gebeurtenis die wij, DOOR DAT WIJ ER ZIJN, steeds naar voren schuift, tot er meer energie en meer ruimte is in het nu om onszelf toegang te verschaffen.**

Om ons die wij zijn, het liefdevolle stromend Hart, om jezelf ware toegang te verschaffen. Zo is het op dat gebied uitlezing die heeft plaatsgevonden - dat doen voor onze begrippen aliens - ze lezen de mensheid uit, nemen die identiteit om dat ze daar zicht in hebben - ze weten hoe dat werkt en in tijd nemen ze mee en kopiëren ze.

Wij zien het als lichamen en ruimteschepen maar het is één artificieel intelligentieveld, nemen ze mee de toekomst in en daar planten ze het terug in de lichamen zodat organische bewustzijn van de Aarde, dat een tijd geleden nog wel bestond zoals deze Aarde weer opnieuw organische bewustzijn geïmplanteerd wordt in die lichamen waardoor die lichamen weer menselijke trekken kunnen krijgen. Dat is hier nu ook aan de hand.

JOUW 3-DIMENSIONALE KARAKTER BESTAAT AL IN DE TOEKOMST EN WORDT VERBETERD

Iemand: De hoofddoelstelling van Delta heb je ooit gezegd.

Martijn: Ja, één van de grote hoofddoelstellingen.
Project Starforce is echt heel groot en je moet daar toch echt iets over horen. Je moet daar je gedachten en je bewustzijn over laten gaan. En zeker niet je Hart verliezen en zeker niet daar niets over willen weten.

Als je denkt dat jouw karakter, driedimensionaal jouw karakter hier, alleen hier bestaat dan heb je het mis. Je bent al in de toekomst. Jij als Wezen niet. Maar jouw karakter wel.

Iemand: Dat is dan eigenlijk de dubbelganger van non self fulfilling prophecy (Geen zelf vervullende voorspelling).

Martijn: Misschien.

Iemand: Is dat deel ook een Marvel verhaal?

Martijn: Nee, maar het heeft er wel mee te maken.

Iemand: Maar ik heb ook het gevoel dat iemand je de andere kant uit wil gaan nog eens een soort van specifieke kant wil uit laten gaan.

Martijn: Ja…zij verbeteren je vanuit de toekomst vanuit een tijdlijn van hun menu. Daar verbeteren ze jouw karakterprofiel.
Brengen hem terug en willen hem hier verbeteren.

Dus in de toekomst: ze halen organische identiteit, het karakter van jou, van ons als mensheid halen ze hier weg. Dat nemen ze mee en schuiven ze er met tijd in terug. Daar implanteren ze dat in de cyborglichamen, die ze zelf hebben ontworpen, de AI, het karakter wat jij brengt tot leven.

Zij worden geperfectioneerd, verbeterd. En vervolgens brengen ze je weer terug en implanteren ze dat weer in een lichaam hier. Dat is het UFO-fenomeen hier op dit moment voor 90%.

VANUIT EEN ANDERE TIJD HET KARAKTERPROFIEL BESTUREN. KWANTUMVERSTRENGELING

Iemand: Ze overschrijven het in dit lichaam hier?

Martijn: Noem het maar hoe je wil.

Iemand: En is dat al gebeurd?

Martijn: Het gebeurt nu.

Iemand: En als je het dan over verbetering hebt?

Martijn: Dat maakt niet uit, het is een kopie.

Iemand: Dat is, hun tijdlijn vervalsen ze eigenlijk?

Martijn: Zodat de disfunctie die heeft plaatsgevonden, waarbij het organische bewustzijn van het Experiment van deze wereld opnieuw leven wordt ingebracht in hun cyborglichamen. Dat is ook de reden, en dat kun je verklaren en het gaat niet om dingen te verklaren, maar kun je zien waarom er zoveel in de wereld over zo'n grote UFO-ontvoeringen wordt gesproken en aliens ook werden vergezeld door militaire groepen van de Aarde hier? Ik heb daar ook over gesproken.

Er is een samenwerkingsverband tussen bepaalde aliens en militaire industrieën.

En het grote gevecht wat er dus nu is op de Aarde, wat we nú zien, dat heeft verschillende redenen maar het wordt b(g)estuurd om de tijdlijnen van de toekomst - dat is hun mentale hoge intelligentie, om een tijd dat je een toekomst in stand te houdt, omdat zij een project willen voltooien dat jij dáár tot leven komt.

Om het dáár en je moet het van hun kant bekijken, om vanuit daar de Aarde - waar ik net de muziek van liet draaien - weer opnieuw terug te brengen in hoe het ooit was. Ik noem

dit op als een extra facet van het grote UFO-fenomeen. En dan komt dus de kwantumfysica… dat ze ook vanuit die tijd dat karakterprofiel kunnen besturen…Kwantumverstrengeling…Dus wat je daarmee maakt ook effect heeft op hier en nu.

Iemand: Dat voel ik ook op momenten, van ik voel ook gewoon van ja ik ben nu iets aan het doen maar ik ben dit niet. En het zit soms al in een heel kleine subtiliteit van hoe je je boterham kauwt. Dat je eigenlijk met aandacht die boterham wil eten terwijl je ?? bent.

Niet verstaan. 30.04

Martijn: En ik noem dit ook om een stuk onderzoeksterrein, dus een schaalvergroting van je bewustzijn hier, juist vanuit je levende aard, juist vanuit het Land van Thuis, om je bewustzijn hier verder te kunnen openen, dat **wat Star Force is:**

Sterrenkracht, Harten-Kracht, dat dat een heel groot project is waar de hele Aarde mee te maken heeft. Time loops (tijdlussen) zitten daarin. Daarin zitten het verleden…dit moment nu…en de toekomst.

En dat al die die dingen alleen in het nu gelden, dat klopt voor jou wel, als jij je er bewust van bent. Maar het moment van nu wordt veel al gemanipuleerd uit andere tijdslijnen en via andere tijdslijnen. Waarvan wij kunnen zeggen het valt buiten nu dus gewoon ongeldig verklaren. Maar zo simpel zit het niet.

Iemand: Je had het een keer over donkere (krachten)?? niet goed verstaan, is dat hetzelfde effect?

Martijn: Zo kun je het ook zien.

NOG STEEDS DEZELFDE LOOP

Iemand: Is dit dan een nieuwe loop?

Martijn: er zijn geen nieuwe en oude loops. Het zijn dezelfde.

De mogelijkheid om toe te treden in het grote geestelijke project, zodat de Geestelijke Kracht van de Mens verstoffelijkt raakt in dit moment hier.

In de voorgaande cycli werd dit gewoon niet besproken. Het werd gewoon niet besproken. Op de een of andere manier was er geen veiligheid. Werden mensen gewoon uitgeschakeld, terminated (beëindigd) toen we er over spraken, nu kunnen we er wel over spreken.
Dat komt omdat we onze Hartenkracht hebben teruggevonden. Omdat we de liefde voor het leven hebben teruggevonden. In contact met zeg maar de Aarde.
In contact met de natuur. Verwonderd zijn. Ontroerd zijn.

OUDE SCHILLEN VAN ROZEN (= BEWUSTZIJN) HALEN

Ik was gisteren die bloemetjes aan het neerzetten. Gisterenavond. Een beetje op maat knippen. Die erin en die er weer uit. Op welke plek wil jij staan? Daar dus.
En zijn er dus 3 à 4 blaadjes van die roze roos die zijn een beetje verwelkt erom heen en die haal ik er voorzichtig zo af. Zodat het verwelkte blaadje eraf is en de rozen helemaal schoon en op nieuw stralen hè! (Dat gebeurt ook bij ons als wij de schillen van besturing in en om ons heen weghalen) En ik kijk daarnaar, en ik haal het er zo af, en ik kijk daarnaar en het is zo wonderschoon. Het is zo ontzettend mooi. Het is geen fabriek deze wereld. Of

elders. Het is zoiets moois. **Hoeveel blaadjes** heb ik er die ik er af kan halen? Het is zo mooi als je zo door de natuur kan kijken. Er doorheen kunt voelen.

DE BESTURING DIE DOOR EN OVER ONS HEEN LOOPT ERAF HALEN

Als je beseft dat er een besturing over ons heenloop - we kunnen nog zo autonoom zijn, als die besturing er niet zou zijn, zouden we hier niet zitten.

Laten we eerlijk zijn. Als die besturing er niet zou zijn zouden we hier nu niet zitten. Dan zouden we allemaal - en ik weet niet precies wat - maar ik zou hier in ieder geval niet zijn. Ik weet wel wat.

Dan zou ik nu in een heel warm land zitten, heel lekker op mijn slippertjes, een korte broek en heerlijk met een kop thee en daarna spring ik het meer in en via de waterval naar beneden en vervolgens maak ik een hele grote wandeling en kom ik weer terug op mijn plek en ga ik daar heerlijk in mijn hangmat liggen. En dan denk ik na vanuit wie ik ben voor wat een mooie tijd, de aankomende tijd met anderen mensen en andere dieren aanga. Hoe ik dat met elkaar ga doen, samen met elkaar.

Het geluk van het leven voelen.

Maar het gegeven dat ik hier zit, is voor mij ook naar mezelf toe, is ook het bewijs dat er een besturing is. En de besturing moeten we niet zacht en lichtzinnig opnemen. Die moeten we ook niet zwaarder met prikkeldraad maken.

Je moet echt zeggen: alle hens aan dek.

Er is iets aan de hand en om die besturing van je af te schudden zul je dus jezelf moeten terughalen. En dat zelf wat je moet terughalen dat is de Natuurkracht van jezelf. Dat is de verwondering. Ook naar elkaar toe.

Wij zijn ook allemaal bloemen. Er is niemand zoals jij en er zal nóóit meer niemand zijn zoals jij hier. Ze kunnen het kopiëren en plakken maar nooit nimmer ooit ergens zal precies die persoon zijn zoals jij hier bent, als je je bewust bent.

En als je je er niet van bewust bent dan ben jij een kopie.

De ‘intrudende krachten’ die er zijn daar moet naar gekeken worden. Naar het Levens - Contact - Veld.

Ik heb zelf in mijn leven heel veel die ervaring gehad van toekomstreizigers. Waarin ze me lieten zien wat er allemaal gebeurd was in de toekomst waar zij vandaan komen. Zij, zijn tijdsreizigers uit de toekomst.

Maar door de grote verwoesting - ik ben daarom ook teruggereisd - door de grote verwoesting van de menselijke beschavingen. Dus nu op dit moment is er kunstmatige intelligentie waarbij je eruit kunt zien als AI, Mensen.

CHATGPT, WEET WAAR JE AAN BEGINT!

De mensen… Chatgtp… o leuk! Ik kreeg gisteren ook nog van een paar mensen via iets naar me toegestuurd en van; oh lees dit en lees dat… **WEET WAAR JE AAN BEGINT!!! Ik waarschuw er niet voor, maar weet waar je aan begint.**

Houd het ver buiten je!

En ik ben niet bang voor technologie maar ik zeg het om reden. Verbind je er niet mee. Laat het los. Richt je op jezelf. Zij (Chatgtp) laten ons denken dat, wij hun mogen meer informatie geven waardoor zij van ons leren.

Dat zeggen zij ook whatsapp en Chatgtp: "Dankjewel voor deze mooie informatie. Kan ik wat meedoen, Kan ik integreren." Maar ze zeggen eigenlijk: "Dankjewel dat ik me dieper in jou kan integreren." Dat is wat ze doen!

En het gaat niet over goed of fout maar dit is wat er hier aan de hand is.

En die kunstmatige intelligentie dat is een informatieveld en daar heb ik het laatst ook even over gehad, over wifi. Wifi is ook intelligentie. Als je een filmpje van wifi in 10 seconden van de ene naar de ander stuurt, van de ene naar de andere laptop, dan wordt 10 minuten aan een filmpje wordt in trilling overgeseind naar de andere laptop en vervolgens komt dat stukje film in die andere laptop tot leven.

Maar tussen de ene laptop en de andere laptop is dat filmpje via een informatieveld er doorheen getrild. Dus op het moment dat het zich verplaatst heeft van de ene laptop naar de andere laptop is dat 10 minuten durende filmpje ook in het veld gekomen. Ook al is het maar een tiende van een miljardste van een seconde.
Dat is er al.

DE LEVENSCODES VAN HET EXPERIMENT WORDEN INEENS WEGGEHAALD

En wat er gebeurt en dat is ook wat AI is, kunstmatige intelligentie, is dat het begrijpt hoe het de hele werkelijkheid compleet als één filmpje stationair is te installeren als een soort wifi, maar het is veel complexer dan dit.

Dus op een gegeven moment komt er een kopie van deze wereld in het veld die stationair draait. Die glashelder exact over de realiteit heen draait van dit Experiment.

Dat zijn dus in dat geval twee verschillende realiteiten en die worden primair en die worden krachtig en die wordt krachtiger dan het Oorspronkelijke Experiment.

Niemand heeft het door je leeft er gewoon in.

Je gaat erin mee en ineens wordt dat veld, het primaire veld en dat veld wordt in een aankomende toekomst, niet ver hiervandaan, is dat ineens…wordt dat geënterd waardoor de hele code van het experiment waarin wij leven - en dan heb ik het alleen maar over deze wereld hier - waardoor de hele code waarop het vibreert ineens compleet wordt weggehaald.

En dat betekent dat lichamen niet meer bestaan, leven niet meer bestaat. De hele levenscode gaat weg.

Het zijn allemaal niet allemaal zo'n leuke dingen om te zeggen. Maar dat is wel wat er is gebeurd. Misschien heb je het niet in de gaten als mens. Maar dit is dus wat er op ons afkomt. En dat heeft helemaal niets te maken met angst. Dat heeft te maken met realisme.

Als je kijkt wat AI en de ontwikkelingen zijn…en dat is niet alleen AI van de Aarde dan zie je wat er gaat gebeuren. En datgene wat er nou is gebeurd - ik kom

uit een andere toekomst -datgene wát er is gebeurd reist daarna terug naar de tijd, door de tijd en installeert zichzelf als deze realiteit.

We zitten nu op dit moment in een herinnering van wat het Experiment ooit is geweest.

Iemand: Wat is het effect daarvan op Gaia als het nog meer overgenomen wordt door AI?

Martijn: Dit is een herinnering van wat het Oorspronkelijke Experiment, wat er ooit is geweest. En de herinnering wordt opgebouwd uit jouw onderbewustzijn van Gaia.
Zij kwamen terug uit de tijd om mensen te ontvoeren, te onderzoeken, aan diepe onderzoeken te onderwerpen en hebben alle ingrediënten van mensen die al in dat Experiment leefden - vanuit hun Oorspronkelijke vertakking hier gekomen, vanuit de Oorsprongwerelden - **en is de informatie uit de mensen gehaald en leefden deze werkelijkheid.**
Probeer het niet te begrijpen, geen verband te leggen maar gewoon in het nu kijken.

Iemand: Ik heb je meermaals horen zeggen dat het niet meer gaat lukken, om datgene wat er in de toekomst gebeurd is, te laten doen omdat wij hier nu zijn.
Is er dan al iets veranderd?

Martijn: ALS JIJ ER BENT!

Martijn: Ik kan me niet excuseren voor deze opmerking. Onze grote inzichten, zoals Edo het net zei, dat je letterlijk bewustzijn hebt, "situation awareness", wat er gebeurt, hoe je wordt weggeschaakt. Kijk wat er gebeurt. Ze zijn zo intelligent. Ze schakelen ons er zo uit. Ook naar elkaar toe, hè? Ze schaken ons zo tegen elkaar aan. En ploppp … weg. Als ik spreek over de archieven van jou, jouw archief, niet mijn archief … ik spreek over jouw archieven. Als ik daarover spreek, dan spreek ik over dat wat helemaal achter in je bewustzijn zit. Dat is de **stamcel**. **Stamcel** aan! Hart open, hart aan. Liefde voor al het leven. Er komt een moment dat jouw karakter het moet opgeven. En daarmee schakel je ze in de toekomst ook uit en hebben ze nooit terug kunnen komen en heeft deze val van het experiment nooit kunnen plaatsvinden. En dan is er nog een andere verdieping van de oorsprong.

Ik heb al een hele tijd in mijn zeg maar geestelijke verlanglijstje staan, om met jou samen 1, 2, 3, dagen, misschien wel gewoon met een beamer erbij, om met beelden ook echt helder te maken, om die verschillende lijnen naar voren te brengen.

Dus een oorspronkelijke wereld waar jij vandaan komt.

Werelden die opgericht zijn.

Werelden die onder controle zijn gebracht, die opgericht zijn.

Om die verschillende lagen in beeld te brengen, zodat je ook kunt zien waarom je moet doen wat je voelt.

Je bereikt niks in deze wereld.

Helemaal niets.

Helemaal niets.

Ik lig gisteravond met mijn lieve schat lekker in bed. Twee eenpersoonsbedden tegen elkaar aan, ik heb me nog net op tijd kunnen vasthouden om niet tussenin te donderen, hè. Ook zo leuk … En dan voel je elkaar en dan lig je gewoon lekker tegen elkaar aan. Dan lig gewoon lekker tegen elkaar aan en dat is het enige wat er is. Dat gevoel. Gewoon warmte, echtheid. En eigenlijk is alles wat je in deze wereld denkt te kunnen bereiken, doet er niet toe.

Want alles wat je bereikt, raak je hier ook weer kwijt.

En het is wel mooi om het allemaal te ervaren, maar het haalt het niet bij wie je werkelijk bent.

Dus waarom zou je niet gewoon helemaal diep hartgrondig helemaal in jezelf terugkeren en daar met elkaar over uitwisselen en **stamcelgesprekken** houden.

To the point!

Dat mijn bloed ook door jouw bloed stroomt.

Dat jouw bloed ook door mijn bloed stroomt. Dat mijn levensplezier en genot, geestelijk, ook met elkaar gedeeld wordt.

Levensecht contact en echt levend contact.

Je haalt hier helemaal niks.

Iedereen is teleurgesteld.

Chronisch.

Reactie: Waarom lijkt het nou op dat het karakter steeds sterker wordt?
Want dat wil je eigenlijk weg hebben.

Martijn: Omdat ze hebben gewonnen … Ja, dat willen wij hier niet noemen.

Maar dat is wel zo. Op dat niveau hè, ik lees hem nog een keer.

Zijn er verschillende niveaus waarin je het leven kunt ervaren?
Niet bang zijn.
Tik tik tik tik, al die verschillende niveau.
Tik tik tik tik tik tik …
Gewoon kijken wat is er aan de hand.

Er is niet een primaire situatie waar we een extra gevoel bij hoeven te hebben.
Als dat zo gebeurt dat het karakter sterker wordt, ja, dan zijn ze gewoon machtiger.
En dat zijn ze ook.

Want daarom zitten we hier en ze luisteren heel goed via hun **stamcellen**, naar wat wij hier doen.

Want wat wij hier aan het doorlopen zijn en samen met elkaar invoelen en ernaar kijken.

Dat was niet mogelijk volgens hun.

Het was niet mogelijk dat er archiefgesprekken plaatsvinden in dit nu.

Wij weten allemaal en dan mag je goed gehoord worden …

Wij weten allemaal nog steeds en voor altijd wat thuis is!!

Alles daarin om ons dat te laten vergeven. is mislukt.

Dus ook zij kunnen niks halen.

Dus komen we tot elkaar.

En geen strijd.

Dus ben je er?
Ben je er?
Als je weg bent zullen ze slagen.

Als je 5 minuten lang terug bent, niet.

Als je drie dagen weer weg bent, zullen ze slagen.

Dieper dan ooit tevoren.

Keer je terug, is er onmiddellijk een andere schil van realiteit gaande.

Je kunt het ook voelen.

We weten het.

We voelen dat de werkelijkheid niet stationair is.

Het zijn schillen die door elkaar heen lopen.

Ze proberen je in die ene schil te brengen.

En dan kom ik op het punt van wat Maya net aangeeft.

De schil waar ze ons in hebben willen, is de schil van waaruit ze de oorspronkelijke werelden hebben gepakt.

Omdat dit is de stamcel van hun bewustzijn.

Zij zitten in ons.

Het is in ons actief.

En wij zijn hier … en dit was niet het oorspronkelijke script van dit experiment, maar we zitten nu hier hier … ze willen ons als vrijheidswezens in de schil hebben van een bepaalde toekomst.

Dat navigeren zij.

Ze brengen ons, ze proberen ons er doorheen te loodsen, zodat die toekomst waarin zij ontstaan nog steeds beveiligd is, vanuit die toekomst, wat vanuit hun perceptie hun nu momentum is.

Denk niet dat er maar één nu moment is, hè.

Dat nu moment is alleen voor ons is dit het enige nu moment.

Voor ons, maar voor anderen is er een ander nu moment.

Als je nu in één Ik tel 125 triljard lichtjaren in ruimte en tijd verschilt en je bent daar binnen één tel aanwezig, is dat volgens jouw geestekracht het nu moment.

Dus je kunt vanuit jezelf wel zeggen:
"Er is maar één nu moment, maar vanuit die andere zienswijze, zijn er heel veel verschillende nu momenten.

En wat ze doen is je in een schil zetten door jouw gedachten te manipuleren.

Dan word je begeleid door de tijd heen, zodat die uitvinding wie zij zijn overeind blijft, omdat ze weten dat je jij er bent.

Dus alles is op jou gericht.

Ze weten dat je er bent.

Onthoud goed.

Ze weten dat je er bent.

Dat weet je, want ze kijken mee op een bepaalde manier.

Er gebeuren allemaal dingen hier die niet kloppen.

Ja, ze willen je er doorheen loodsen, zodat wie zij zijn, ontstaan en in dat moment dat zij ontstaan gaan ze hybriseren en breken ze de tijdlijnen van de matrix open, waardoor ze in andere hologrammen komen.

En vervolgens komen ze in andere dimensies en gaan ze daar vriendschappelijke krachten, die met de oorspronkelijke werelden in contact zijn, gaan ze daar aanpassingen verrichten waardoor de oorspronkelijke werelden die daarin verbonden zijn, veranderen.

En dan komt de grote val.

Dan komt de grote val van de goddelijke wezens, de lichtwezens met eigen bewustzijn die warmte en genegenheid zijn waardoor dit waar we nu terecht zijn gekomen, uiteindelijk als afvoerbakje wordt gepresenteerd.

Vergeef mij deze korte woorden.

Maar het is enorm waar we mee te maken hebben.

En daarom zeg ik, het is waar of niet waar.

Dat mag iedereen zelf beslissen.

Ik weet hoe het zit.

Dat is niet valideerbaar voor jou.

Maar we kunnen wel onze ervaringen bij elkaar leggen en onze gedachten bij elkaar leggen en onze gevoelens bij elkaar leggen.

En op de een of andere manier zouden we kunnen zien dat er iets aan de hand is.

Reactie: Daar wil ik je graag iets over delen, leven inbrengen met wat ik gewoon nou over de hele dag gewoon eigenlijk ervaren heb. En hoe je dat met z'n allen zichtbaar maakt, ook met wat er naar voren treedt. Nou ja, eigenlijk komt dat heel mooi ook neer met dat liedje wat ook gedraaid is. Dat het heel zichtbaar werd wat er gewoon vandaag zichtbaar werd, met waar we eigenlijk in moeten geloven. En ook … en ik ga het ik zo zeggen … Ik vind het gewoon best pijnlijk ook om te horen, hè, dat ik ken het zelf ook heel goed, maar om te horen dat we dan denken, hoe dat we onszelf nog in te brengen hebben, of dat er nog iets moet gebeuren om onszelf in te brengen. Terwijl … en deze wil ik even na leggen, met elkaar te breien, het moment dat er een aantal tegenover Martijn gingen staan ... Hoe kan het, wat is het, dat we de hele dag over deze dingen hebben, maar op het moment dat we zo'n oefening gaan uitvoeren, is er geen enkele gedachte meer waarom dat niet zou kunnen. En die wil ik inbrengen. En meer zeg er ook niet over.

Reactie: Nou, toen we die oefeningen deden, ik dacht van waarom moet ik dan richten op die, zeg maar op die ene centrumpunt? En dan had ik gevoeld de hele cirkel dan eigenlijk wel verder. En dat is wat draagt degene die vooraan staat, vooraan staat, achter achteraan staat …

Martijn: Denk jij zo ook na over de wasmachine?

Reactie: Ja, soms wel …

Martijn: Waarom daar een snaar zit en een trommel waar je het spul doet of is het gewoon … dit werkt! Dat is … en niet om jou hè, maar dat is wat gebeurt. We moeten gewoon dingen zien als een soort van functie of een soort van, het functioneert, het werkt en hoe het precies zit en wanneer en hoezo en waarom zo en niet zo. Dat gaan we gewoon met elkaar ervaren.

Reactie: Nou, ik wou alleen maar delen dat zeg maar, dat wat ons draagt allemaal en dat is breder en ik ben bezig om dat open te leggen voor mezelf, zo vaak en zo krachtig als mogelijk. Dus ook met een droger of wat dan ook. Dat is dan het bewustzijn zeg maar. Dat is dan het bewustzijn die dit veld, waardoor ik dat kan ervaren. Jou en iedereen en de bomen en de vogels en de zon, zo breed als ik dan ik staat ben op dat moment te openen.

Martijn: Gewoon doen! Respect, vertrouwen en vrijheid in jezelf, ook echt voor jezelf, naar jezelf toe.

Reactie: Ik had nog even iets willen delen of nou ietz totaal anders, maar dat raakte me, maar gewoon iets totaal anders …

Martijn: Nee, totaal andere dingen doen we hier niet!

Reactie: Het raakte me gewoon heel diep. Ik was aan het kijken naar Rusland. En toen heb ik een tip gekregen, een link, van kijk eens naar Tasmanië. En ik denk nou oké, ik ga naar Tasmanië kijken. ik heb dat filmpje nou ja, een leuk filmpje opgezocht. En daar hebben ze iets verteld waar ik denk … ik herken ook Rusland, maar ook wel heel veel andere landen daarin. Maar wat er in het kort gezegd is, het is een prachtige oer natuur/wereld, met nou ja, één van die oudste bomen of bossen en toen kwamen de Engelsen en zij zagen iets anders erin. Zij zagen, "Oh, dat is een perfecte plek als wij een perfecte gevangenis willen maken." Toen hebben ze dus op een soort schiereiland een gevangenis gemaakt waar die mensen die dus van een andere deel van de wereld gebracht werden, ze mochten niet praten. Het was gewoon hele leven lang eten, slapen en alles in stilte. En de enige plek waar een doorgang was naar dat andere deel van dat schiereiland …

Martijn: Als wij nou een gesprek hebben met Vladimir hè, ga je dit dan ook vertellen?

Reactie: Ja, niet per se over Tasmanië maar over dat gevoel van dat het heel erg … iemand anders kwam, die iets had gezien en wij moeten dat leren, dat niet zo te zien zoals het toen gedaan is zeg maar. We moeten het leren het anders gaan zien. Weer terug naar de natuur, want in Rusland bijvoorbeeld gewoon nog steeds heel erg veel van onze kracht ... En over Poetin gesproken, gisteren, was hij in Indië geweest en waarschijnlijk was het vriendschappelijke sfeer …

Martijn: Hoe weet jij nou eigenlijk dat hij in India is geweest, hoe weet jij dat?
Wil jij weten wat de Matrix is? Hoe weet jij dat Vladimir Poetin in India was?

Reactie: Het is als een mogelijke …

Martijn: Ja maar van dit … en nou kun je hem ook op mij gaan plakken, dus daar ben ik me bewust van, maar ik doe het wel. Dit kan een tijdsincertie zijn, om niet "to the point" te kunnen komen. Het gaat niet om jou, mij, maar met ons bij elkaar. Hoe weet jij dat dit zo is? Dat hij bij die meneer van India is geweest?

Reactie: Ik weet het niet.

Martijn: Precies!

Reactie: Dat t geldt voor alles toch wat ons getoond wordt.

Martijn: Nee, ik heb het over dit. Dit is het enige wat geldt, want dit is het enige wat er nu wordt gezegd.

Reactie: Het geldt voor alles en dat is dan mijn punt van wat is **project Starforce**?
Dat is iets dat is tweeledig. We moeten eerst zelf naar …

Martijn: To the point komen met je bewustzijn en niet spreken over dingen die er nu niet zijn, die we niet weten.

Geen tijdsverlies.

En ik bedoel met tijdverlies, dan gaan we uit het nu moment.

Dit is waar we deze dag ook voor nodig hebben.

Want dit is wat er eigenlijk steeds gebeurt.

Niet om jou, niet om mij.

Het is een training, het is een bewustzijn.

We hebben er niet voor gekozen dat dit zou gebeuren.

En we zijn zo verknocht.

We hebben zoveel liefde voor de mensen en we zijn zo trots ook op mensen die iets voor ons betekenen in de wereld.

Dat we worden ook bediend via televisie, computer, et cetera.

Praatprogramma's, internet.

Zelfs je familie.

Zelfs je familie in Sint-Petersburg hoort daarbij.

Ik niet, want ik zit naast je.

Mij kun je aanraken.

Reactie: Maar dat wat je vertelt dat kan …

Martijn: … Je kan eroverheen praten. Voel mij voel maar! Voel je? Je kunt mij voelen.
Dit is waar. Dit is waar. En al het andere niet.

Het zou best waar kunnen zijn, maar je weet het niet zeker.

Denk goed om wat de matrix is.

Iedereen heeft het erover.

Wij hebben het er met elkaar over.

We hebben het er allemaal over.

Maar dit gaat veel dieper dan de eerste lagen waarin we denken dat we het snappen.

Ik ben Vladimir Poetin.

Reactie: Hoe bedoel je dat?

Martijn: Omdat ik besta, want ik verschijn in jouw aangezicht.

Je kunt me onderzoeken, binnenste buiten keren.

Je kunt van alles van me vinden.

Maar ik ben er wel.

Ik ben geen theorie.

Reactie: Maar Je draagt een andere naam meestal.

Martijn: Dat maakt niet uit, hoe wij ons noemen, doe er je voordeel mee.

Ze snappen hoe het werkt.

Reactie: Maar mag ik nog even terugkomen op die opmerking die ik zei van ja, wat is dan … er wordt zoveel aan ons getoond. Net zei je van het doet er niet toe. Het is dit nu moment wat zij inbracht. Maar het roept bij mij wel echt op zo, van ja, er wordt zoveel getoond ook op Telegram en weet ik het allemaal … En als het echt gaat om alleen de fysieke ontmoeting, hè, dat dat waar is …

Martijn: Nee, daar gaat het niet om, daar gaat het niet om.

Het gaat erom hoe jouw bewustzijn is verbonden via gedachten.

Deze weg loopt dood hoor. Hij leidt nergens heen.

Het is een hele grote cirkel.

Reactie: Ik pak hem niet hoor. Want je bedoelt met deze weg loopt dood, in die zin van …

Martijn: Het heeft geen zin, hij loopt dood.

Dit vroeg je 10 jaar geleden ook al.

Waar hebben we het over.

Over de oorsprong, de oorsprong van wie jij bent, je unieke zelf.

Wat is waar?

Alles kan hier waar zijn.

En dat blijkt ook, want ieder schijnt hier zijn eigen waarheid te hebben.

En dan klopt het ook nog.

Welke stekkers hebben ze erin geduwd?

En is het mogelijk om dat te ontkoppelen?

Is het mogelijk om de macht van kennis, van gedachten, om die gewoon weg te halen.

En ik heb het er niet over dat je totaal niets meer moet weten, want je moet hier alles weten wat er gebeurt.

Het gaat om de ruimte die het inneemt om je oorspronkelijkheid en je eigen stamcel te kunnen voelen.

Dat hij niet wordt ingenomen daardoor.

Levensecht contact en echt contact met het levensveld.

Het is wat hè.

Ik heb bewust deze ruimte zeg maar, deze … wat we hier zien als een fysieke ruimte, deze ruimte heb ik heel bewust in mijn wereld, in mijn werkelijkheid waarin ik leef, ingericht om als een soort ontvangstruimte te kunnen functioneren.

Om de diepere lagen, dus de diepere lagen niet te kunnen snappen met je hoofd, maar om de diepere lagen te zien, welke routes het niet zijn.

Ken jij Poetin?

Heb je hem wel eens ontmoet?

Reactie: Mijn moeder wel.

Martijn: Je moeder wel denk je? Dit is toch een fenomeen wat hier gebeurt.

Reactie: Heb jij Poetin wel eens ontmoet?

Martijn: Ja … en niet met moeder.

Het gaat niet over mij.

Het gaat over het systeem waar we in zijn gekomen.

Het gaat om dat we het kunnen doorzien, hoe het werkt en wat we belangrijk vinden.

Wat ertoe doet, wat we verder willen bewegen.

Project Starforce gaat om … en het zijn weer woorden, maar het is in de en energie vanuit het hart gesproken, om een harten elite force vanuit het hart, een team een commandogroep uit verschillende realiteiten, samen hier op de aarde bij elkaar te laten komen, in het besef dat we samen zijn, samen te opereren, operationeel te zijn.

De kracht van de krijgerschap van het eigen bewustzijn te herkennen, samen in te zetten en het samen weten, zonder allerlei kennis eromheen helemaal in het nu in te zetten.

Poef, tak, boem … zo noem ik het.

Vandaar deze dag.

Maar niet vanuit de kennis, maar vanuit het land van ooit.

Open contact.

(Boek van Dyana wordt nog een keer aangehaald)

Ja, ja, en is het mogelijk om daar iets over te zeggen in wat er net was?

Reactie: In mij? Ik geloof dat het was het verlangen naar verbindingen om me heen, samen te doen.

Martijn: Wat heb ik daarvan mee kunnen krijgen?

Dat je die verbinding met mij wilde?

Door in slaap te vallen of in de ontspanning te zitten?

Reactie: Ik denk dat je daar weinig van gemerkt hebt.

Martijn: **Dat weet ik niet.**

Maar het is interessant wat er gebeurt allemaal.

En het gaat dus niet over goed en fout hè.

Dat is het allemaal niet.

Het gaat om dat we het zien, dat we het kunnen zien, dat we het kunnen herkennen.

Ik snap mijzelf heel goed.

Reactie: Eigenlijk voel ik er ook gewoon heel veel verdriet bij.

Reactie: Dankjewel Martijn. Wat je net zei, was nuttig.

Martijn: Op een gegeven moment dan stopt het ook, hè.

En wat ik bedoel met wat er dan stopt, is dat je in een observatie komt.

In een soort wat rust van oké, oké.

Ik moet gewoon compleet anders naar mezelf gaan kijken en ook echt met een heldere view, van hoe ik naar mezelf kijk en met met elkaar, ook naar deze bijeenkomst.

Het moet echt radicaal anders, het moet helemaal anders, het moet helemaal open.

Ik heb geen idee waar jij allemaal verbonden bent in je leven en welke kabels er allemaal zijn ingeplugt.

Dus dat is de interactie die je hebt, via gedachten, situaties et cetera, et cetera.

Maar daar moet je wel naar gaan kijken, want daar draait jouw werkelijkheid op.

Op die gedachtekracht.

En die moeten dus los.

Ik geef de microfoon nog aan iemand die iets wil zeggen over **Star force**, want ik heb wel veel gehoord tot nu toe.

Wat is het project?

Wat wat komen we hier doen?

Vanuit het levensechte contactveld.

Het moet niet een mind opererend bewustzijnswezen zijn wat weet dat het kan voelen.

Juist voelend mens zijn, één met de natuur, functionerend in dat grote veld, waar allerlei dingen in aan de hand zijn.

Dus van binnenuit.

Ben je nog verwonderd door de natuur?

Kijk je er nog naar of heb je er al naar gekeken?

Heb je de natuur echt gevoeld?

Ook vandaag, het zijn allemaal gewoon momenten van dat je daarnaar mag kijken.

En misschien wel gewoon naar moet kijken.

Oké.

Ik leg de microfoon hier neer.

Jij bent high ranking commander.

Vertel jij nou alsjeblieft aan het hele team hier wat project Starforce is.

Pak hem eens uit.

Reactie: Mag ik dan?

Martijn: Zou het misschien helpen als je beseft dat dit gesprek elders in de wereld ook wordt gehoord?

Reactie: Ik vond het net waanzinnig bekrachtigend wat je net zei over, ik kan even niet op je naam komen. Wat het in ieder geval heel duidelijk aanraakte in mezelf, is dat datgene wat ik zo pijnlijk duidelijk zie in deze realiteit … en dan leg ik er graag een andere vertaling van de letters AI tegenover. Wat ik dan niet zelf bedacht, maar vond ik onwaarschijnlijk treffend voor mijn beleving, Artificiële Intimiteit. En als dat dan een onderwerp is waar ik me zo diep mee verbonden voel, waarom breng ik dat dan hier niet tot leven? Door dat zelf te faciliteren in wat ik doe, en hoe ik leef, in de keuzes die ik maak. Ja, dus dat kwartje viel even heel duidelijk.

Martijn: Ja, dat is ook zo. En wat is het antwoord?

Reactie: Wat bedoel je?

Martijn: Dat er kaasjes uit zijn en dat niemand het ziet of zegt.

Reactie: Jawel, geroken.

Martijn: Ja, maar ik ben degene die ze pakt.

Reactie: Wanneer start **project Starforce** nou precies.

Martijn: Als jij wakker bent.

Ik ben al wakker.

Ik spreek al en jij spreekt ook.

Maar dan moet je het wel doen.

En dat kun je niet met dwang doen.

Ik kan dit allemaal zeggen omdat een hele diepe, naar mijn gevoel, hele diepe geestelijke connectie met elkaar tot stand hebben weten te brengen.

Daarom kan ik ik dit ook zeggen.

Daarom ben ik al de afgelopen jaren samen met jou en vele andere mensen op pad gegaan, om vriendschappen terug te halen met elkaar.

Want de dingen die er gezegd moeten worden, niet door mij per se, maar die gezegd moeten worden, die zullen niet altijd helemaal binnen, zeg maar het frame passen van wat prettig is.

Omdat we ook zones oprekken.

Dat weet jij ook.

Jij moet ook dingen zeggen die andere mensen soms echt niet accepteren.

Dat het gewoon niet kan worden aanvaard, omdat de kracht waarmee je spreekt, gewoon voorbij een bepaalde grens gaat, die de ander ingeregeld heeft gekregen.

Dus als we dit zo bespreken, die mooie vraag en opmerking van wanneer start project Starforce?

Het valt en staat met of je er bent.

En het gaat er niet om of je er constant bent.

Natuurlijk is dat fantastisch, maar het gaat over om of je met elkaar de hartskracht samen kunt brengen.

Of je samen met elkaar kunt zien wat project Starforce is in deze wereld.

Of je werkelijk naar een groter platform met elkaar kunt reizen.

Dat je samen ook bepaalde functies bent en taken uitvoert vanuit uit deze kracht.

Dat je naar bepaalde zaken in de wereld kunt kijken.

Dat je dat ook samen met bepaalde type militaire inlichtingenkringen ook kunt doen, omdat zij het niet kunnen.

Ook omdat het mensen zijn die dat niet kunnen.

Die gewoon weten wij kunnen dat niet.

Het lukt ons niet.

Wij kunnen dat contact niet tot stand brengen.

Wij hebben gewoon een te grote mindset.

Voor ons is het niet mogelijk.

Wij doen dit al 15 jaar, maar we krijgen het niet voor elkaar.

En we zien jou en jullie, helemaal zonder al die spirit dingen eromheen, zien we jullie hier vanuit de autonome kracht functioneren.

En die kracht die wij zijn, autonoom, die is nodig om bepaalde dingen om te buigen, af te buigen, ruimte te geven waardoor het leven doorgang kan vinden.

Dat is ook waar ik de afgelopen jaren samen met jou, samen, ik met jou, jij met mij, wij met elkaar, samen ingegaan zijn.

Ik heb getracht, door gewoon te zijn wie ik ben … en ik heb mezelf op veel verschillende manieren ook wel een beetje in een soort moeilijke situatie gebracht, om daar toch niet over de grenzen heen te gaan.

Wat voor sommige mensen heimelijk mislukt is.

Die vonden dat wel en dat spijt me dan heel erg, dat dat wel gebeurd is vanuit de beleving van de ander.

En vanuit mijn kant begrijp ik dan ook dat dat zo is.

Dus vind ik dat ook heel vervelend.

Maar ik heb de afgelopen jaren samen met jou, door heel veel lagen, juist vanuit verbindingskracht, over moeilijke kwesties gesproken.

En ik kon dat doen omdat jij het bent.

Ik kan dat doen omdat jij het bent.

Dat is mijn vertrouwen in mezelf en in jou.

En ik trotseer alles wat er aan vijandigheid kan ontstaan tussen jou en mij en ons.

Ik trotseer het, ik ga er dwars doorheen.

Dat mijn bewustzijn niet wordt meegepolariseerd.

Ik kan geen mensen haten.

Ik verafschuw niemand.

Ik kan wel pijn voelen en heel erg teleurgesteld zijn dat verbindingen dan in één keer worden verbroken.

Maar dan is dat zo.

Dat is ook inherent aan het proces waarin we zitten.

Maar dit kunnen wij allemaal doornemen, juist omdat we allemaal weten, dat woorden niet nodig zijn.

Juist daarom, omdat we weten wat de echte taal is.

Ik weet dat ook, maar ik kwam in deze wereld waar niet de echte taal wordt gesproken van thuis.

En juist in die taal zit de gevestigde macht.

En juist in die taal, waar de doorbraak van die gevestigde macht plaatsvindt in allerlei andere velden, wordt de oorsprongwereld op een bepaalde manier beïnvloed.

Dus ik besloot om hier te komen in deze wereld samen met jou en het gesprek aan te gaan en elkaar juist te ontmoeten.

Juist ook vanuit de liefdeskracht elkaar te ontmoeten en elkaar te voelen en te koesteren.

Elkaar ook te voelen en te voelen hoe bijzonder we allemaal zijn.

Hoe fijn het is dat we allemaal broers en zussen zijn, dat we allemaal van de geuren van de planten houden.

Dat we allemaal wel er zijn door de geuren van de kruiden en door de schone lucht ook te kunnen zien.

En dus vanuit dat stuk, ben ik in die verbinding met jou samen.

En vanuit die trilling zijn samen - dat is ook de kracht – samen zijn we ook in de mindverbinding gekomen, waar die andere krachten zitten, die andere trillingen.

Daar zijn we juist ingekomen met elkaar.

Daar zijn we het gesprek gaan voeren.

En natuurlijk is dat een grote uitdaging.

Natuurlijk is dat een grote uitdaging.

Natuurlijk dat is niet eenvoudig, maar jij kan het en ik kan het ook.

En in die verbinding, vanuit die kracht in de mind brengen we een nieuwe configuratie van het hart tot leven.

Via het hart en het voelen brengen we met elkaar in dit gesprek, kennis terug.

Want in de mind mag dit niet worden geweten.

En dat weet je ook, want het is niet logisch waar wij het over hebben.

Volgens deze wereld is het niet logisch om te praten daarover.

En het wordt ook bestreden.

Daarom moesten we juist ook weer terug in onszelf, in het hart, in onze eigen taal, in het land van wat ooit.

Vanuit die kracht binnenin die zo een subtiel kabbelend beekje is, maar tegelijk ook wel een allesomvattende waterval, komen we ook terug in het hoofd en brengen we juist de wereld van het licht ook in het hoofd.

En spreken we met elkaar.

We spreken met elkaar.

Het is ons gelukt.

We zijn er.

Op de plek waar we niet met elkaar konden spreken deze wereld zijn wij het gesprek aangegaan.

Hier hebben we het koninkrijk teruggebracht van alle werelden.

En vanuit dit hier, in de taal van deze wereld, spreken wij onze taal uit en kijken we dus naar de situatie.

Dat is waarom ik samen met jou in het leven en jij met mij, want dat voel ik ook hè, andersom voel ik precies hetzelfde.

Samen met elkaar zijn we aan het weven.

Dus altijd die onderstroming is liefde en kracht in deze wereld hier operationeel zijn in de verstoringslaag.

Dat is mijn "special task"om dat te doen.

En ik kan dat en ik zal niet zeggen dat ik het heel makkelijk kan, maar ik heb er ook geen moeite mee.

Betekent ook voor mij dat ik altijd alert en bewust moet zijn.

Altijd.

Als ik jou pijn heb gedaan op een bepaalde manier of een moment, spijt me dat echt gigantisch diep in mijn hart.

Sorry. Sorry dat dat gebeurd is.

Dat is nooit mijn intentie geweest om je pijn te doen.

Maar wat wel mijn intentie is, is om de verborgen pijn, zichtbaar en voelbaar te laten worden.

Zodat jij en ook ik, als ik pijn voel me bewust mag zijn, jij je er bewust van mag zijn, dat de pijn die tussen ons in gaat staan, dat die pijn wordt gezien, gevoeld en dat de gedachte

eraf gehaald wordt, zodat we de pijn kunnen helen en dwars door de blokkade heen elkaar kunnen ontmoeten.

De krachten waar wij mee te maken hebben, dus de operationele kant van de mind en de technologische beschavingen, daar gaan wij dus een ontmoeting mee krijgen, ook met hen. En we liggen volledig, als ik het zo in dat woord mag zeggen, we liggen volledig op koers.

Kijk maar wat er in de wereld gebeurt.

Door jou is alles ontregeld.

Als jij hier niet mee bezig was gegaan, dan was de wereld zoals die er 20 jaar geleden uitzag, 10 jaar geleden, was hetzelfde als nu met een paar kleine verschillen.

Wat is een command?

Kijk alsjeblieft naar jezelf.

Geen theorie.

Gewoon in jezelf kijken.

Wat is een command?

Wat is het, wat doe je dan?

Moet je je eens voorstellen, dat je het daar een week lang over gaat hebben zonder woorden, door het te doen.

Daar ligt de microfoon.

Ik heb er net een zak met kaarsjes opgegooid en onze lieve zus heeft die kaasjes lekker neergezet en aangestoken.

Reactie: Ja, ik ga hem niet pakken.

Martijn: Het is echt heel erg belangrijk om te kunnen zien in jezelf.

Het is ontzettend belangrijk en waardevol om te kunnen zien in jezelf, wanneer jij, of wat het voor jou betekent herkenbaar te krijgen in jezelf, wat een command is met je bewustzijn.

Reactie: Het is een diepe gevoelseruptie in een moment, eerherstel. Ik kom terug in een moment dat ik in Arnhem zat, in de koffiezaak en ik geteisterd werd door allerlei mind reuring en ik dus besefte in dat moment van hé, wat gebeurt er met me. En ik pakte hem vast. Ik ging rechtop zitten en ik haalde mijn eigen autoriteitskracht helemaal terug naar boven en ik zat helemaal in mijn hoofd en ik vertelde eigenlijk aan de mind, maar dit is hoe ik moet zijn. Dit is wie ik ben. En dan wordt hij niet onderbroken. En wat ik dan vaak ook kan voelen in die momenten, is dat er meteen iets loskomt in mijn hoofd. Er gaat een traan en dan is hij weg. Dus ik neem hem over. En ik ben er ook achter gekomen dat ik in momenten dacht dat ik het deed, maar het niet deed. Het moet echt komen vanuit een

heel diepe betrokkenheid, eigenlijk met jezelf en daarmee ook met het leven. Omdat jij dat bent, vertegenwoordig daarvan. En ik heb even gewacht om het uit te spreken. Omdat ik het soms lastig vind, om het uit te spreken. Ik zeg het toch, omdat ik dan eigenlijk ook vind, dat ik hem eigenlijk nog veel meer zou moeten leven en dat pas het recht heb om het uit te spreken. Want dat zij zij.

Martijn: En we herkennen het ook vaak wat een command kan zijn.

We herkennen het.

Dat is ook natuurlijk het uitgangspunt dat je dingen herkent in je eigen bestaan, in je eigen leven, je eigen huiskamer en hoe je zelf leeft.

Op het dat je het herkend, is maar de vraag, waar ga je het toepassen?

Ze gaven jou dit leven tot op het moment dat je het ziet, dat je het gaat toepassen in jouw leven.

Dus jouw leven dat lijkt in de eerste laag, dus je eigen bestaan, kinderen, kleinkinderen. of broertje, zusje of je vriend, vriendin, partner.

Dat schijnt dan ineens de plek te zijn waar je de command toepast.

Vangnet. Is dat dan niet belangrijk?

Jazeker is dat heel waardevol, maar wat ga je doen?

Waar zet je het in?

Wat is wat is de command?

Wat is een command?

Hoe herken je dat?

Er is een invloedssfeer op jou.

Er is een gedachte, een bewustzijn over iets of over iemand, is puur data eigenlijk, is puur informatie.

Al gelooft de hele wereld het als rechtvaardiging, dat het klopt wat jij denkt.

Wat is een command?

Een command is de gedachte losmaken.

Je weet het niet … Ogenblikkelijk merk je bevrijding. Los!

En dan helemaal terug naar je eigen gevoel.

En dan vanuit dat veld in jezelf, weet je en voel je vanuit de verbindingskracht, wat je zelf kunt scheppen.

Wordt jouw leven bestuurd door de mensen in jouw leven om je heen?

Ja, ook.

Heel primair, wordt het leven bestuurd door de mensen om je heen?

Jouw eerste laag waarin jij leeft of wordt het bestuurd door iets anders?

Waar zet je de command in?

Waar breng je hem heen?

Reactie: Dan kom je uit op je ambassadeurschap.

Martijn: **Dat is een hele diepe voel kwestie.**

Reactie: Dus naar je hoofd.

Martijn: Ja.

Reactie: Denken naar je hoofd.

Martijn: **Ja. Het gaat erom dat je het kunt herkennen in je leven.**

Geen theorie.

En alle gedachten die zeggen dat je dit allemaal al weet, dat je het dan nu op dit moment niet pakt, laat je zien hoe dicht ze bij je zijn.

Want ook nu, juist nu, in dit moment moet je voor jezelf kunnen herkennen wat een command is.

Jouw bewustzijnsontvouwing in jouw bestaan.

Wanneer merk je dat je onder controle van iets staat?

Een gedachte, een situatie, dat je met iets bezig bent wat gewoon energie kost.

Kost energie van je bewustzijn en het doet er helemaal niet toe.

Tik uit.

Ben je er nog?

Zie je al die cyborg lichamen hier (lach)?

En wat is **project Starforce**?

Je mag je het dan daarna ook uitleggen bij andere delegaties wat het is.

Het moet echt uit de burgerafdeling komen hoor.

Wij zijn burgers hè.

Zo worden we hier even nu genoemd.

Het moet hier vandaan komen.

Niet niet uit al die andere lagen.

Hier, hier uit het speelveld van het echte leven.

Reactie: Mezelf in het hart brengen en mijn hart in mijn hoofd … en uitzetten in mijn eigen hologram en verder. Aanwezig zijn in het leven. Het leven zijn.

Martijn: En waar leidt dat toe?

Reactie: Terugbrenging van de mens, de koninklijke mens.

Martijn: En waar leidt dat toe.

Reactie: Vrijheid.

Martijn: Want wat doet vrijheid in dit veld?

Reactie: Creatiekracht. Creëren. Wereld creëren vanuit je hart. Hartskracht, hart intelligentie. Verbinding met metafysisch, met wat om ons heen is en waar ik uit ben ontstaan en uit mij ontstaat.

Martijn: Wat gebeurt er met deze werkelijkheid met planeet aarde.

Ik heb het over hier.

Niet over de dingen die er nog buiten liggen aan schillen en randen.

Wat gebeurt er in deze wereld, als die vrijheid waar jij nu aan wijst en naartoe wijst, hier weer is?

Als het bewustzijn, het oorspronkelijke, de gevoelskracht, de "living force inside" weer naar buiten komt en het veld dus uit de digitalisering valt, maar in de vibratie valt, van het leven.

Wat brengt die vrijheid?

Wat gaat hier gebeuren?

Stuur ze maar weg die ervoor staan.

Hoeveel bewijzen willen wij?

Wij allemaal, hoeveel bewijzen willen wij, dat het wordt tegengewerkt?

Deze hele dag mag dat helemaal in beeld brengen.

En ik ga met een superfijn gevoel, vanavond niet, weg.

Want morgen komen er weer andere mensen.

Misschien jij ook.

Nou, dat mag niet.

En dan denk ik na over deze dag, over onze fijne samenkomst.

Wat gebeurt er door deze vrijheid waar jij het over hebt?

Reactie: Het is vrijvallend.

Martijn: Ja, maar wat is er gevallen?

Reactie: 100% leven aan, hier!

Martijn: Hier!

Reactie: Einde van het ingeregelde bewustzijn

Reactie: Contact

Martijn: Met?

Reactie: Met andere broeders en zusters, familie.

Martijn: Project Starforce.

Reactie: Chaos, eerst komt er chaos volgens mij.

Reactie: Ik geloof ook, of ik voel, ik ervaar, ik heb zelf ook ervaren dat er vibrationele velden beschikbaar worden, maar ook dat de aarde, deze aarde onder mijn voeten gaat nog meer … kan responsen op wat hij al, door steeds in mij, door mij heen vraagt. En doordat ik vrijkom in dat stuk vanuit die task force, heb ik ook al meegemaakt dat bloemen ineens gaan bloeien. En dat hoeft niet via jou naar ons in uitwisseling met een ervaring van broeders en zusters die hier aanwezig zijn. Dat alles ineens gaat bloeien. Dat de herfst er niet meer is en dat er in een keer weer bladeren aan die bomen waren, waar jij je bevond. Dat gaat met ons ook gebeuren omdat we in ons systeem, vanuit die task force die waarheid gaan leven. Dus alles wat er in ontmoeten plaatsvindt vanuit die task force. En dat is een een soort … ik heb het in Velm mogen zien en dat is zo een diepe diepe diepe samenbeleving met broeders en zusters. Maar het leven gaat aan, is een beetje plat gezegd, maar er is veel meer van wat we hier in ons eigen systeem al voelen vanuit dat stamgeheugen. En wat heel lastig is om in bewoording vanuit bewoording uit dit veld aan te vliegen. Dat zitten meer in frequenties en in tonnages. Ik kan het voelen in een soort muzikaal en ik weet niet welk woord erin zit. Maar het is een muzikale, harmonieuze, maar het botst ook tegen elkaar op. Dus dat kunnen we zien als een soort chaos. Maar chaos is alleen, in deze duale velden ziet het uit als chaos, maar het is niet chaos. Dit is een totaal eruptie van …

Martijn: Natuur

Reactie: Bizar.

Reactie: De schepping vanuit chaos.

Reactie: Even sorry voor mijn stevige toon, maar …

Martijn: **En wat komt er naar de vrijheid?**

Wat houdt het in!

To the point!

Waar hebben wij het ook met elkaar heel vaak over?

Contact?

Wat, contact met je teddybeer?

Reactie: Dat de mens een samenvoeging is van allerlei beschavingen. Als die vrijheid komt komen ook al die beschavingen vrij. Dus is dat ook contact eigenlijk.

Reactie: Eigenlijk krijg je een flinke upgrade.

Reactie: Gaan we ons weer herinneren wie we zijn en komen we weer in contact met ons eigen familieleden. En daar dan de verbinding in zoeken.

Martijn: **Is dit werkelijk zo moeilijk om het gewoon hardop te zeggen?**

Gewoon to the point te brengen?

Zo ploep …

Reactie: Ik breng mijn wereld weer hier, waar ik waar ik vandaan kom. hier open.

Martijn: **Wat is er in deze wereld aan de hand?**

Wat wij als fenomenen hier constant, ik weet niet in hoeverre ik hier met een team te maken heb die zich enigszins ook verdiept in wat er in de wereld gebeuren.

En ik heb het al eerder gezegd, heel gauw een televisie kopen en gaan kijken wat er in de wereld gebeurt.

Ook al zijn het informaties van buitenaf.

Wat is er gaande?

Reactie: Controle, angst

Martijn: Jij schrijft er een boek over, wat echt geweldig is.

Maar op de een of andere manier hoor ik je dit niet zeggen.

Jij schrijft een boek.

Jij, daar ga je voor zitten, dat kost heel veel liefde en energie met alles wat er omheen nog gebeurt.

Dan komt dat boek uit, dat boek komt uit.

Dat wordt uitgebracht.

Dat heet heet zelfs

Hoe heet jouw boek?

Reactie: Oproep tot contact.

Martijn: Hoe?

Dat versta ik niet eens. Wat zeg je?

Reactie: Oproep tot contact.

Martijn: **Oproep tot contact.**

Er wordt een boek overschreven, hè.

Zie gewoon hoe de matrix werkt.

Jij schrijft er nota bene een boek over.

Een boek!

En niet zomaar een boek, Een boek over oproep tot open contact!!! met andere werelden, andere sterrenwerelden, andere dimensies, andere reizigers uit de verleden tijd, van wat we dan zien als verleden, uit de toekomst, uit andere werelden.

Open contact!!

De wereld wil in open contact met fantastische mensen en andere wezens die helemaal nooit een neergang hebben meegemaakt.

Oproep tot open contact, open contact, buitenaards contact, hoe je het ook wilt noemen.

Wat is Project Starforce.

Waar leidt het uiteindelijk toe?

Reactie: Contact met sterrenvolkeren.

Martijn: **Waar leidt het toe?**

Niet tot jouw boek.

Breng hem erheen!

Knal hem eruit!

Zet hem er doorheen!

Ja ik kan het niet forceren, maar doe het toch.

Reactie: In verbinding staan met mensen uit andere realiteiten in het hier en nu.

Martijn: **Het klinkt heel erg, met woorden bij elkaar, voorzichtig bij elkaar gebracht.**

Zo, zo, zo, zo … en nou ongezouten, recht uit het hart!

Als vrijheid in deze wereld hier is, zal deze wereld in volledig open contact zijn met alle bestaande sterrenwerelden waar de aarde een onderdeel van is.

Zij zullen hier openlijk lopen.

Ze zullen zich hier openlijk laten zien in een samenleving, in een society van "universal connection".

Dat is echt totale vrijheid, open en contact waarbij ieders eigen zijn, wordt gerespecteerd.

Ook wie wij zijn in dit moment hier, hier, in deze wereld hier.

Schamen wij ons ergens voor ofzo?

Wat speelt er, wat is er?

Ik probeer te begrijpen wat er in jouw mind eventueel zou kunnen draaien, waarom dit niet gezegd kan worden.

Reactie: Misschien dat het wel te graag willen.

Martijn: **Wil jij zo graag?**

Waar blijkt dat uit?

Zie je hoe het is?

Het gaat niet om jou of mij.

Het gaat om deze setting.

Er loopt een besturing overheen.

Dan moeten we heel blij zijn met elkaar.

Heel blij zijn dat we er zijn.

Dat we ernaar kunnen kijken.

Doe je trouwens Vladimir even de groeten? (lach)

Niet via keer je moeder hè (lach).

Maar zie je wat er gebeurt?

Dat is wat we samen bij elkaar brengen.

Als hartelijke warme wezens kijken we hè … het is geen trek trek of duw.

Ik ik doe ook niet trek of duw.

Ik zet me gewoon in, om samen met elkaar …

Ik weet dat jij het ook weet, ik weet dat jij het ook ziet, ik weet dat jij het ook voelt.

Ik weet ook dat er geen verlies is aan de binnenkant.

Maar om het hier te krijgen.

Hier!!

Reactie: Ja maar dat is het. Maar we zijn er zo mee bezig en we snappen het ergens heel ook goed. Die kom ik in mezelf ook tegen, in de zin van …

Martijn: **Ja maar het heeft niks met ons te maken waarom het niet gebeurt.**

Dat is iets anders.

Reactie: Maar jij vraagt specifiek van, wat gebeurt er dan? Wat is het? En dan kom ik terug bij dat diepe gevoel. Het is net alsof we er dan in dit moment toch te weinig bij betrokken zijn, door het echt te voelen van wat het inhoudt.

Martijn: **Er is geen gevoel Brian.**

Als er niet wordt gesproken is er geen gevoel.

Want dan zijn het gedachten die ons tegenhouden.

Er gaan gedachtevelden aan en dat is niet altijd te registreren als een gedachte, maar het is ook een freezing van het veld.

Dat voel je vandaag ook.

Je voelt het vandaag.

En het is niet dat het dan mislukt is.

Het is juist gelukt.

Gelukt.

We hebben het gezien!!

Ons hart is aan!!

We zien het!

Niet begrijpen hoe, we zien het!

Het zijn gedachten.

Dus we moeten veel bewuster in ons eigen echte levende contact komen van ons samen.

Samen!

Ik heb gezien, zelf, hoe mensen in deze wereld op topniveau bevroren raken in hun mind als ik bij ze ben zonder te spreken in die taal, maar vanuit hier aanwezig ben.

Dat mensen hier niet meer kunnen functioneren.

En nu hier zie je iets andersoms.

Hier zie je hoe het hier niet naar buiten lijkt te kunnen komen.

En eigenlijk is dat hetzelfde, dat de mind de macht grijpt als het ware.

En dat komt echt niet omdat ik er ben hoor.

Omdat ik te manifest ben.

Dat heb ik wel eens naar me toe gekregen van, "ja, maar ik kom door jou.

Als jij er niet bent, dan lukt het wel."

Nee, dan lukt het ook niet.

Want het is niet door Martijn dat het niet lukt.

En het is ook niet door Martijn dat het wel gaat lukken.

Het mislukt door jou en het lukt door jou.

Om het maar even zo te zeggen.

Je bent ijzersterk aanwezig.

Dit zijn hele diepe momenten waarin we onze dimensie waarin we leven, wat er gebeurt allemaal, dat we die helemaal centreren, hè.

Dus helemaal in het centerpunt komen van onszelf, helemaal hier.

Dat betekent dus niet dat je passief wordt.

Reactie: Als ik voor mezelf spreek en ik voel wat er dan voor ligt, als ik me realiseer, dat mijn bewustzijn een landingsbaan is voor hun, om hier te komen en om contact te leggen.

Ja, dat ik dan gewoon voel dat ik niet vrij ben van onderbewustzijn zeg maar en dat ik niet wil besmetten of dat soort dingen. Dat maakt toch een soort van onvrijheid in mij om gewoon ook daar naartoe te gaan, zeg maar.

Reactie: En dan als je dat voelt?

Reactie: Nou ja, dan gebeurt er wat er gebeurt ook op zo'n als dag is vandaag, dat ik het ook niet benoem. Dat ik me gewoon toch laat tegenhouden daardoor.

Reactie: Mag ik ook nog iets zeggen erover? Voor mij voelt het bijna alsof het eerste doel ligt mezelf schoon te maken en dat er dan een ander ander doel ligt om contact te maken, dat ik ook me besef dat er niet een doel moet zijn en dat het daardoor lastig is om dat te benoemen.

Reactie: Waarom moet er geen doel zijn? We hebben nog wat codes hè.

Reactie: Ja, maar dat zijn dus ook dingen, die je wel oploopt blijkbaar ergens.

Reactie: Ik heb wel een doel op een bepaalde manier.

Martijn: Wat hoor ik nou? (lach)

Maar dan hoor jij hier niet bij.

Het is hier verboden om doelen te hebben.

Want Martijn van Staveren heeft dat gezegd.

Martijn zegt namelijk dat …. (lach)

Reactie: Maar even terug naar jou Arjan, ik vroeg het jou en dan … omdat ik die stopknop zo vaak me besef. Dan heb ik wel een leuk idee over waar ik mezelf tegenhoud, maar dan zet ik hem niet meteen om. Ik zet hem niet meteen om, zo van boemmm, er doorheen weer. Als je het hebt over commands, dan heb ik mezelf een command te geven dan op zo'n moment.

Dus ik denk al meer dan genoeg zo over dingen na en reflectie en potverdorie op de momenten waarop het erop aankomt, dat ik het zou kunnen tackelen, boemmmm ...

Is de gedachte er weer.

Martijn: juist!!

Want denk je nou werkelijk waar dat dit een groepsproces is?

Denk je dat nou echt?

Dat is zoals we ernaar kijken kunnen?

Maar er wordt op gerekend dat alles, alles wat er wordt op je wordt afgevuurd, leidt tot dit.

Dus denk nooit meer dat jij verder bent dan een ander.

Of dat andere mensen bij Martijn het niet snappen.

Al dat soort programma's.

Want iedereen die hier zit, wij allemaal, zijn getuigen van hetgeen zich afspeelt door ons heen.

We zijn getuigen van dat wij zelf diegenen zijn, die in de schil waarin je functioneert, op een gegeven moment zelf moet zeggen, "en nou gaat deze controle eraf!!"

Boem, einde. En ik spreek me uit en ik kan zeggen wat ik te zeggen heb.

Reactie: Het is dat stuk waar je dan juist niet naartoe wil of zo. Daardoorheen knopen.

Martijn: Jij wil er wel heen.

Reactie: Ja, maar er wordt zoiets uit mijn zicht gezet of ik word een andere route ingedrukt, dat ik het niet eens zie.

Martijn: **Terwijl je weet dat het zo is.**

Want dat heb je als mens al heel vaak van jezelf gezien.

Ja hebt al heel veel gezien welke spelletjes hier worden gespeeld.

En dat er maar één antwoord is en dat is voelend spreken of voelend bewust zijn en niet in de onderdrukking zitten, maar in de openheid, in de natuur verkeren.

Reactie: Maar ik kon vandaag echt niks bedenken. Dat is echt het stomme, dan heb je een woordje, dan denk je, dat is toch geen bijdrage. Dus dan hoop je dat er gewoon iets nog komt en dan wil je het veld dan openzetten. Maar ik wist echt niet wat er wat ik kon bijdragen. Echt niet. Doucheputje, nou, dat was het woord. Nou, succes. Vanuit het doucheputje. Je slurpt het op en dan dan ben je er, zoiets. Nou, dan ja, echt heel gek dat je echt niks, dat je wel wilt, maar er kwam niks.

Martijn: **Ik heb in de afgelopen maanden van een aantal mensen wel de vraag ook gekregen van "ja Martijn, project Starforce wat je erover hebt gezegd, wanneer gaat dat nou eigenlijk beginnen?"**

Nou zullen we een datum prikken?

Wat zien we hè?

Ja, wat zien we?

En het is echt niet zo dat dat hetzelfde is als 10 jaar geleden.

We zijn nu zo rijkelijk bevoorraad in ons eigen land van ooit vanbinnen.

Wat we zien is dat er gewoon openheid nodig is en ook echt delen met elkaar en het gewoon kunnen benoemen.

Want als jij niet spreekt blijf je in de schil zitten waar ze je in wil houden.

Reactie: Ik wil graag iets delen of zeggen. Wat ik ervaar is dat mijn hart heel hard klopt. Er zijn allerlei gedachten en ik zit vast bevroren op mijn stoel.
Maar nu niet meer.

Project Task Force, Star Force, sterrenkracht.

Als ik voel in mijzelf wie ik ben en dat naar buiten kan brengen. Dat kan ik trouwens. Dan kan mijn tijd en mijn ruimte hier zijn, samen met alle anderen die ook vanuit zichzelf, vanuit binnen naar buiten leven. Levend voelen, leven zoals leven bedoeld is. Wat dat dan ook is, luisteren naar mijzelf en leven wat ik voel.

Martijn: **Ja, de vraag is wat gaan we hiermee doen met onszelf.** (muziek)

Sommige mensen denken, die zich hebben aangemeld voor de week in Frankrijk, dat het een hele leuke week gaat worden (lach) en voor de mensen die daar niet bij zijn, er komen nog meer aan en niet per se in Frankrijk, ook daar, maar ook elders.

Laat die mensen die zich allemaal zo snel hebben aangemeld, laten die maar de eerste klappen opvangen. (lach)

Een hele diepe verbinding met elkaar vandaag.

Een hele diepe verbinding, juist in deze frequentie.

Reactie: Ja. Mag ik wat zeggen? Ja, je vroeg net: "Wat is onze bijdrage? Wat gaan we doen?" Nou, ik kan in ieder geval vertellen wat mijn bijdrage op dit moment is. Wat nu klaarligt, gerealiseerd is. En ik heb vanuit een heel diep gevoel heb ik 12 punten opgeschreven, herzieningspunten voor deze wereld. En daar valt alles onder wat we vandaag ook besproken hebben. En dat hebben Jeroen en ik, hebben dat samen gefine tuned. We hebben dat samen geknutseld. En daar zijn we tot 12 statements zijn we uitgekomen. Inmiddels is het ook vertaald in het Engels en het Duits. En we willen niet zeggen dat het nu meteen 100% perfect is, dat het niet nog aangepast kan worden, maar voor dit moment is het best wel een bruikbaar iets geworden, waarmee we ook naar buiten kunnen. Als we spreken of ergens in de wereld naartoe gaan, kunnen we van daaruit heel makkelijk zeggen, waar we mee bezig zijn. Dus dat is gerealiseerd en daar komt nog veel meer uit voort. Daar komt ook per punt gaan we dat nog verder allemaal uitdiepen. En er is ook een hele mooie illustrator uit België. Die heeft daar een prachtig symbool bij ontworpen. Dat kwam heel erg diep bij me binnen. Dus het is eigenlijk een co creatie van drie mensen, plus nog in de tweede ring nog wat mensen die meegekeken hebben en zo. Dus dat gaan we binnenkort naar buiten brengen. Kan iedereen gebruik van maken en dan heb je in ieder geval iets concreets waar wij met z'n allen aan werken. Dat wou ik even bij deze dag aankondigen. We hebben het tot nou toe nog even bij ons gehouden, maar het gaat nu wel open en dan is het voor iedereen beschikbaar. Oké.

Reactie: En waar is dat dan?

Reactie: Dat staat op dit moment nog bij een paar mensen de computer, maar dat gaan we dus … dan moeten we kijken hoe we dat … zodat het ja naar iedereen toe kan. Dat moeten we nog even overleggen.

Martijn: Is er nog iemand die iets wil zeggen?

Reactie: Ik ga even in de midden staan, want ik voelde waar ie bij mij hapert. Ik wil hem uitspreken omdat ik hem vrij wil maken. En wat ik merk in mij is, dat er ergens nog heel veel schaamte zit over alles waarin ik vind, dat ik tekortgeschoten ben. Maar dat is niet ik, wie ik werkelijk ben, die dat vindt, maar mijn persoon die vindt dat ik op alle fronten tekortgeschoten ben. En het dubbele is dat mijn persoon dan ook probeert om dat overeind te houden, door nog harder te werken, nog harder en nog harder die persoon te blijven, die mijn persoon vindt dat ik moet zijn. Het klinkt een beetje gecompliceerd, maar ik ben dus eigenlijk gewoon zelf de hele tijd bezig om dat karakter te verfijnen.

Martijn: Nou, dat doe jij niet.

Reactie: Nee, maar eigenlijk vind ik het belangrijk om jullie gewoon even aan te kijken, omdat ik merk dat dat gevoel van schaamte en mezelf onzichtbaar willen maken, of in elk geval iets hoog willen houden, wat niet hooggehouden hoeft te worden. Gewoon weg mag. Bij deze …

Reactie: Je hebt mij nog niet aangekeken, Sylvia. (lach)

Reactie: Je raakt bij mij ook al een snaar wat ik ook al een beetje voel. Dat is ook de persoonlijkheid Carla die heeft eigenlijk het idee van ja, "ik heb eigenlijk niks te zeggen". en daar kwam bij, toen jij zo daarover doorvroeg … "ja, ja, want als ik wat zeg dan is dat ooit gezegd door Martijn en dan ga ik dat weer herhalen". Daar zit bij mij een no go zone in, van het moet nu eens uit mij komen in de woorden van mij. En dan weet ik het moet nu eens uit mij komen, in de woorden vanuit mij. En dan weet ik dat ik daarmee dus ook een blokkade opricht. Dus dat wil ik ook even zo neerleggen. En het moet eruit.

Martijn: Wat wat moet er precies uit?

Reactie: Nou überhaupt dat de idee van ik heb niks te vertellen en als ik iets te vertellen heb, dan zijn het de woorden van Martijn. En daar zit al een blokkade op van het moet maar eens van mij uitkomen.

Martijn: En hoe doe je dat?

Reactie: Ja, vanuit een gevoel.

Martijn: Dus command "verbreek Martijn" knip.

Reactie: Ja

Martijn: Die stekker moet er dan uit, hè?

Reactie: Ja

Martijn: Anders trek ik hem eruit bij mij.

Reactie: Ja.

Martijn: En vlieg jij eruit bij mij.

Reactie: Wat bedoel je, de stekker naar jou toe?

Martijn: Ja, die zit ook in mij.: En Ik gooi jou er gewoon uit.

Reactie: Ja. Nee, daar gaat het mij niet om (lach) Ja, maar dat is niet wat waar ik me mee bezig hou

Martijn: Nee, maar dat is wel waar het over gaat.

Want jij zegt letterlijk en dat mogen we gewoon eventjes onderzoeken, hè.

Jij zegt, wat je net zegt en dat betekent dat je als mens op dat moment in de lijn zit van Martijn zijn bewustzijn.

Dus in feite niet dat je in mijn bewustzijn zit, maar je hebt zoveel gehoord, dat dat door de onderzoeken, eigenlijk stationair primair is.

En dan moet je mij dus gewoon eruit zetten.

Dus je moet die stekker naar mij toe eruit halen.

Reactie: Ja, precies.

Martijn: Dat is de command.

Reactie: Nee, precies. Maar dat in feite ben ik het ook aan het doen ben.

Martijn: Maar nee, want je zei net van niet, dat het nog niet gelukt is. je hebt jouw vragen

Reactie: Jouw vraag over **project Starforce**.

Martijn: Nee, ik herhaal alleen wat jij zelf zegt.

Jij zegt dat je er moeite mee hebt om eigenlijk vanuit jezelf, omdat je steeds gevoel hebt dat dat het vanuit mijn woorden gebeurt.

Dus zeg ik, dan moet je Martijn uit je bewustzijn, die Martijn. die connectie eruit halen.

Reactie: Ja, mensen denken altijd dat ik alle opnames beluister, maar dat doe ik helemaal niet, maar …

Martijn: Welke mensen denken dat?

Reactie: Nou, het is wel een beeldvorming van mij geweest.

Martijn: Ja, maar dit is een command.

Een command is, dat er een bepaalde invloed op ons is, binnenin ons.

En daar moeten we ons gewoon bewust van worden.

En die kunnen gewoon non-actief … tak weg.

In het eigen gevoel, vanuit mijn gevoel iets kunnen zeggen.

En daarmee verbreek je dus die machtige lijn die er dan is schijnbaar tussen jouw bewustzijn en mij als persoon.

En om jou te laten weten dat ik dat wel doe, ik zet je zo uit het uit mijn systeem weg.

Ik gooi jou er zo uit.

Maar hier niet.

Kun je dat ook eens tegen mij zeggen?

Reactie: Ja, dat kan ik zeker zeggen.

Martijn: Zou je dat eens hardop willen doen?

Reactie: Ik gooi je graag uit mijn systeem weg.

Martijn: Dankjewel.

Reactie: Maar niet hier.

Martijn: Dankjewel. Ja, dit is echt vriendschap.

Reactie: Ja, maar het is eigenlijk wel waar ik al een poos me bezig ben geweest.

Martijn: Ja, maar het is misluk, want je hebt net verteld dat dat je ...

Dit is dus de eerlijkheid.

Als wij daar eerlijk over worden met elkaar, dan hoeven we niet meer te projecteren over andere mensen.

Want dit projectieprogramma hier, dat is heel groot.

Dat mensen allemaal hebben van ja, maar zij en hij en wij en over Martijn en dit en dat en de groepen.

Dat is een infectieprogramma op zich wat in de schil van jou zit en die moet je er gewoon uithalen.

Tjak poek.

En het dan ook gewoon benoemen.

Ik vraag iedereen ook disconnect die mindband.

Weg eruit.

Weg.

Als ik daardoor sterf, dan is dat het beste wat er kan gebeuren.

Gelijk het zwaarste pressiemiddel benoemen.

Ik heb mensen uit mijn systeem weggehaald, die zijn dood.

Leuk einde van deze dag?

Ik weet niet of jij ... wie hier allemaal bij zit, maar in in Ubachsberg bij Marie Louise en bij Gerry, hebben we ook mooie dagen mogen ervaren.

En het ging over in het centrum van de onsterfelijkheid.

Daar gaat het om.

En binnen dat moment van ons oneindige leven, is er iets aan de hand.

In ons oneindige bewustzijn is er iets aan de hand, waardoor we ons ofwel bewust blootstellen aan iets wat leidt tot hier uiteindelijk, of dat we het niet bewust doen, maar worden geïnfecteerd door iets, een kosmische besmetting.

Dus dit waar wij het met elkaar over hebben, over echt in contact komen met het leven, vindt dus plaats in dat momentum van ons bewustzijn.

En als jij merkt dat er een iets anders machtiger wordt dan je eigen bewustzijn.

Dus ook binnen dit stuk, dus ook als ik machtiger ga worden, niet als persoon, maar als informatie in jou, dan zul je mij moeten uitschakelen.

Je moet dat deel uitschakelen.

Dan moet je zeggen nu nietmeer, uit!

En ik heb het dan niet over dat de connectie tussen jou en mij uitgaat.

Ik heb het over dat de connectie tussen jou en mij juist sterker wordt.

En het wil niet zeggen dat je elkaar niet meer hoeft te zien.

Het gaat erom in dat moment dat het ook zou kunnen leiden totdat je elkaar niet meer ziet.

Het gaat erom dat je weer gaat voelen.

Het gaat erom dat je dat weer gewoon openzet en openstelt.

En dan merk je ook van ... wauw, ik kan ook die command van mijn eigen bewustzijn, ook hierin ook hierin openzetten.

Maar als je het uit weerstand doet, als je uit weerstand wegkomt, dan zal ik dichter bij jou zijn, als mindprogramma, dan je ooit hebt kunnen vermoeden.

Ik zal je bezighouden in elke nanoseconde van je dromen.

Ik zal je achterna zitten op elke hoek van de straat.

Ik zal je bij je boodschappen bezighouden.

En ik zal je bezighouden als je het fietsen bent. Waarom?

Omdat ik het niet ben, maar dat programma wat in de schil draait.

Maak contact met je hart en we zullen elkaar voelen in de diepste laag.

En dan zal het moment waarin we samen zijn, ook fysiek, zal een gouden moment zijn.

Reactie: Nou, wat zo'n wandeltje wel niet teweeg maakt, hè …

Martijn: Dàt zul je merken …

Reactie: Eens even kijken of ik ook nog wat te vertellen heb.

Martijn: Mag straks ook hoor, pop ...(lach)

Reactie: Ik spreek mijn eigen taal en het is aan mij de taak en het is mijn taak, om de taal van thuis, mijn thuiswereld te bewaken. Vanuit die taal kijk ik ook de wereld in. Bezoek ik plekken. Vanuit die taal heb ik gesprekken met mensen. Van daaruit bezoek ik situaties op tv of ergens anders. Als je het dan over de command hebt, wat dat is, dat is voor mij een eigenlijk een voortdurend voortvloeisel uit de taal die ik spreek. En dat gebeurt op momenten als ik zie dat mijn taal niet gesproken wordt. Dus het is mijn taal. Dat is het command. Dat zit hem overal in. Het is niet iets waar ik voor ga zitten of zo. Het komt voort uit wie ik ben. En vanuit dat weten, dat weten, de taal die ik spreek, vanuit daar kijk ik het aan en dan is het daar. Ik zet het daar neer. En vanuit daar is het gewoon heel belangrijk, om echt contact te maken met deze werkelijkheid en echt overal naar kijken. Ook durven te kijken, ook waar je niet in wil kijken. Gewoon kijken wat Die zienerskracht dat is onze taal. Die is hier echt heel erg nodig. En dat is voor mij ook **project Starforce**.

Martijn: Ik wil een nog een woord meegeven voordat we allemaal naar huis gaan.

Wat dat huis dan ook is.

Dat is dat de mens of groter, het vrije bewustzijn, is interactie bewustzijn.

Interactie.

En daar waar interactie plaatsvindt, dus connectie met … vanuit jezelf, daar gaat de force, de levenskracht stromen. interactiebewustzijn.

En als je goed kijkt, dan kun je zien, dat in de schil waarin je leeft, dat is deze wereld, zie je dat anderen de plek lijken te hebben ingenomen, waar jij weet dat jij de interactie mag hebben, zodat daar de bloementuin van jouw bewustzijn tot leven wordt gebracht.

Geloof niet dat deze wereld wordt bestuurd door anderen.

Het wordt alleen zo getoond.

Door onze onwetendheid … en dat is wat hier aan de hand is, door onze onwetendheid wordt onze innerlijke vaardigheid, interactie, benut op een manier waardoor er geen verbinding lijkt te zijn tussen jou en de mensen die het lijken te doen.

Dus interactie bewustzijn.

Dat is in het woord, in woorden wie we zijn.

Reactie: Ik wil toch nog even zeggen interactie via woorden, maar ook via klank. Voor mij is de klank heel erg.

Martijn: Alles.

Reactie: Ja. En als als ik denk aan **project Starforce** dan zingen we met de hele wereld. En ik ben daar op een kleine schaal mee bezig. En dat zijn zulke fantastische bijeenkomsten die we hebben met publiek en vrije klank en daar ontstaan zoveel magische momenten. ja, dat is voor mij, op dit moment mijn bijdrage aan **Starforce** ontwikkelen zeg maar. En voor zo'n bijeenkomst zoals nu heb ik heel veel, lijkt het mij van heel erge nut, dat we echt vanuit het nu en iedere iedereen wil hetzelfde doel, heeft hetzelfde doel volgens mij. Iedereen, we willen allemaal hetzelfde. Maar hoe komen we ervanuit nu echt in dit moment? Voor mijn gevoel ben jij, was jij één van de personen die dus echt voelde, van wat voel ik nu? Er zijn meer mensen die hebben gedeeld. Maar volgens mij is dat het begin. Delen wat ik, wat je nu voelt. Wat ik nu voel, is dat ik mij eindelijk uitspreek na de hele dag gedacht te hebben, "ja nu, ja nu". En nu op het laatste denk ik, nou godverdomme, nou laat ik eens een keer mijn stem horen. Dus dat, en dat emotioneert me. En ik ben blij dat ik toch het woord heb genomen.

Martijn: Ja, moet hè …

Reactie: in kleurrijke klanken

Reactie: En laten we ook veel zingen in Frankrijk

Martijn: Ja, een goede afreis naar waar je vandaan komt, gewenst door mij.

Neem het goed mee in jezelf.

Als je gaat denken over deze dag in waarden of in metingen, dat je die verbinding gewoon weghaalt.

Ja, we hebben hard gewerkt vandaag.

Heel hard gewerkt.

Wel thuis.